XVI. évfolyam 13. szám. **Ára: 1 forint** 1960. Március 31

Ludas Matyi

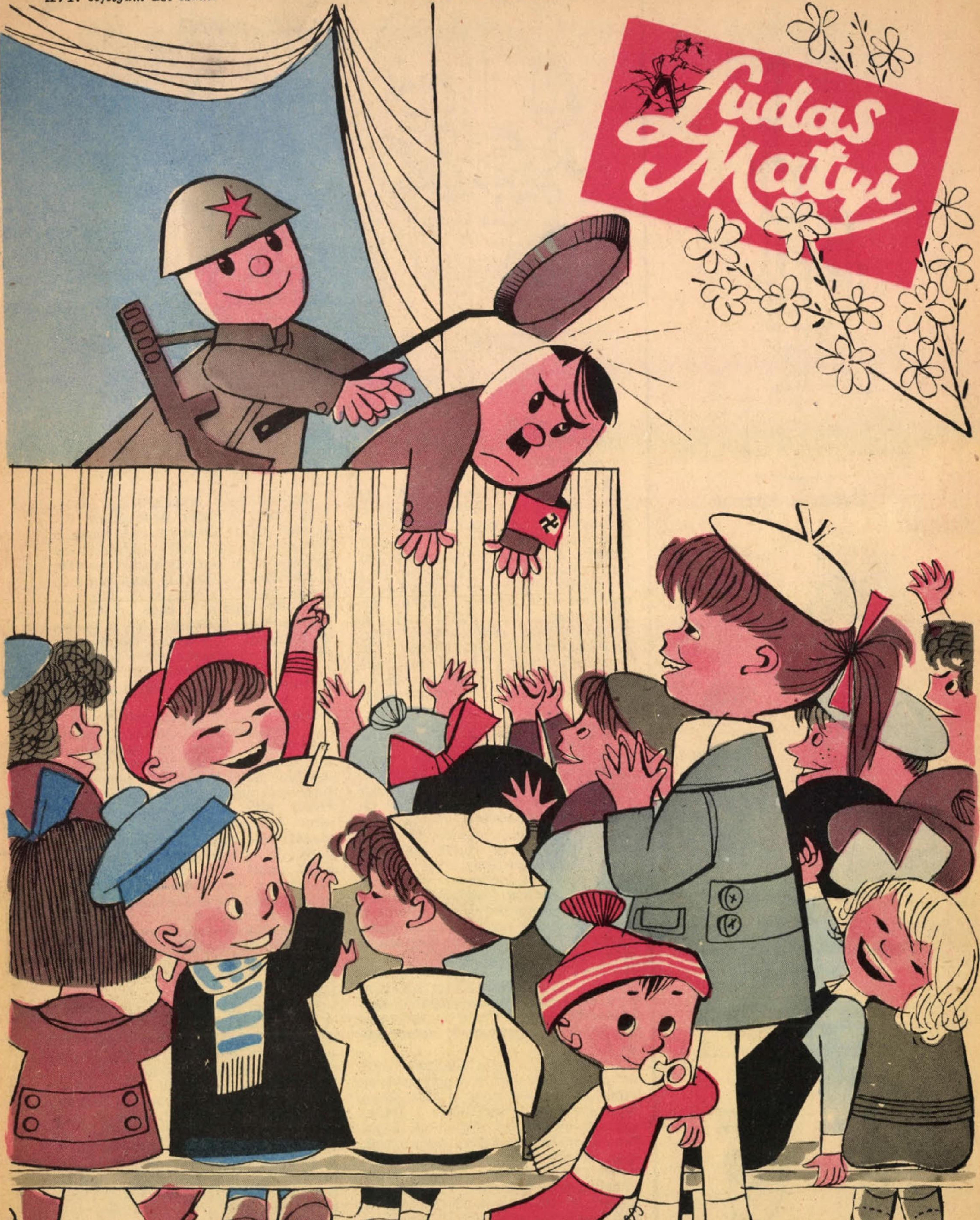

Pusztai Pál rajza

Műsor vidám gyermekeinknek a felszabadulás évfordulóján

Karrier-biztosító találmány

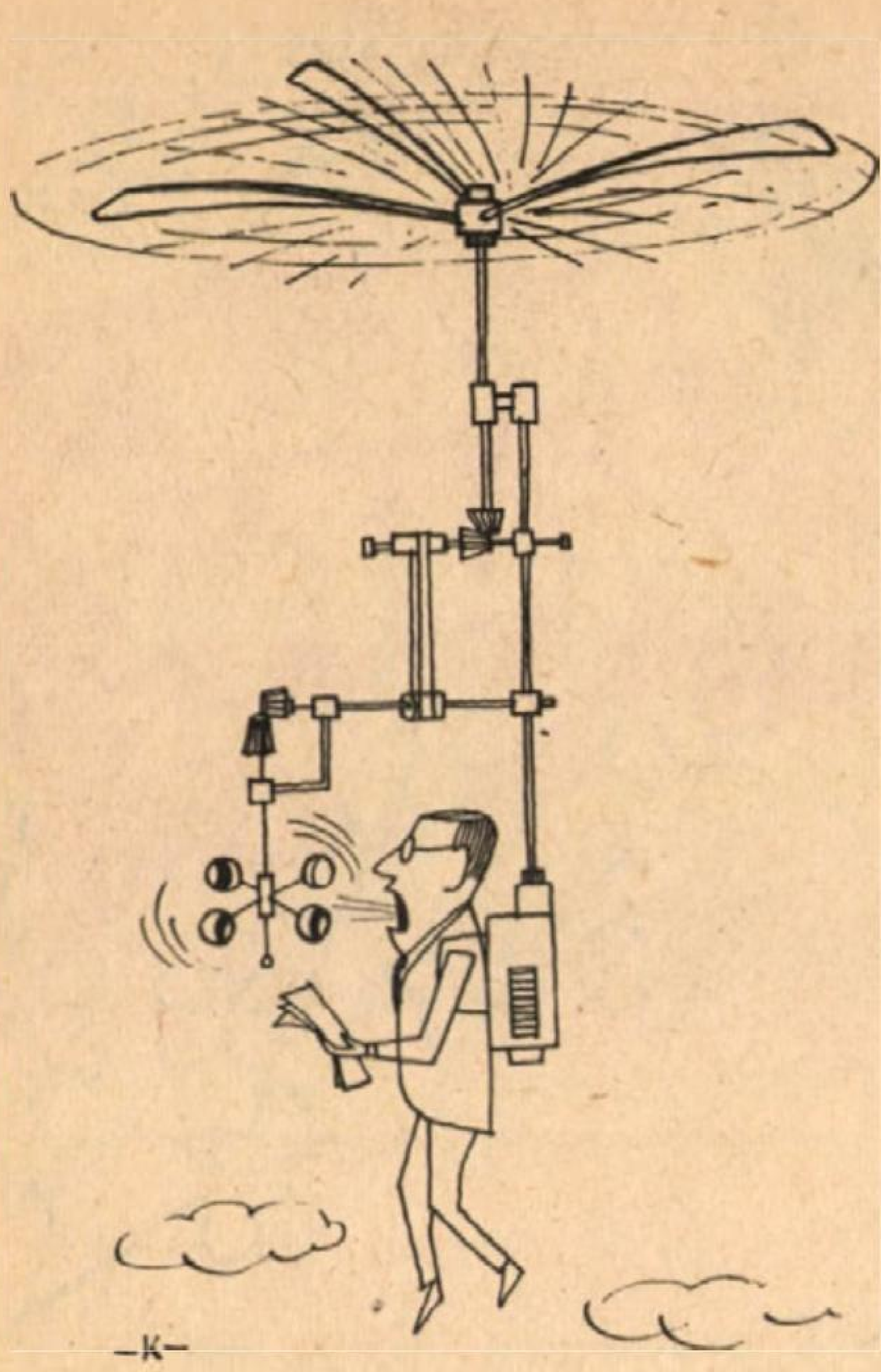

Energiává alakítja át az öndicséretet.

Öröm a háznál

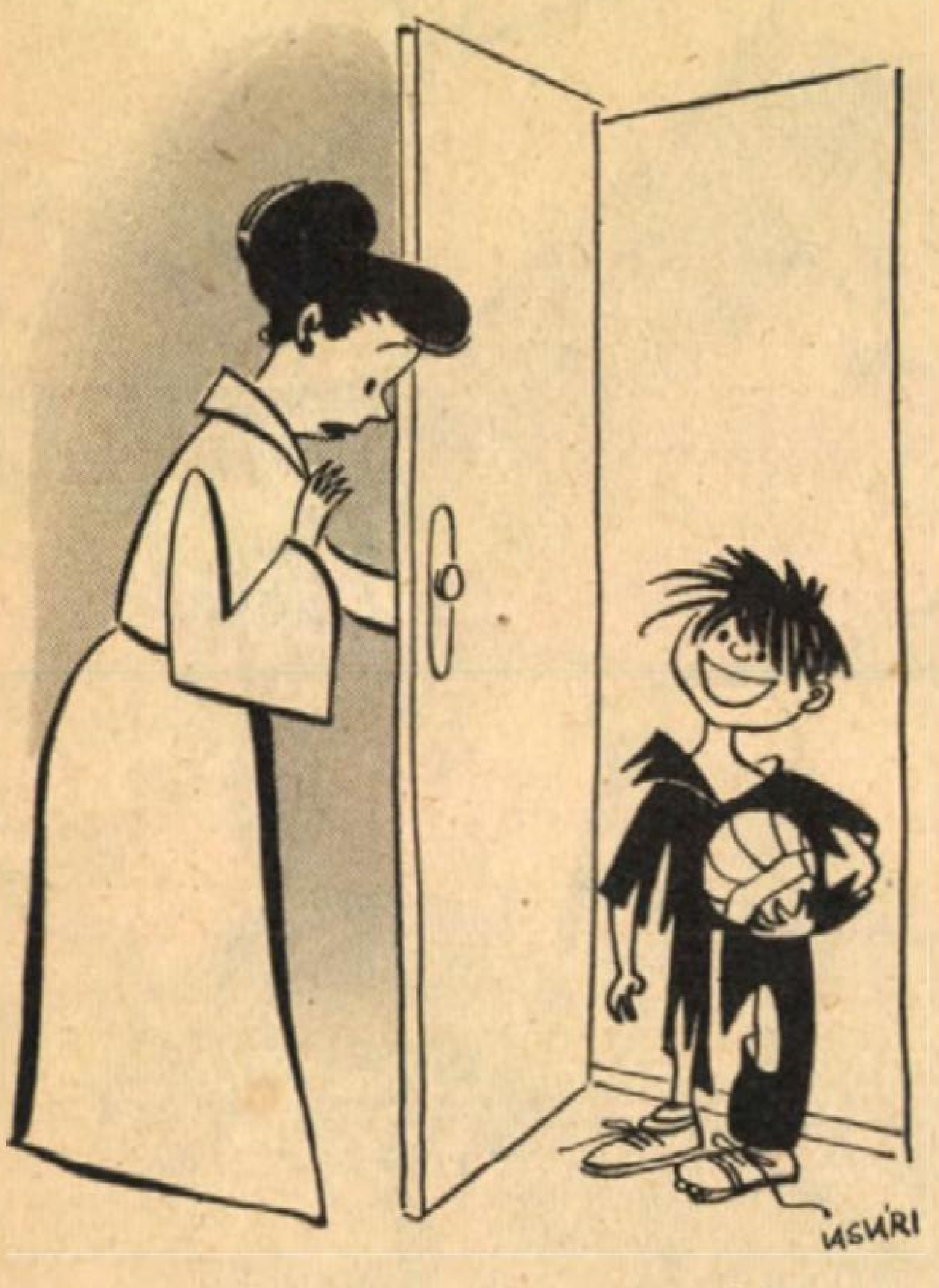

– Anyu, 2:1-re győztünk! . . .

Fotografálják a birkózóbajnokot

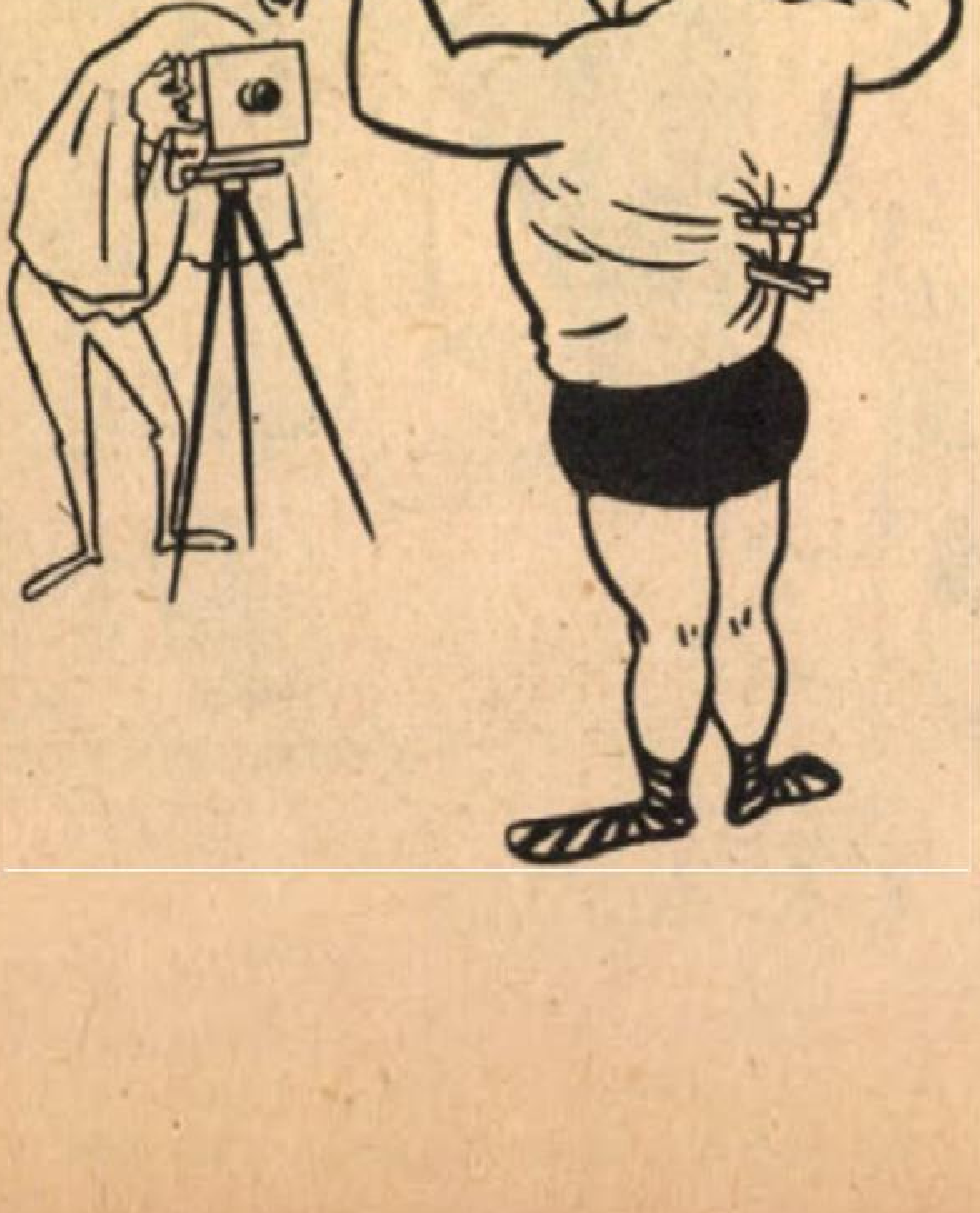

Faluról jött a szaktárs

Szegő Gizi rajza

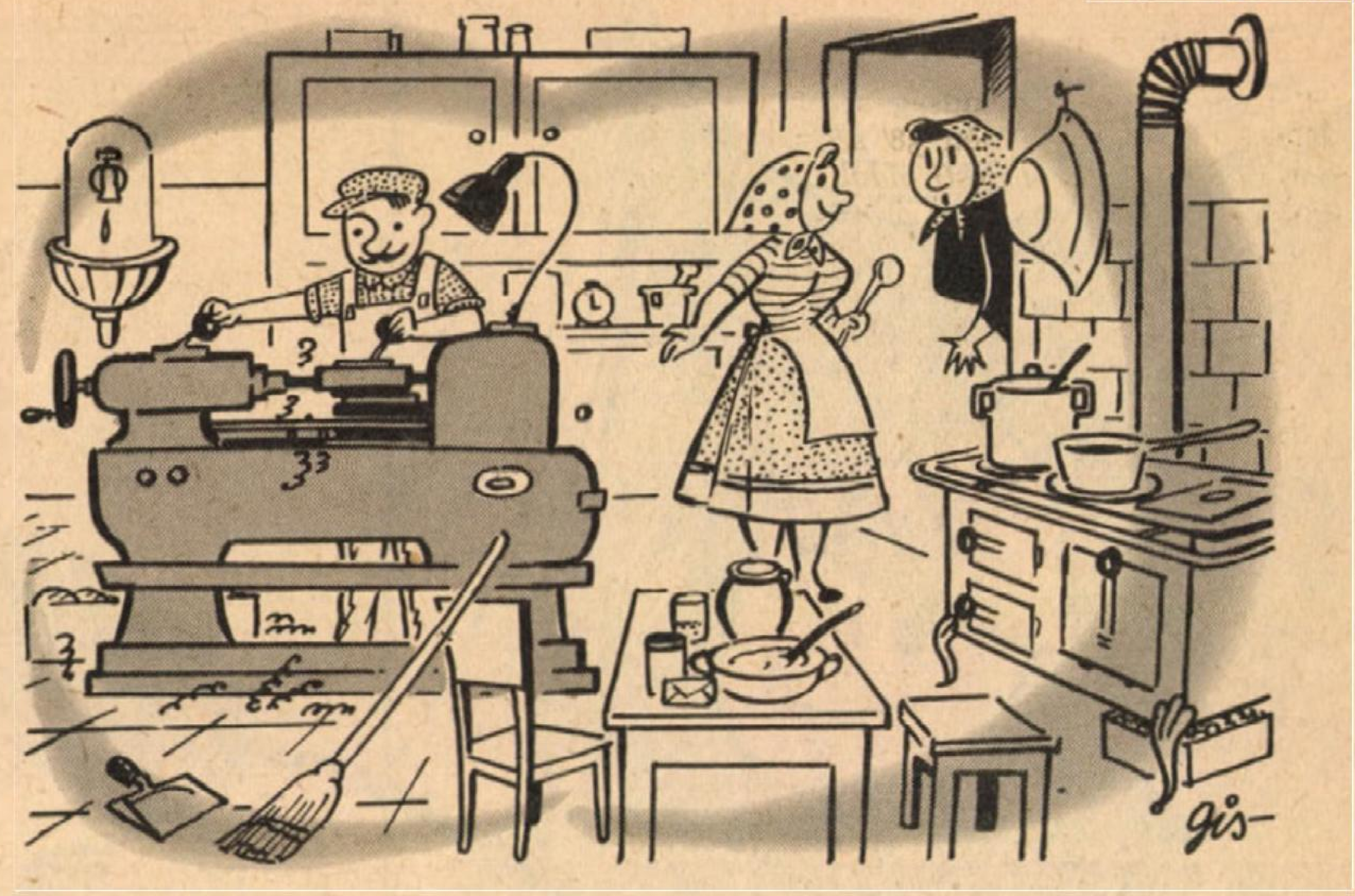

– Tudja, szerzett egy kis háztáji esztergapadot . . .

a tudós

A sidharai sivatagra csendes éjszaka borult. A távolból elnyújtott hiénaüvöltés hallatszott, ez azonban nem zavarta a sátorban alvók nyugalmát. A nappali hőségben folytatott ásatási munkák elcsigázták őket, s a hűvös, szélcsendes éjszakában jól esett az alvás. Egyedül Angelus Xavér professzor nem tudott aludni, az egyik hatalmas gödör mélyén ásott, fáradhatatlanul, elgondolkozva. Úgy érezte, hogy egy esztendő megfeszített munkája után a cél előtt áll, talán lélegzetelállítóan közel van hozzá.

Faust, segíts, Cuvier, segíts, Darwin, segíts! Ha ők vezérelnék ásóját, akkor bizonyára váratlanul megakadna a szerszám egy jól fejlett limangus trachodonus valamelyik hátcsigolyájában. És akkor mindent elsöprő, végső győzelmet aratna a jelenkori tudomány legdöntőbb területén. Mert csak olyan sarlatán, mint a magát professzornak nevezni merő Balatrux Nepomuk állíthatta, hogy a limangus trachodonus csigolyáit kiugró domborulatok jellemzik, vagyis az illető kérődző emlős lenne. Az ilyen badarságra egy elemista is csak kacagni tud. A tudományos világ nem dőlt be a balatruxi téveszméknek. Ő, Angelus Xavér izzé-porrá zúzta a gyászbiológus tarthatatlan elméletét, s hitet tett a limangus trachodonus csigolyáinak homorúsága mellett.

Csak éppen a pont hiányzott még az „i" betűről, nem is a tudományos világnak, hanem neki, a túlságosan lelkiismeretes tudósnak. Eddig ugyanis még senki nem talált teljes limangus trachodonus csontvázat, csak néhány fogat és lábcsontot. De most talán sikerül. A lábnyomok valódisága kétségtelen. Egy fél állkapocs is előkerült, s három fog. Itt kell lennie a gerincének is. Egy árva csigolya többet jelentene számára, mint egy félkilós gyémánt. Ásott, reménykedve, izzadtan, fáradhatatlanul.

Egyszer csak megakadt az ásója valamiben. A szíve hevesebben dobogott. Most! Óvatosan körülásta a kemény tárgyat. Aztán letérdelt, és gyengéden a kezével kapart tovább. Végtelennek tetsző idő után végre ki tudta emelni a csontot — mert az volt! Remegett a keze, miközben drótkeféjével megtisztította a leletet a ráragadt agyagtól. Tapintáskor azonban kellemetlen érzés futott át rajta. Zseblámpájának fényét ráirányította. Egek! A csigolyáról hatalmas kiugró domborulat vigyorgott feléje . . . Nepomuknak volt igaza!

A fájdalomtól felordított. Mindennek vége! Ötven év tudományos munkája, egy élet erőfeszítése romokban hever! Szörnyű balsors! A természet aljas tréfája! Meg tudta volna ölni magát ostobaságáért! Miért kellett neki túllicitálnia önmagát! Miért akart pápább lenni a pápánál, Angelusabb Angelusnál! Saját maga hívta ki maga ellen a végzetet, s most kikaparta a gesztenyét gyűlölt vetélytársának.

Most mi lesz? Tűrje, hogy az ostoba véletlen Balatrux Nepomuk ölébe hullajtsa a dicsőséget? Övé legyen minden elismerés, hírnév? Saját maga hajtsa a fejét a nyaktiló alá?

Mérgében földhözvágta a csigolyát. A heves mozdulat alatt villanásszerűen jutott eszébe a megoldás. Hát nem! Ilyen ostoba véletlenen nem múlhat a tudomány sorsa. Óvatosan körülnézett, de senkit sem látott. Mindenki aludt. Habozás nélkül zsebrevágta a csigolyát, a kis gödröt erélyes mozdulatokkal betemette, s elindult, egyenesen a tábortűz felé. A csigolyát határozott mozdulattal a tűzbe dobta. A száraz csont jól égett. A professzor a botjával meg is piszkálta körülötte a tüzet. Közben véletlenül megégette a kezét, de mitsem törődött a fájdalommal. A tudomány áldozatokat is követel.

Feleki László

Ezt olvastuk

Az átszervezés csodája?

Hírt adott a Népszabadság arról, hogy a KÖZÉRT április elején 38 szezonlerakatot állít fel. *„Így a pesti oldalon: a Kelenföldi pályaudvarnál ... stb.”*

Hazánk hegy- és vízrajzi térképének megtekintése után határozottan állíthatjuk, hogy a Kelenföldi pályaudvar a budai oldalon van.

Perfekt francia ...

A Népszava *Párizsba kiküldött munkatársa* cikket küldött lapjának tapasztalatairól s ebben írja többek között:

„Ez a ház a szó szoros értelmében Párizs leggazdagabb háza: lakója a pénz. Pontos neve: Hotel des Monnaies et Médailles (a Pénzek és Érmék Szállodája).”

Aki csak egyetlenegy leckét kapott a francia nyelvből, annak tudnia illik, hogy a „hotel” Franciaországban elsősorban palotát, nagy, díszes házat jelent s hogy a pénzek és érmék ennek következtében nem szállodában laknak. Ugyancsak nem szálloda a Hotel de Rambouillet (a Rambouillet-palota), aminthogy a Hotel de la Ville sem Városi Szálloda, ellenben Városháza.

Ha a Párizsba kiküldött munkatárs ennyit tud franciául, mennyit tudhatnak, akik itthon maradtak?

Szarvashiba

A Magyar Nemzet riportere „Lengyel tájak” című írásában egy öreg szarvasról tesz említést, melynek 300 kilós agancsa van. Mint arról vadászolvasóink minket értesítenek, a szarvas agancsa testsúlyának huszadrészénél nem igen szokott többet kitenni, s így a szóbanforgó szarvas 60 mázsa lenne. Tolmácsoljuk kérdésüket: hol tekinthető meg ez a csodaszarvas?

Nem tudja az egyik oldal, mit közöl a másik?

A Film Színház Muzsika 11. száma 11. oldalán képeket és ismertetést közölt az *Alázatosan jelentem* című új magyar filmről, amelyben Gábor Miklós játssza az egyik főszerepet.

Lapozunk egyet és a következő oldalon Gábor Miklós nyilatkozik színpadi és filmszerepeiről. Itt van a fényképe is új szerepében a – *Jelentem alássan!* című filmből.

Egy oldalt kellett fordítani, és – megváltozott a film címe?

Különleges előadás

Az Esti Hírlap hírül adta, hogy Operaházunkban százhetvenötödször adták Mozart „Szöktetés a szerájból” című dalművét s az előadáson Petri Miklós énekelte Szelim basa szerepét.

Különleges előadás lehetett, nyilván a jubileum tiszteletére. Szelim basa szerepe ugyanis prózai szerep, melyet eddig még senki sem énekelt. Sőt: az egyetlen prózai szerep Mozart egész életművében. És énekelték. Nem helyes. De ki szerzett zenét hozzá? Nyilván az Esti Hírlap tudósítója.

Tökéletes csapda!

Hírt adott a Népszava arról, hogy a svájci taxisofőrök számára biztonsági berendezést szerkesztettek. A sofőr – támadás esetén – megnyomhat egy gombot, amely a kocsi ajtaját *hermetikusan* elzárja, s így a támadó nem menekülhet.

Annak, hogy a kocsi hermetikusan (légmentesen) záródik, nagy jelentősége van. Így ugyanis a támadó még gázalakban sem szökhet ki a járműből.

Dr. Árgus

„Kedves” vendég Japánban

Toncz Tibor rajza

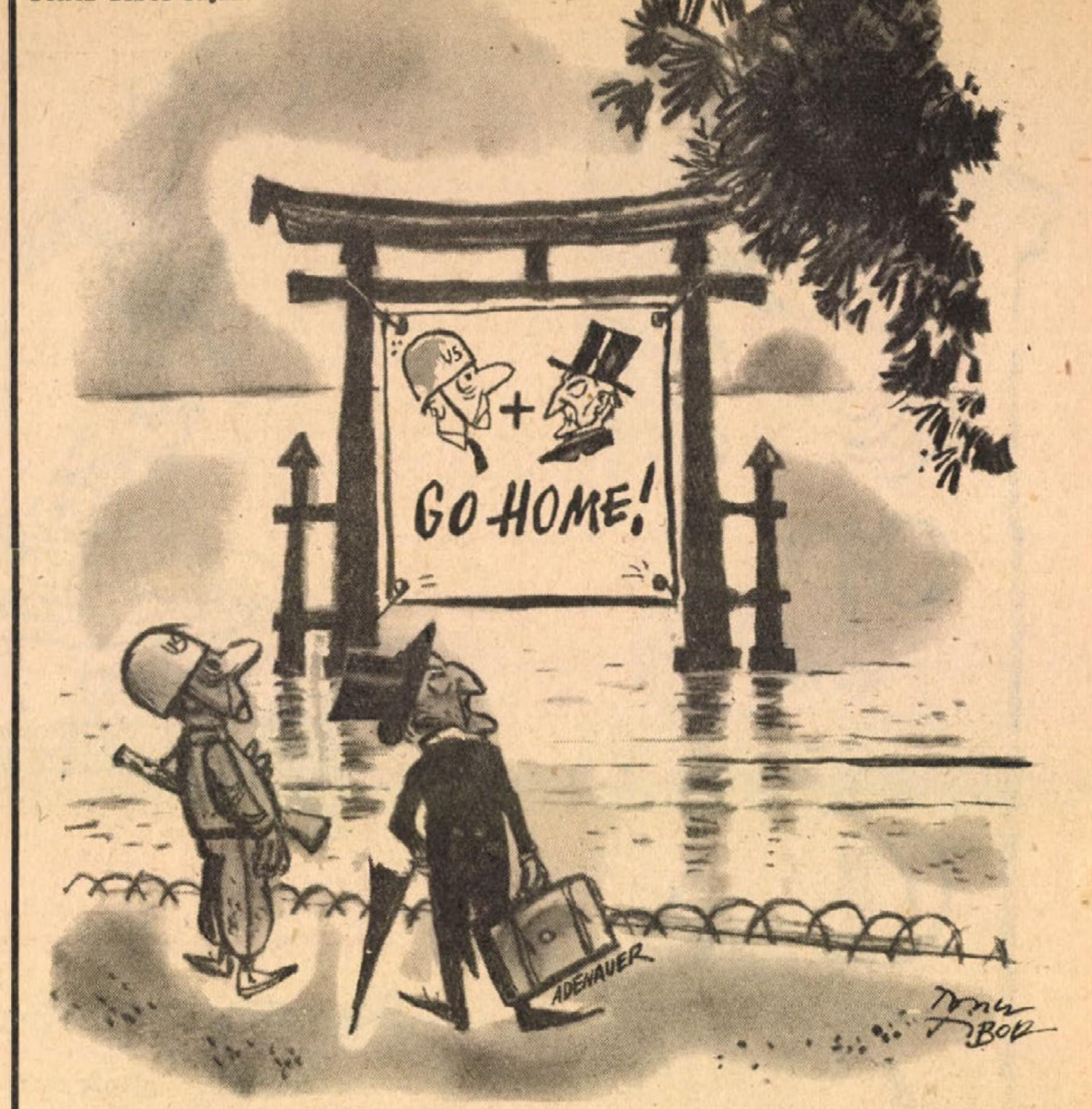

Adenauer: Mi ez? Még meg sem érkeztem, és már hazaküldenek?

A jövő zenéje

Gerő Sándor rajza

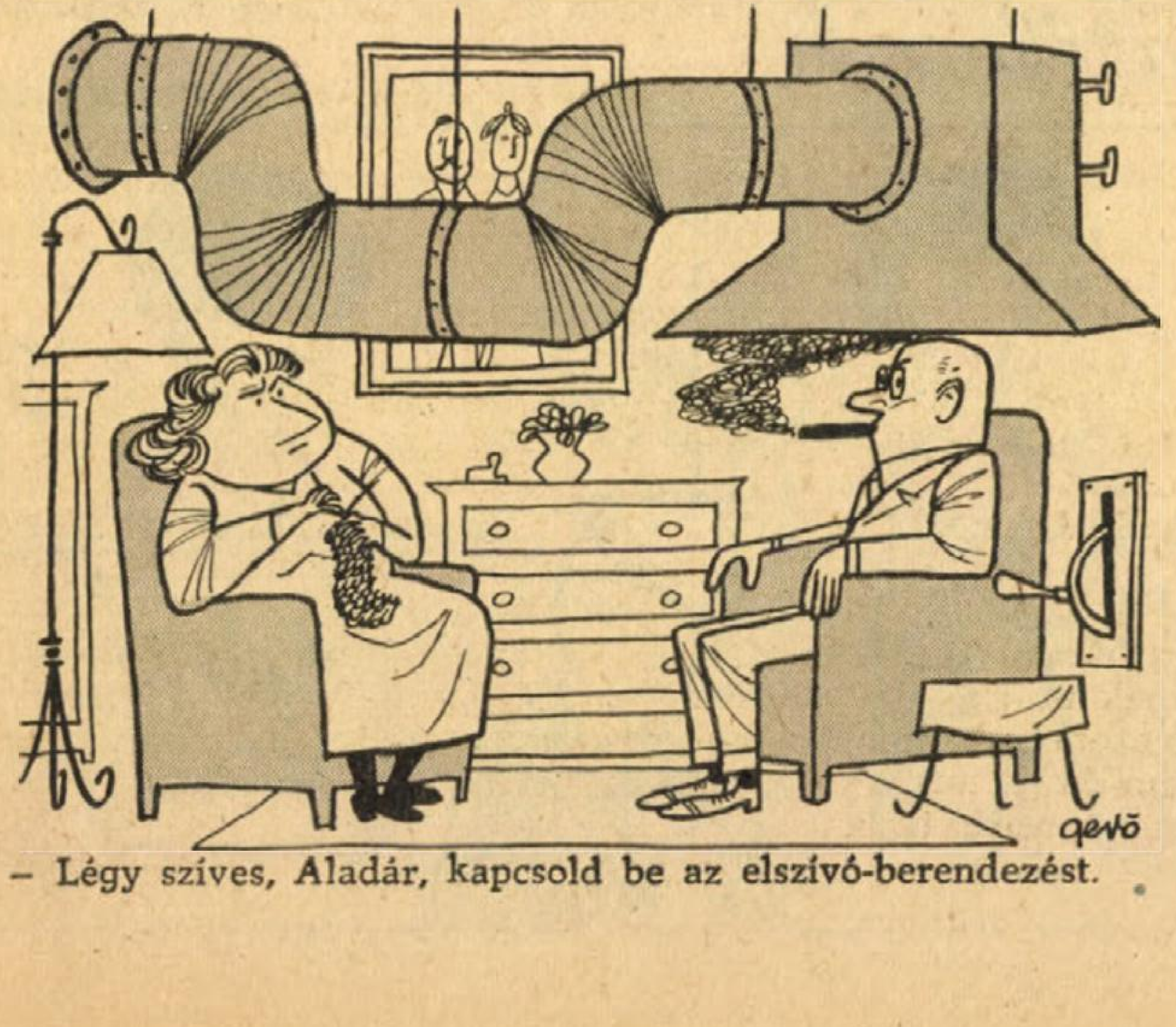

– Légy szíves, Aladár, kapcsold be az elszívó-berendezést.

Női dolgok

Vasvári Anna rajza

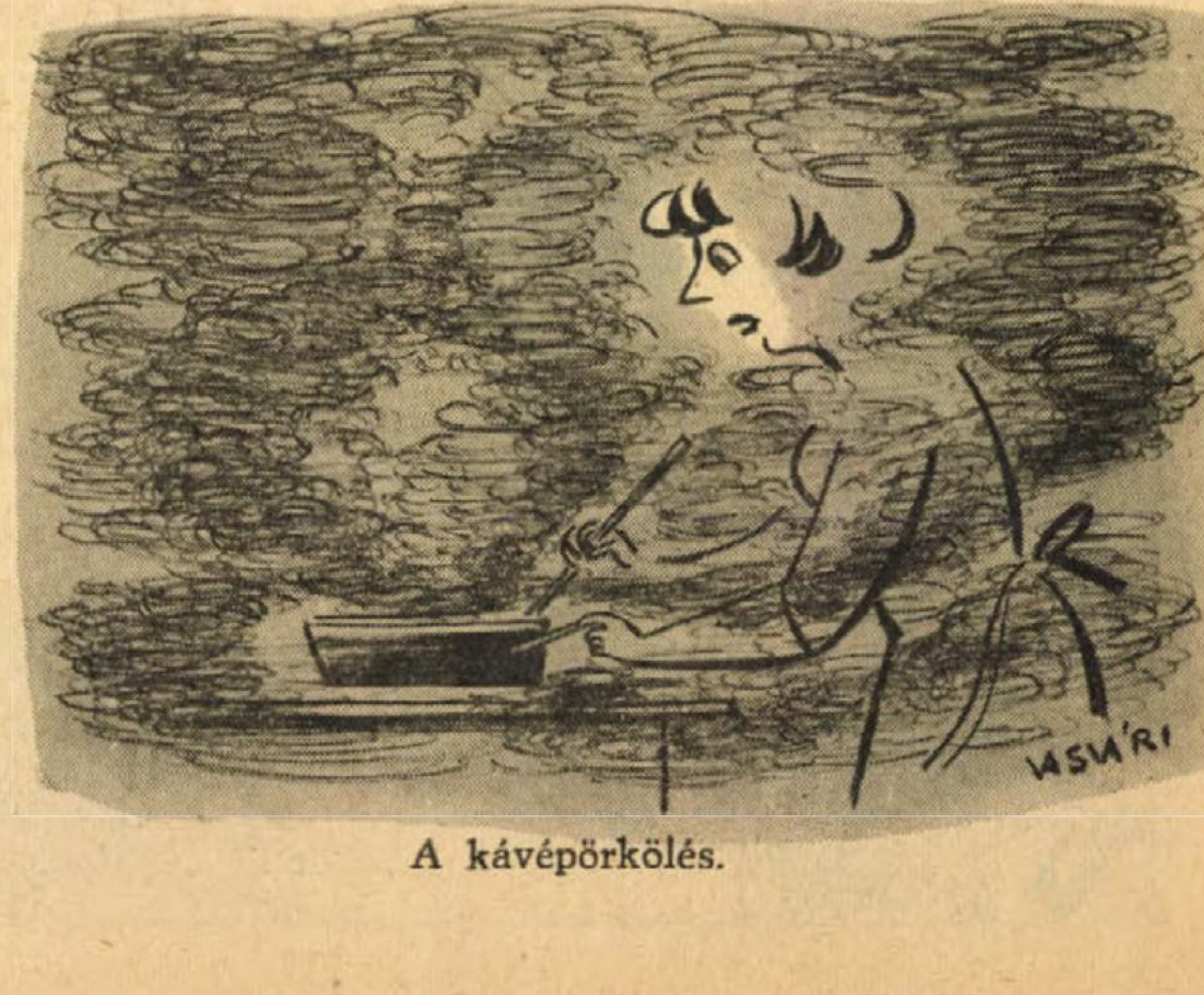

A kávépörkölés.

A XXX-ik században

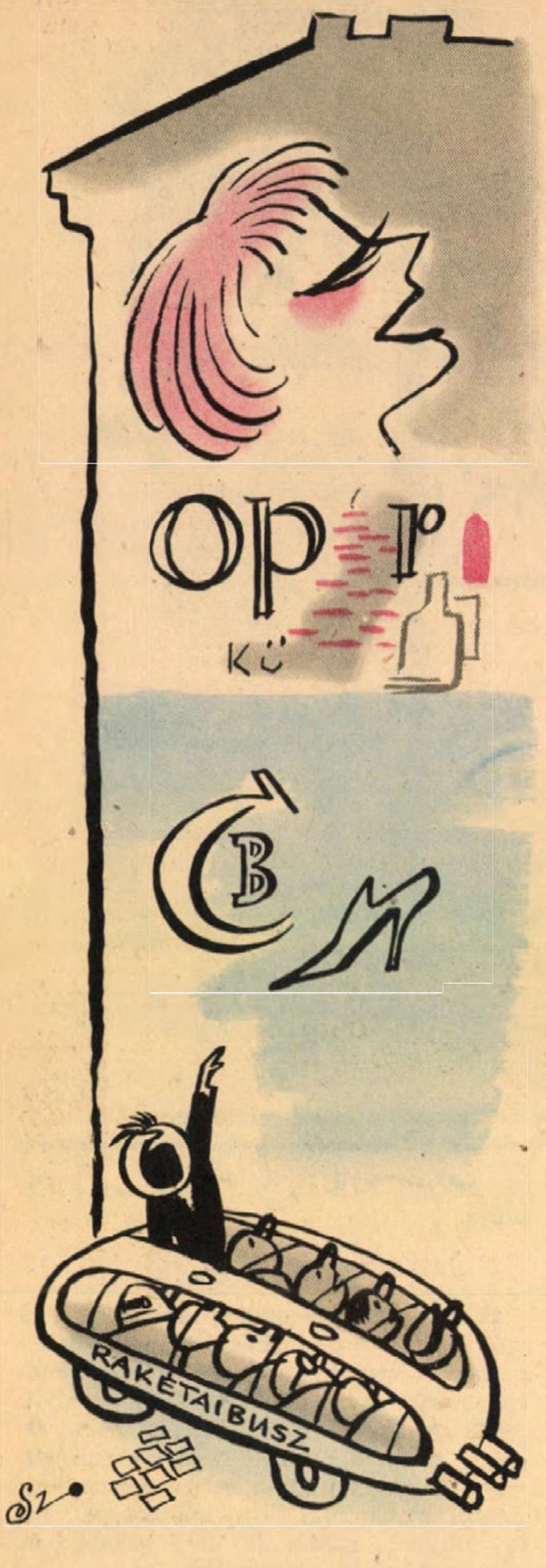

– Ez a Rákóczi úti freskó a XX-ik századból maradt fenn!...

Párizs örül Hruscsovnak

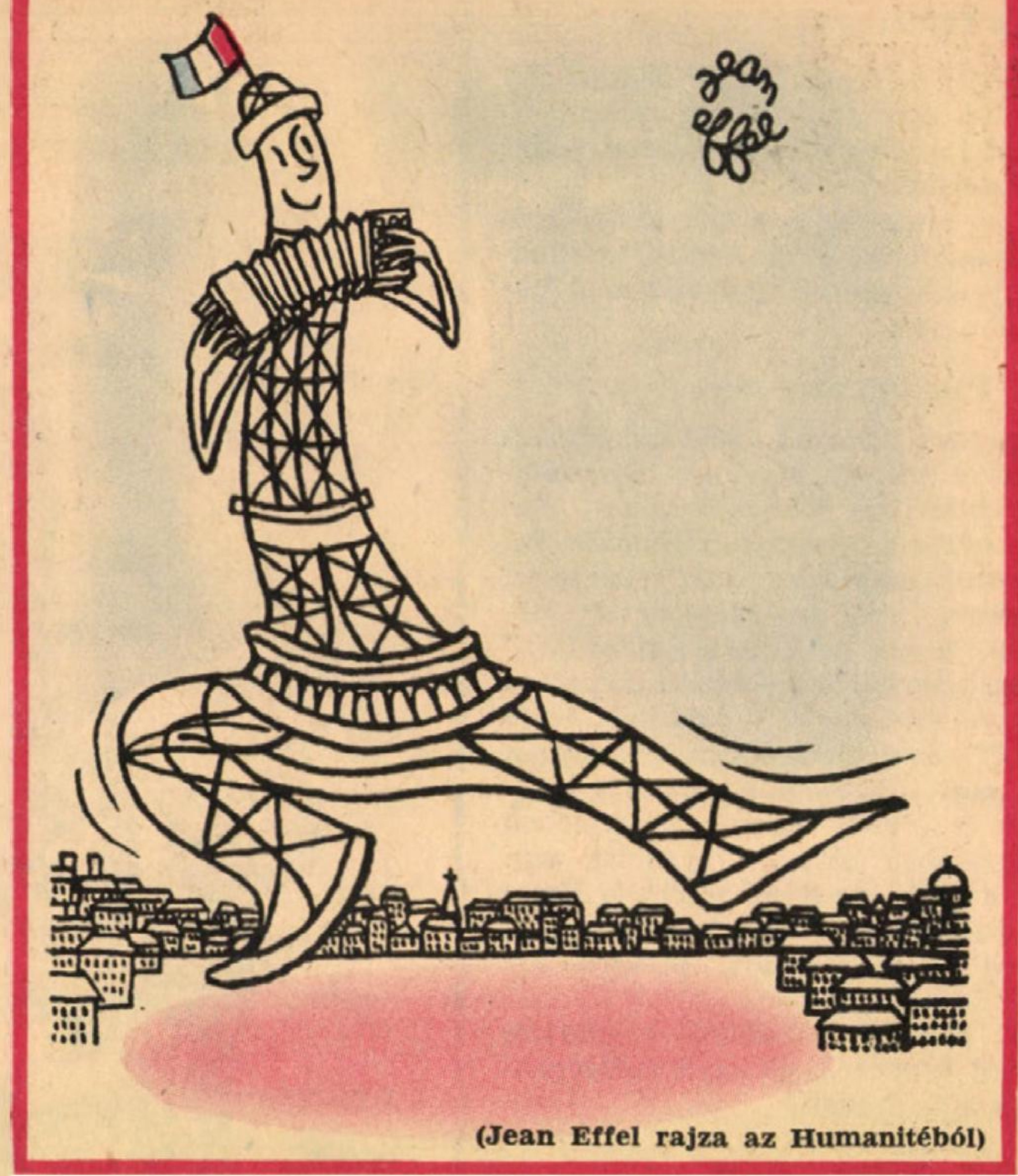

(Jean Effel rajza az Humanitéból)

PESTI TUDÓSITÓNKTÓL

A szerves és szervetlen vegyipar mai fejlettsége mellett nem hathatott a meglepetés erejével az a hír, hogy az amerikai Stanfordban előállították a szintétikus kávét. A szintétikus kávé természetesen pontosan olyan, mint a természetes kávé, sőt egyes tulajdonságaiban még valamivel kávébb is.

Magyarország a világ egyik első kávéfogyasztó (ha nem is termelő) országa, az ilyen hír mellett nem mehetünk el szótlanul. Csak az a kérdés, hogy a vegyipar hogyan tud olyan rossz kávét lombikjaiban elővarázsolni, mint amilyent számunkra hosszas kísérletezés után már sikerült Brazíliában kitermeszteni.

*

A társadalmi fejlődést a színdarabok szereposztásán is le lehet mérni. Elég megnézni egy régi színlapot, amelynek az alján például így sorolták fel az „egyéb" szereplőket:

– *Első pór,*
Második pór,
Harmadik pór.

Ma a színpadi író színdarabjában az egyéb szereplők, a régi „népség, katonaság" így jelenik meg:

Első király,
Második király,
Harmadik király.

Ha sok szereplővel dolgozik, még hozzáteheti:

Császárok, cárok, cézárok és más lézengő uralkodók.

f. l.

JUCIKA átöltözik

Pusztai Pál rajza

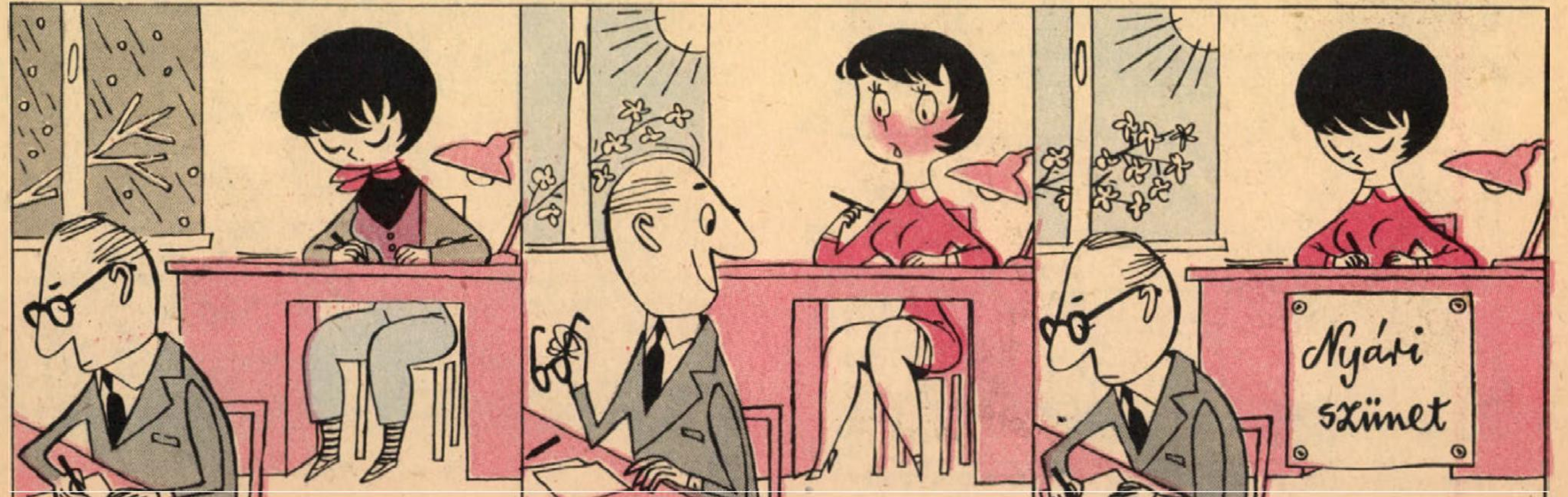

Nyugat-német térhódítás

Szür-Szabó József rajza

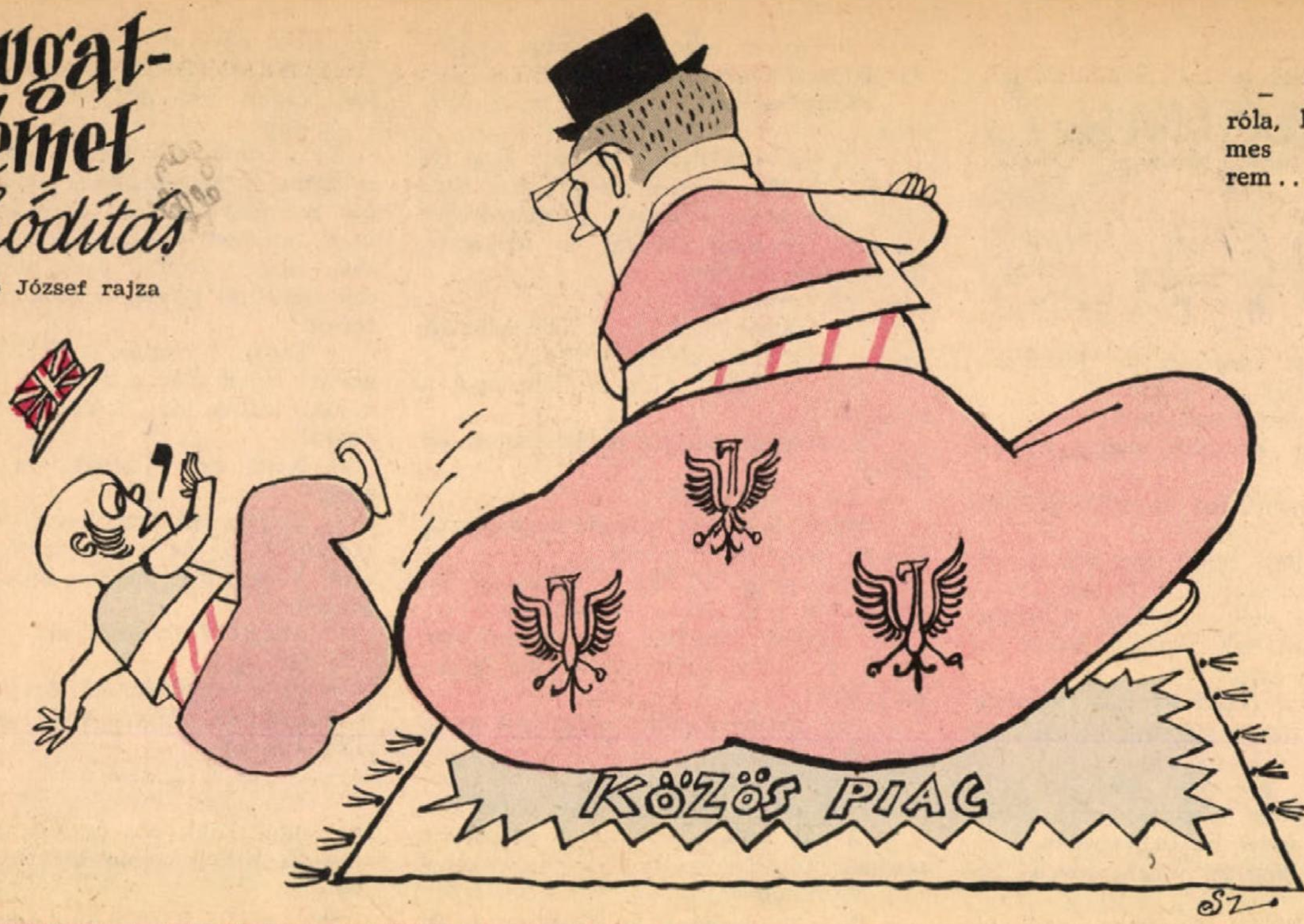
KÖZÖS PIAC
SZ

– Nem tehetek róla, kissé terjedelmes az életterem . . . !

Különbejáratú háziszerelő

Toncz Tibor rajza

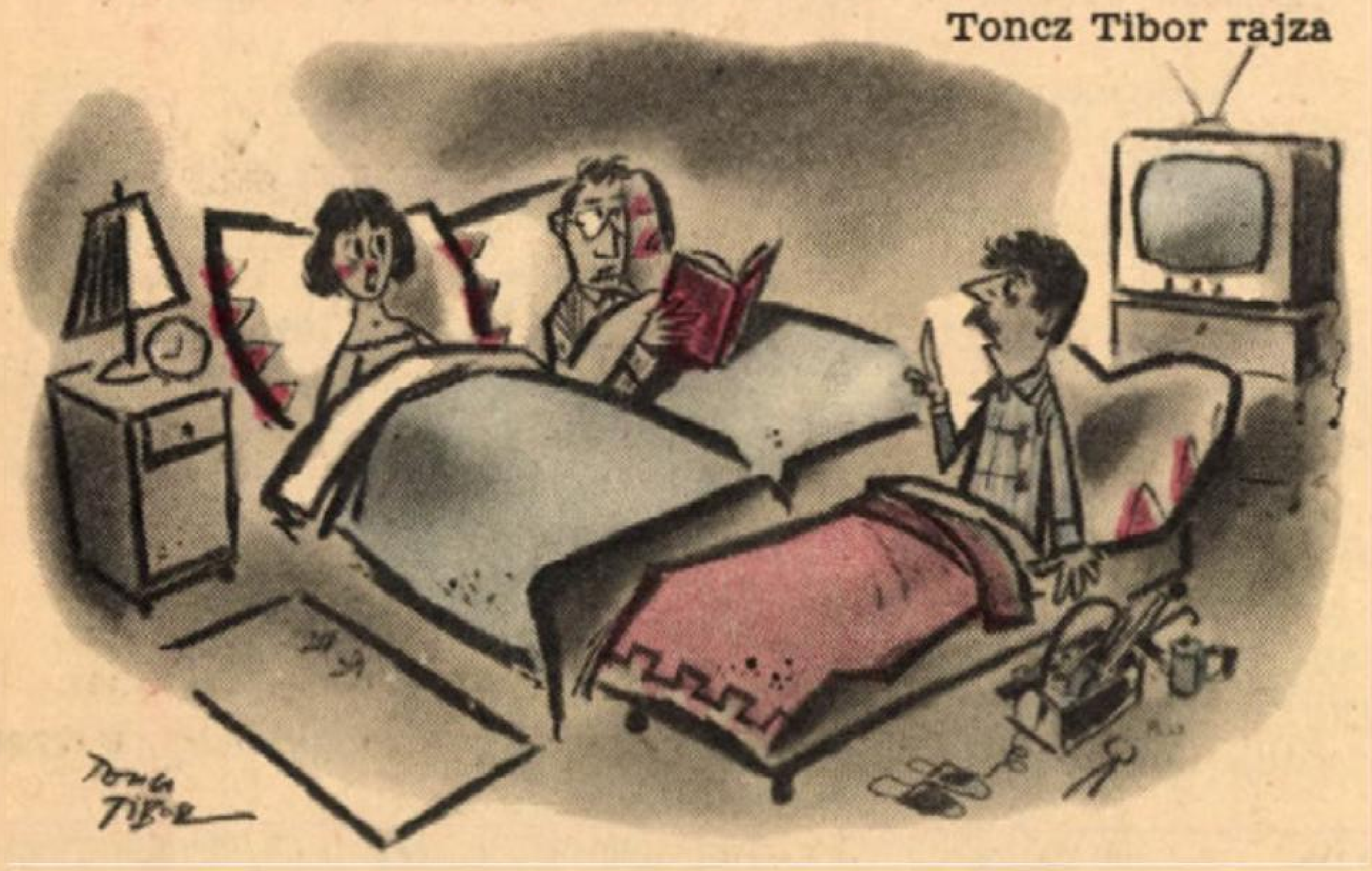
Toncz Tibor

– Aztán öt órakor keltsen fel, asszonyom, mert fél hatra már megint elromlik minden! . . .

A Cyrano előadásán

Erdei Sándor rajza

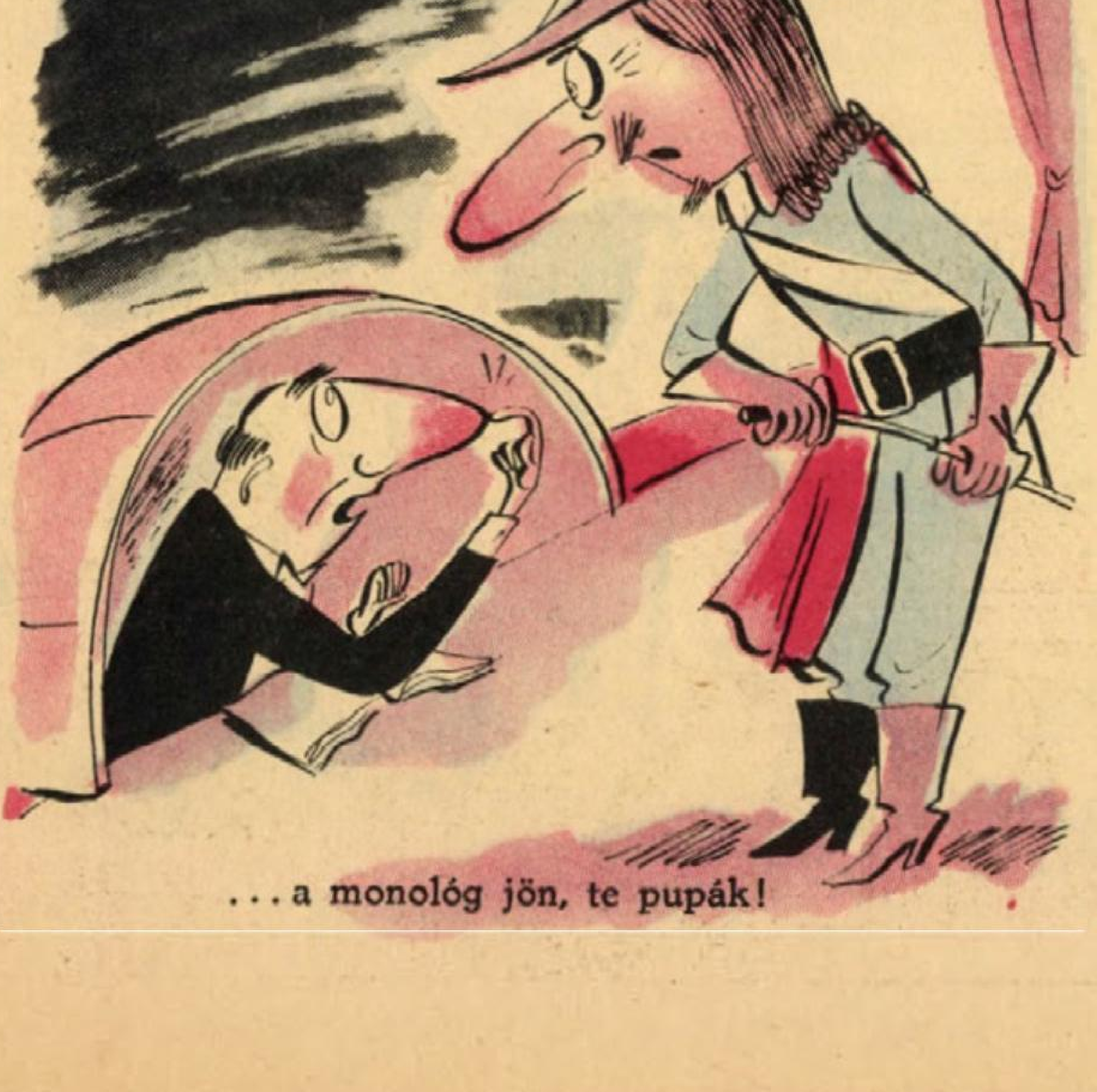

. . . a monológ jön, te pupák!

Kisipari munka

Takács Zoltán rajza

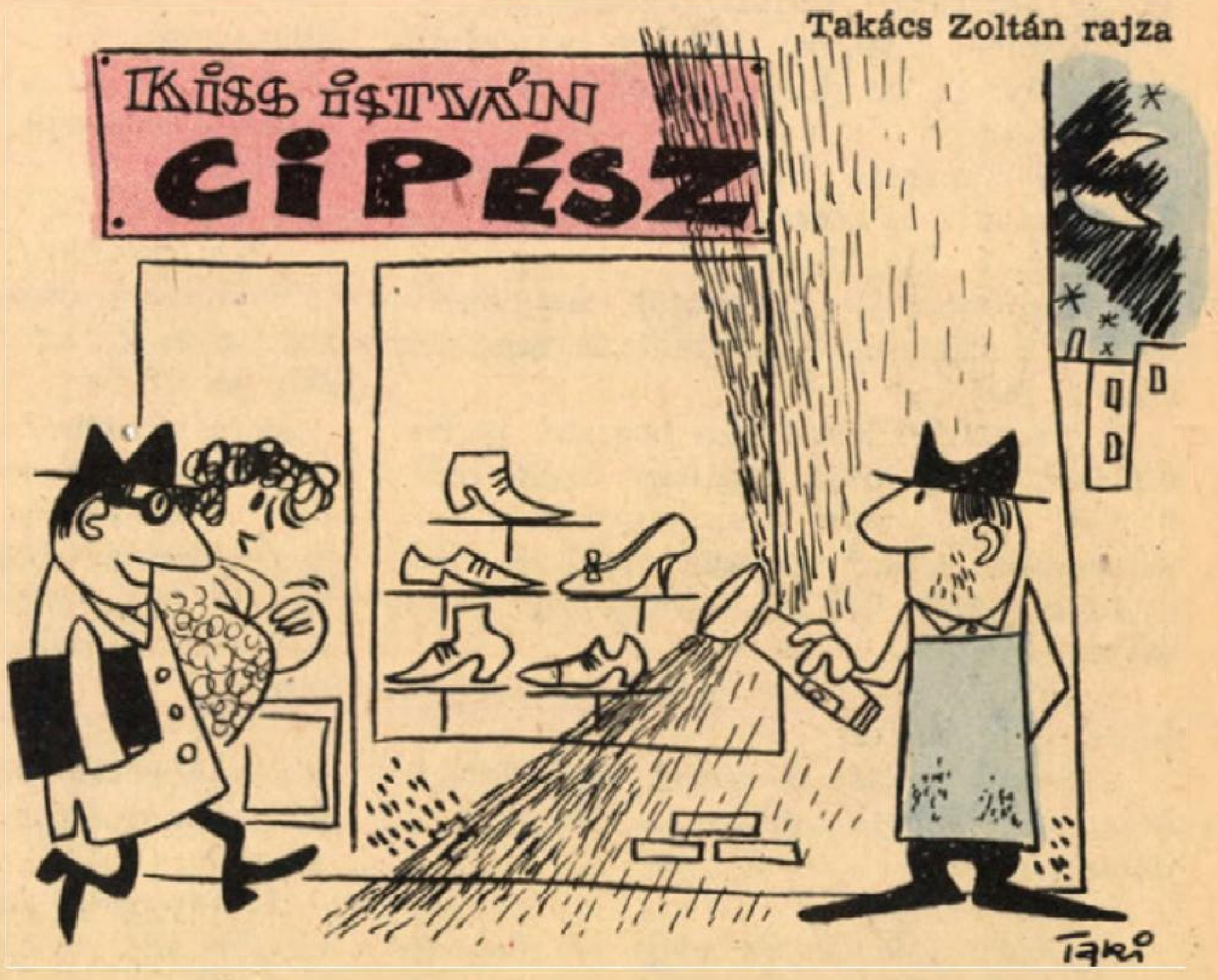
KISS ISTVÁN
CIPÉSZ
TAKI

Este tizenegy óráig ki kell világítani a kirakatokat.

Új földgázmezőket fedeztek fel

Gerő Sándor rajza

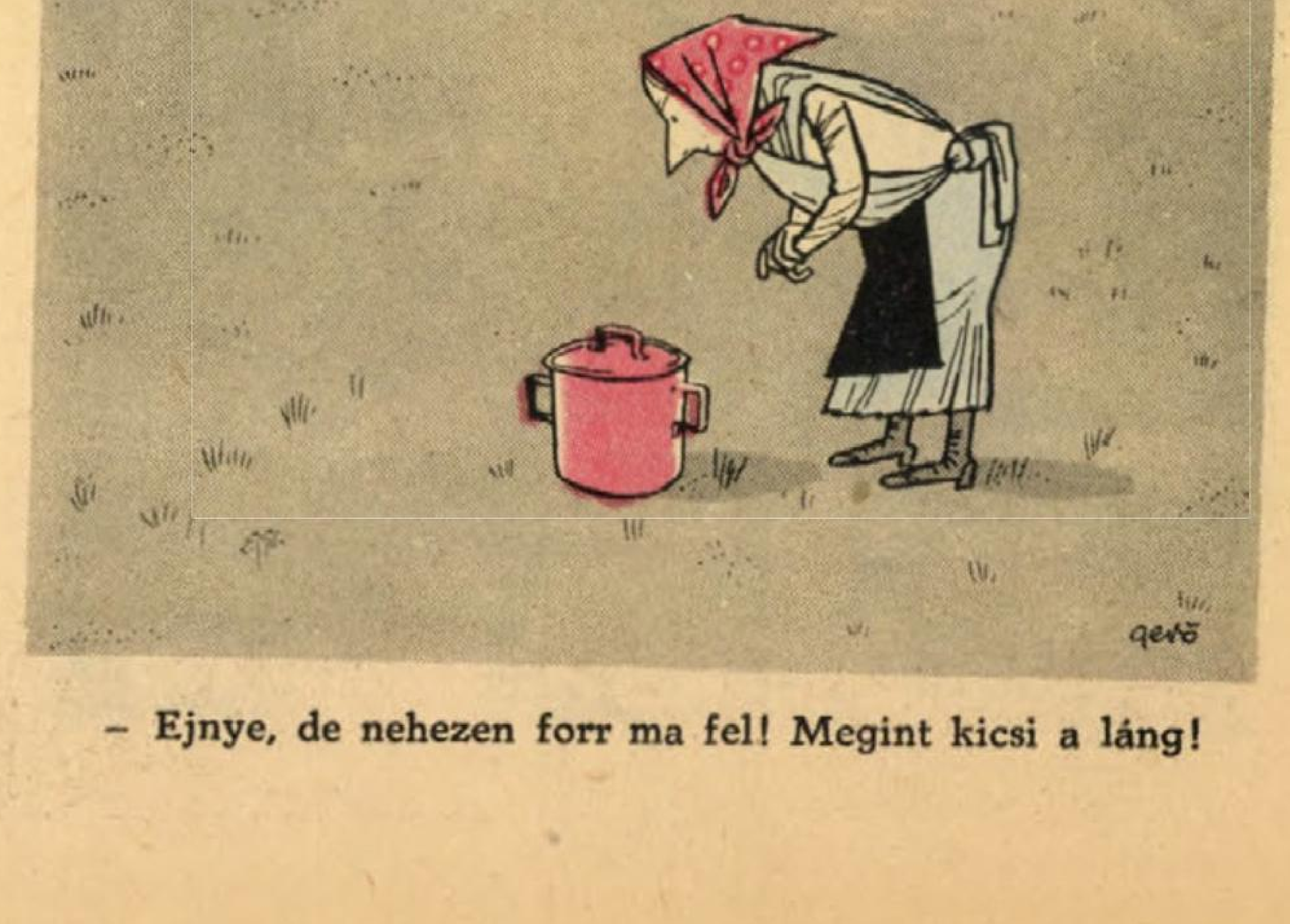

– Ejnye, de nehezen forr ma fel! Megint kicsi a láng!

Válóperesek

Beléptek az eszpresszóba, körülnéztek, azután a férj megszólalt:

– Itt nem lehet beszélgetni!

Intett feleségének, hogy induljanak kifelé.

Az utcán ingerülten mondta az asszony:

– Te azt hitted, hogy üres lesz a délutáni csúcsforgalomban a Kikirics?

A férfi nem válaszolt. Egy pillanatig tanácstalanul állottak, azután ismét az asszony szólalt meg:

– Menjünk a „Zöld nyolcas" vendéglőbe. Délután van, talán lesz ott egy üres páholy.

Az étterem azonban zsúfolva volt. Minden páholyban négyen, hatan ültek. A főpincér az egyik boxra mutatott.

– Itt csak hárman ülnek, tessék helyet foglalni.

A páholy három vendége közül az egyik erélyes hangon mondta:

– Még várunk egy társaságot.

A fizetőpincér udvariasan, sajnálkozva, de határozott hangon válaszolta:

– Sajnos, a helyre szükség van. Majd ha a többiek megjönnek, nekik is szerzünk asztalt.

De a házaspár nem ült le. Vártak. Csakhamar megüresedett egy páholy, és ők gyorsan elfoglalták.

– Na, most itt nyugodtan megbeszélhetjük a válópert – mondta a rendelés után a férj.

– Nagy tévedés. Majd hozzánk is beültetnek idegeneket. Azután azok hallhatják, hogy miért nem egyezik a természetünk, miért akarunk válni, és mik a feltételeink. Jó kis szórakozás lenne számukra.

– Jó, jó, majd azt mondjuk, hogy a többi hely foglalt.

– Sokra mennénk vele! Nem láttad, hogy a pincérek akkor is teletömik a páholyokat?

– Hát akkor?

– Csoda leleményes vagy – mondta gúnyos hangon az asszony. – Ilyen voltál a Beregi esetében is. Akkor csalódtam benned először . . .

– Hagyjuk ezt –, borult el a férfi arca.

– Te, én kitaláltam valamit. Úgy teszünk, mintha nagyon szerelmesek lennénk egymásba. Érted? Szerelmeseket sohasem akarnak zavarni az idegenek. Meg tudod csinálni?

– Megpróbálom.

– Na, akkor kezdjük. A hálószoba az enyém marad, az ebédlő a tied.

– Szó se lehet róla! A háló pont a dupláját éri.

– A magyar perzsát megtarthatod ráadásul.

– Azt a kopottat?

– Nézd, így nem tudunk megegyezni. Mindig telhetetlen voltál!

– Még hogy én! Hát ez hallatlan! Vigyázz, jön a pincér az idegenekkel!

Az asszony nyomban szerelmesen odahajolt, és a férj simogatni kezdte felesége karját.

– Ne, ide ne üljünk – mondta az új vendégek egyike.

És továbbmentek . . .

– Szóval? – kezdte rá újra a férj.

– A hálószoba az enyém. Tied lehet a torontáli is.

– És a rádió!

– Szó sem lehet róla. Méghogy a rádió is! Csókolj meg gyorsan! Jönnek!

Összecsókolóztak és ismét megmentették a páholyt.

– Persze a háló a drágalátos mamád ötlete volt.

– És ha az övé volt? – hangzott az asszony ingerült hangja. – Joga van beleszólni!

– Sajnos, túlságosan sokat szólt bele a házaséletünkbe.

Ezeknél a szavaknál megcsókolta felesége nyakát, az asszony pedig szerelmesen nézett férje szemébe.

A trükk újból bevált. Egy ideig parázs veszekedés folyt közöttük, végül is három öleléssel és négy csókkal tarkítva megegyeztek abban, hogy a hálót is, az ebédlőt is felosztják. A vitrin miatt azonban megint csak nem tudtak egyezségre jutni.

– Ki akarsz fosztani – mondta pulykavörösen a férfi, mire az asszony átkarolta a férje nyakát, és megcsókolta a száját.

A főpincér dühösen nézett rájuk, és tovább állt az érkezőkkel.

A férjet egy kicsit meglepte a csók, amelyben egyáltalán nem érezte a kényszert. A csók valódi volt. Olyan, amilyet házasságuk első éveiben szokott kapni – és adni.

Az asszony is zavartan nézett félre. Ő is tudta, hogy a csóknak ugyan a főpincér megjelenése volt az indokolása, de végül mégsem egészen alibicsók lett belőle. Hiszen amikor azok már a negyedik asztalnál jártak, a csók még mindig tartott!

– Tehát a vitrin – szólalt meg kis zavart csend után a férfi. – Tudod mit, neked adom az összes porcelánokkal együtt.

– Nem, nem fogadhatom el. Tartsd meg.

– Hogyis ne! Meg tudnál válni a táncosnőtől? És az eozin vázától? Meg a síró kislánytól? Hiszen azokat annyira szeretted!

– Miért? Te talán nem?

– De igen.

– És a Rippl-Rónai? Arról még nem is beszéltünk. Milyen sokat gyönyörködtünk benne!

– Na és a „Tátrai táj"?

– Hányszor ábrándoztunk, hogy egyszer elmegyünk oda az Ibusszal . . .

– El kellett volna menni. Akkor talán . . .

Az asszony fejezte be a mondatot:

– Akkor most nem tárgyalnánk a válás feltételeiről.

Csend lett . . . Azután a főpincér ismét egymás karjaiba kergette őket, és amikor kibontakoztak az ölelésből, a férfi halkan megjegyezte:

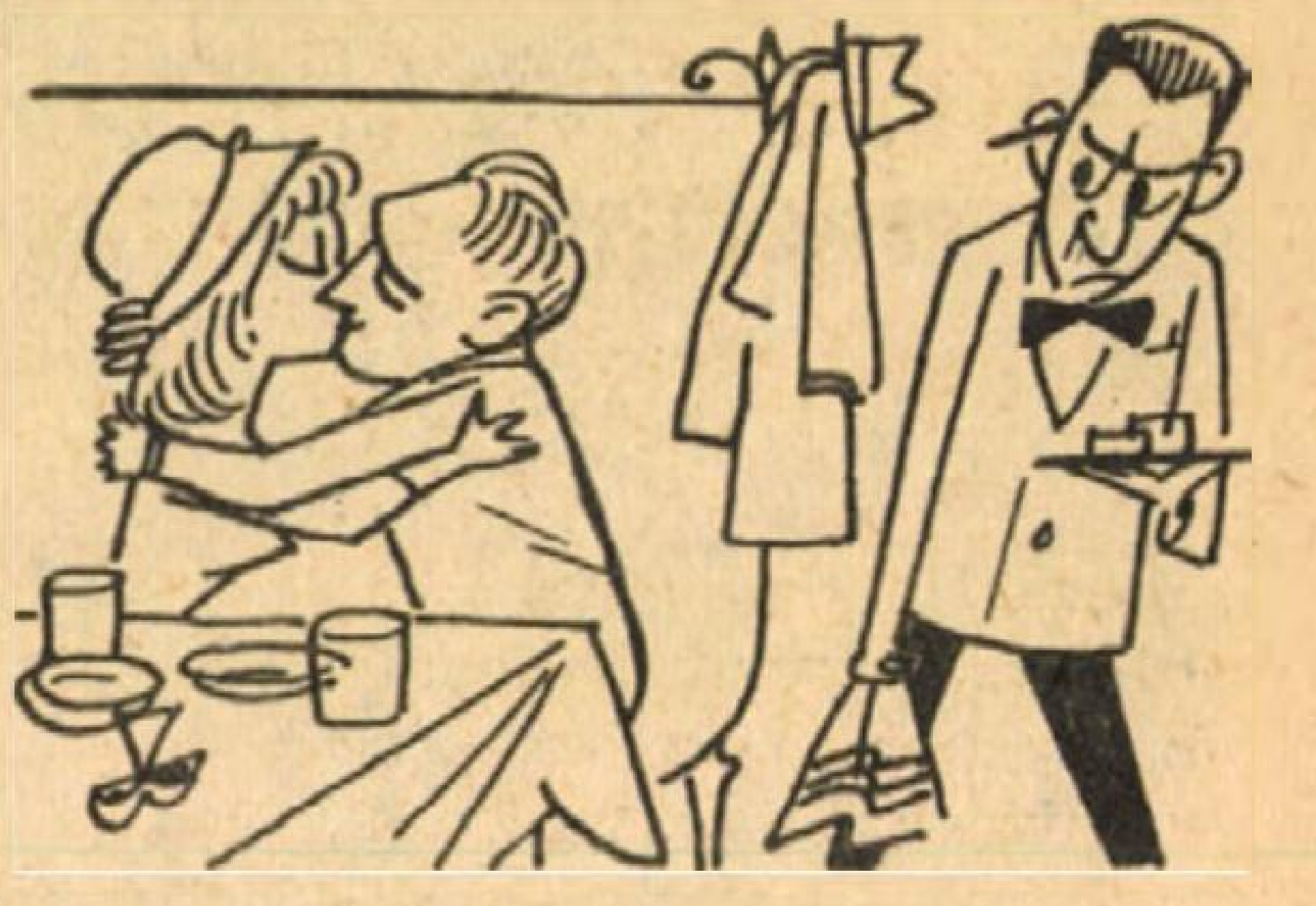

– Hat hét múlva lesz egy társasutazás. Nyolc nap a Tátrában. Nem is olyan drága. Akarsz . . . akarsz velem jönni?

Az asszony ekkor így szólt:

– Most nem jön senki. Csókolj meg gyorsan!

Palásti László

Védőberendezés

Erdei Sándor rajza

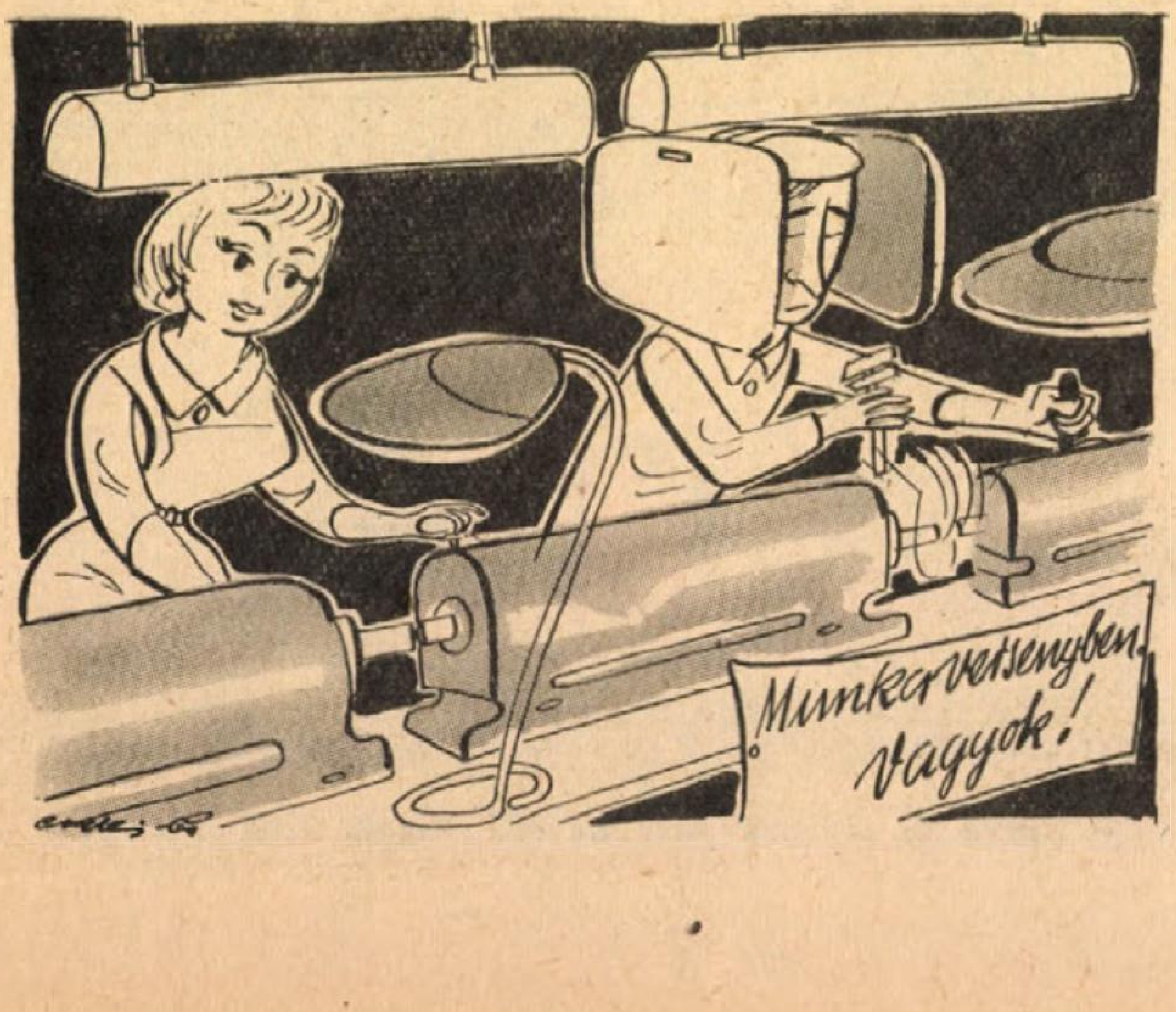
Munkaversenyben vagyok!

Profi sport

Várnai György rajza

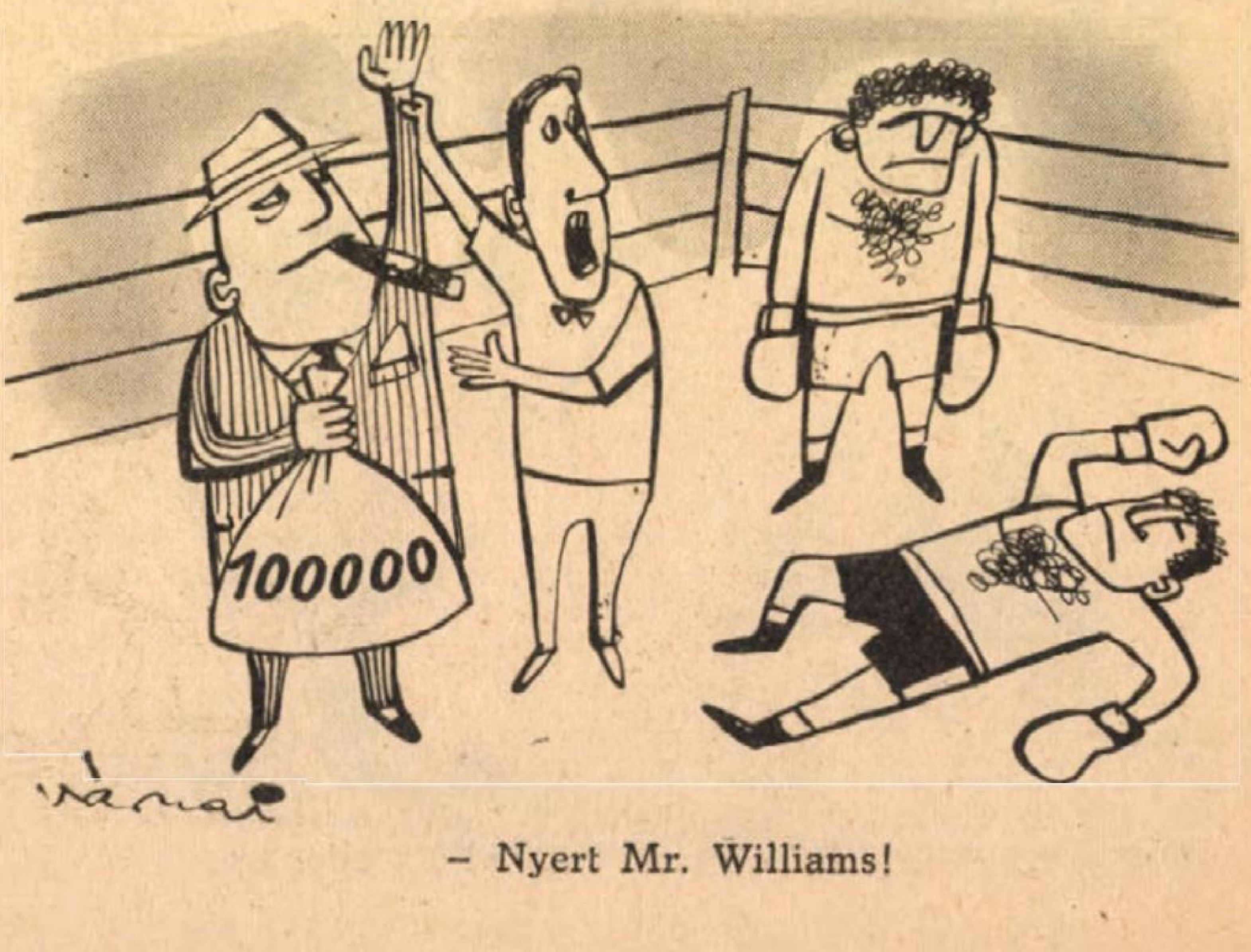

– Nyert Mr. Williams!

Rakéta-korszak

Rajz a Krokodilból

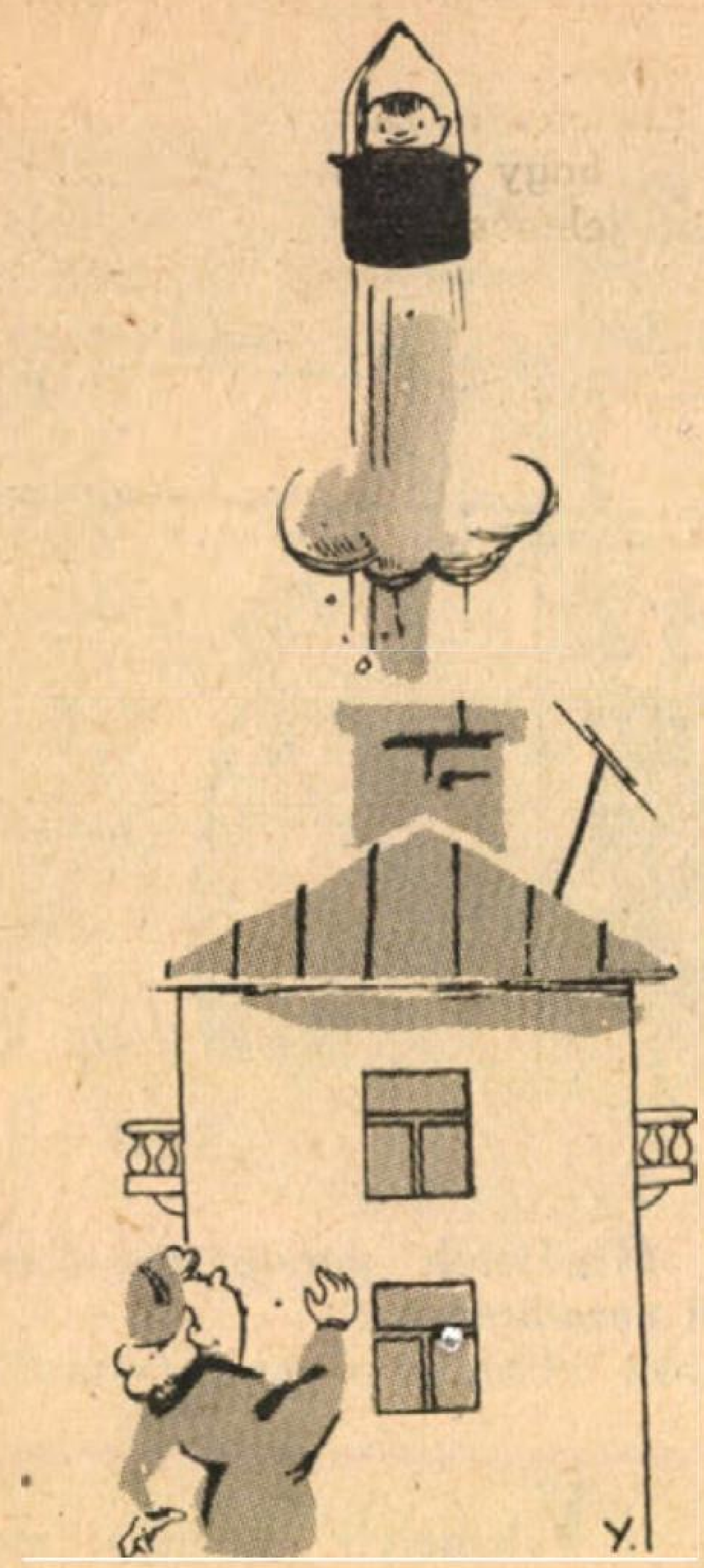

– Micsoda gyerek, egy percig sem lehet egyedül hagyni! . . .

Egy művelődési otthonban

Vasvári Anna rajza

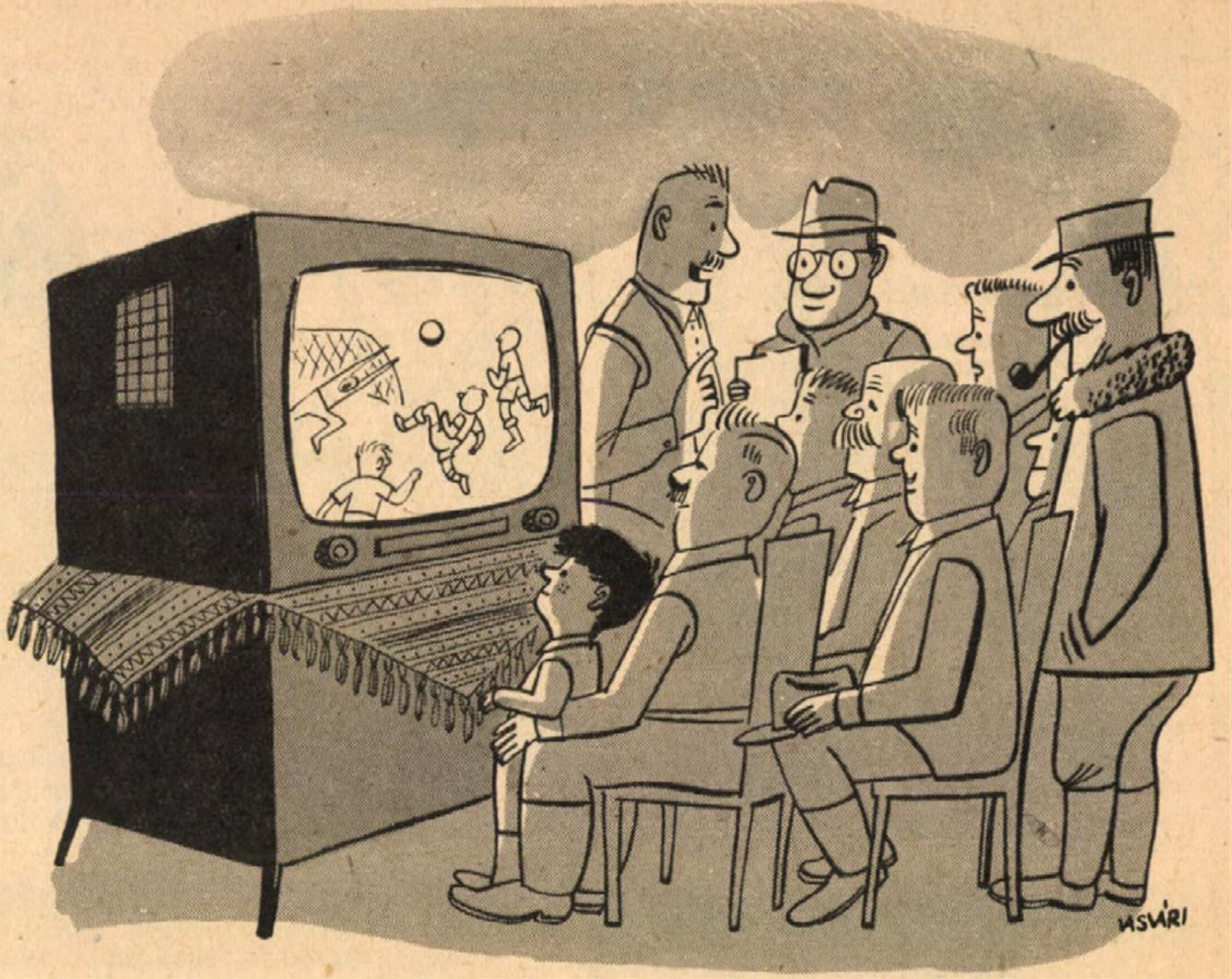

– Ezeket az embereket azelőtt bizony csak a futball érdekelte . . .

Egy csodálatos háborús emlékirat

Az angol könyvpiac szenzációja Sir Philip Vian tengernagy háborús könyve. Miután számos angol, amerikai, francia tábornok, tengernagy, légimarsall megírta emlékiratait, Vian admirális teljesen új oldalról közelítette meg a második világháborút. A könyvből kiderül, hogy nem ő volt a második világháború legkiválóbb vezére, nem ő volt az, aki mindent előre látott és előre megmondott, nem ő nyerte meg végül a háborút. A tengernagy könyvében ilyen hihetetlen, csodálatos mondatok szerepelnek: *„Ez hiba volt." „Ezt rosszul láttam." „Súlyos taktikai hibát követtem el."*

A könyvnek nagy sikere van, mert az olvasók szeretik a merész, meglepő fordulatokat, a mellbevágó meglepetéseket.

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Kelemen bemegy egy divatáruüzletbe, és így szól:

– Kérek egy harminckilences duplagallért.

– Olyant, amilyen uraságodon van?

– Nem. Egy tisztábbat.

Hajdani főúr . . .

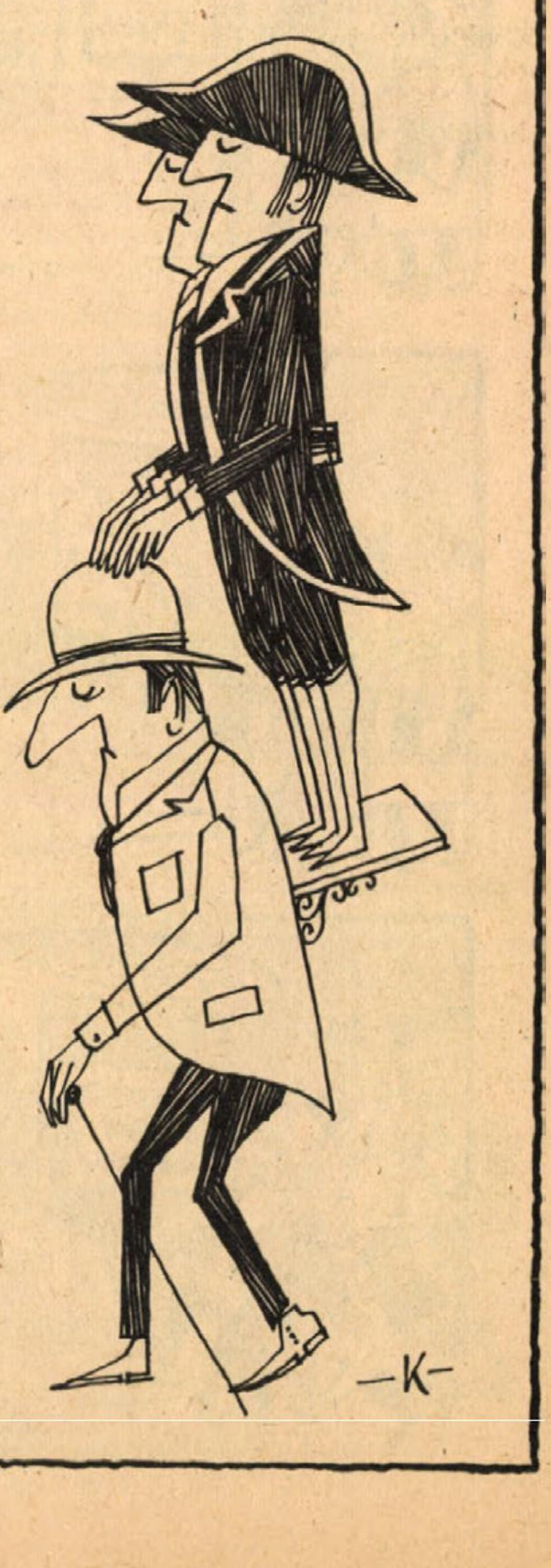

Ami biztos — biztos

Gerő Sándor rajza

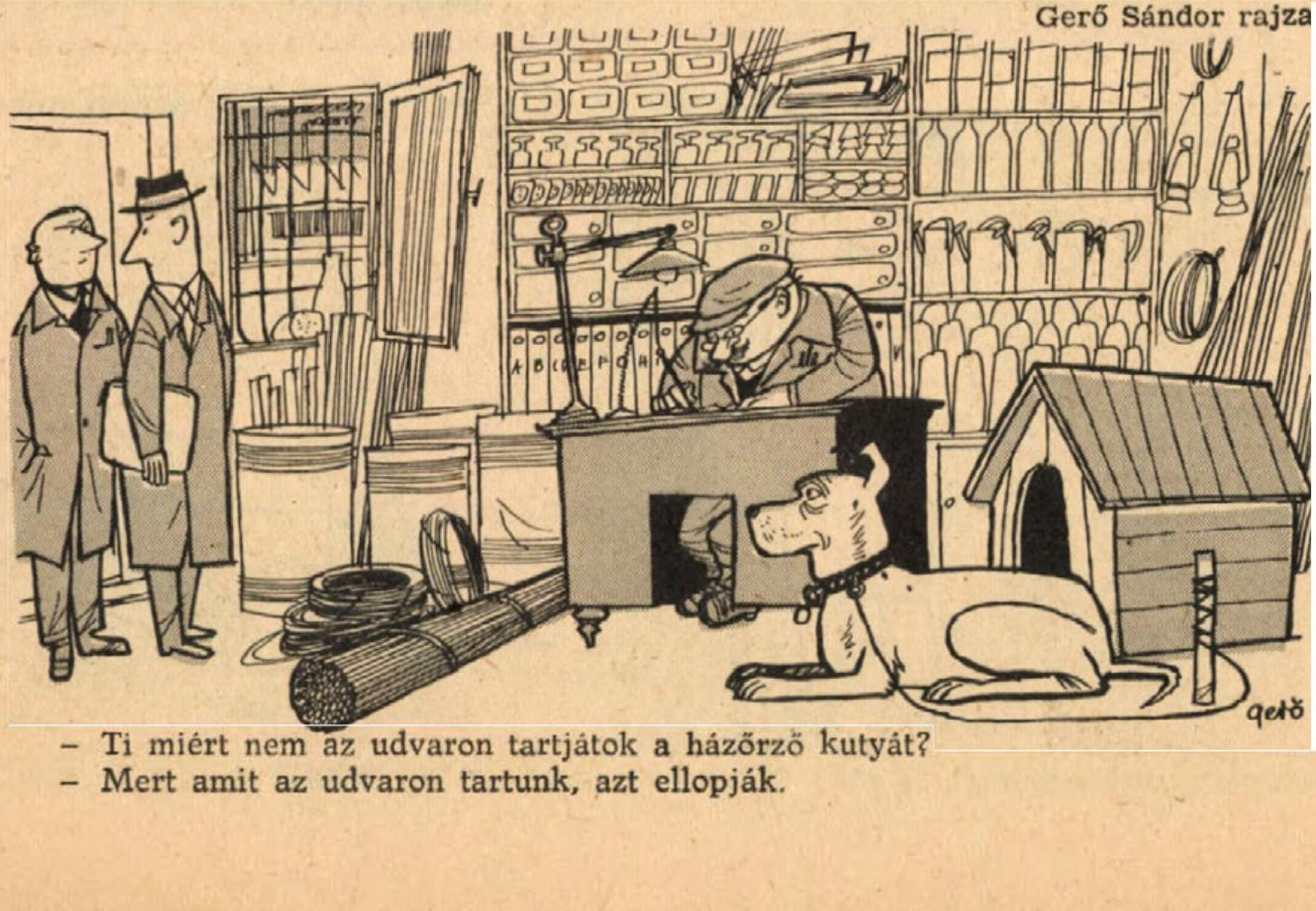

– Ti miért nem az udvaron tartjátok a házőrző kutyát?

– Mert amit az udvaron tartunk, azt ellopják.

Falusi szülőotthonok épülnek

Szür-Szabó József rajza

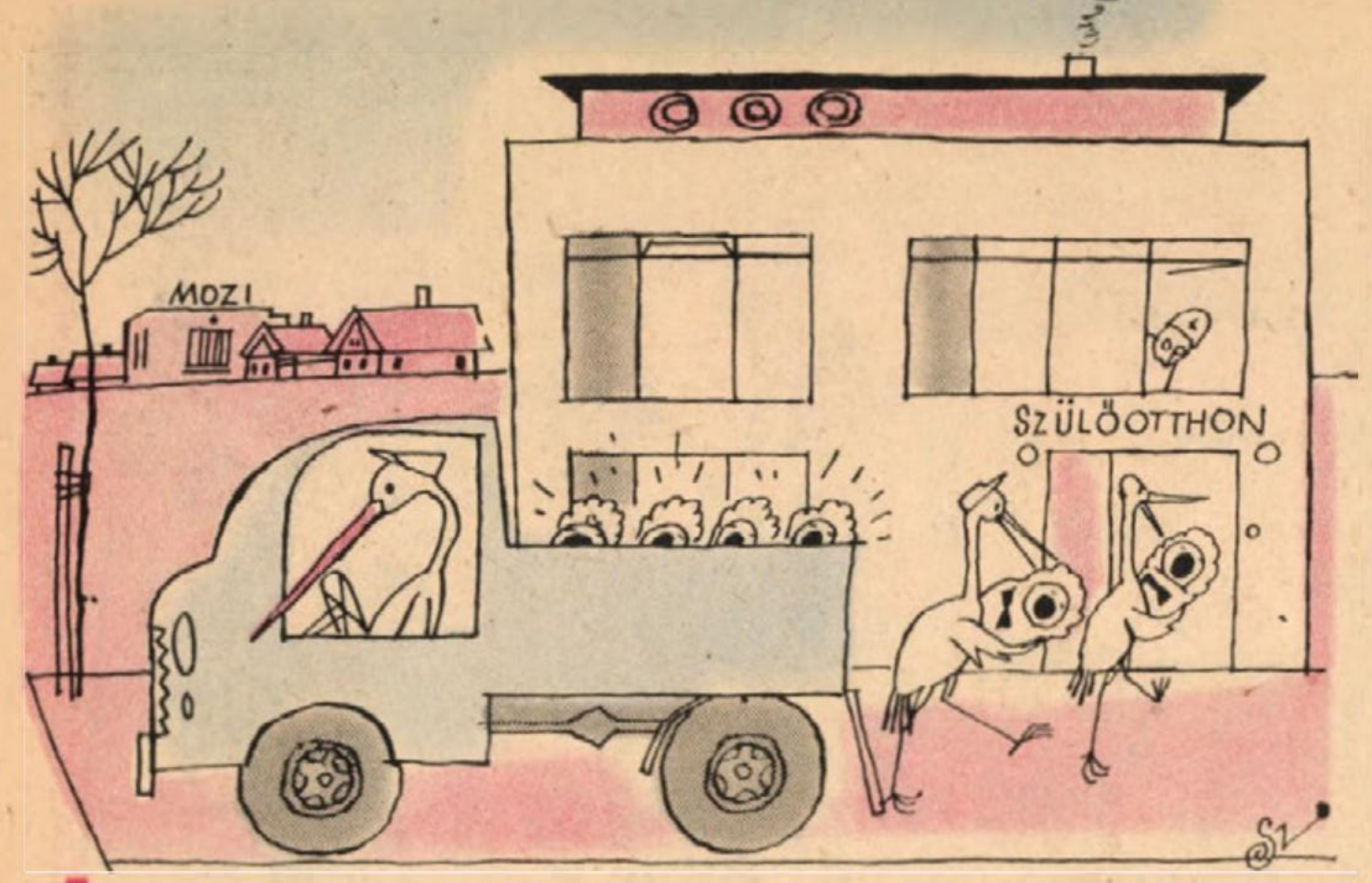

Történet a paradicsomról

Vasvári Anna rajza

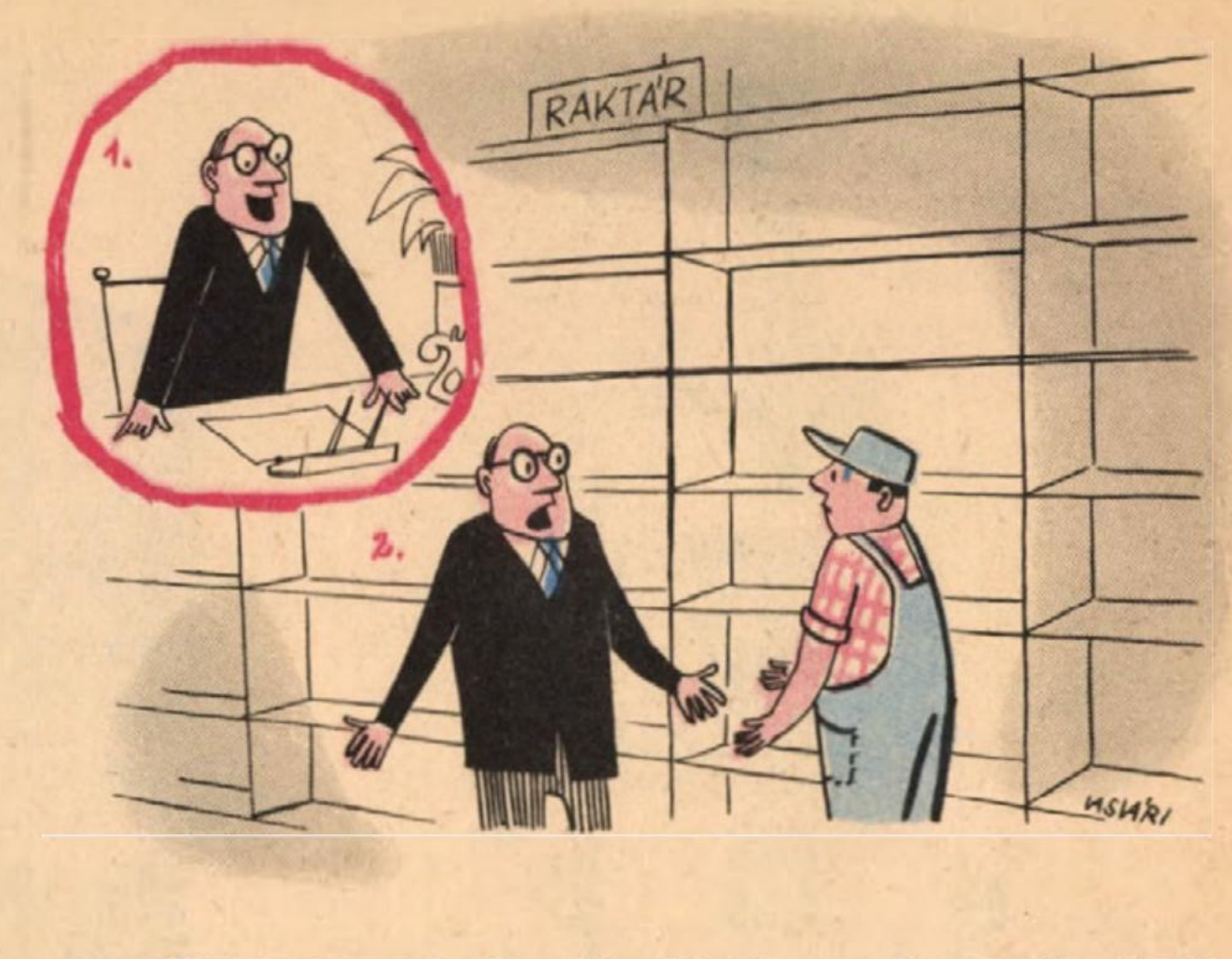

1. Háziasszonyok! Ne fáradjatok paradicsom-eltevéssel! A konzervipar el fog tenni paradicsomot!
2. Csak tudnám, hogy hova tettük el a paradicsomot?

Korszerű körhinta

Tonez Tibor rajza

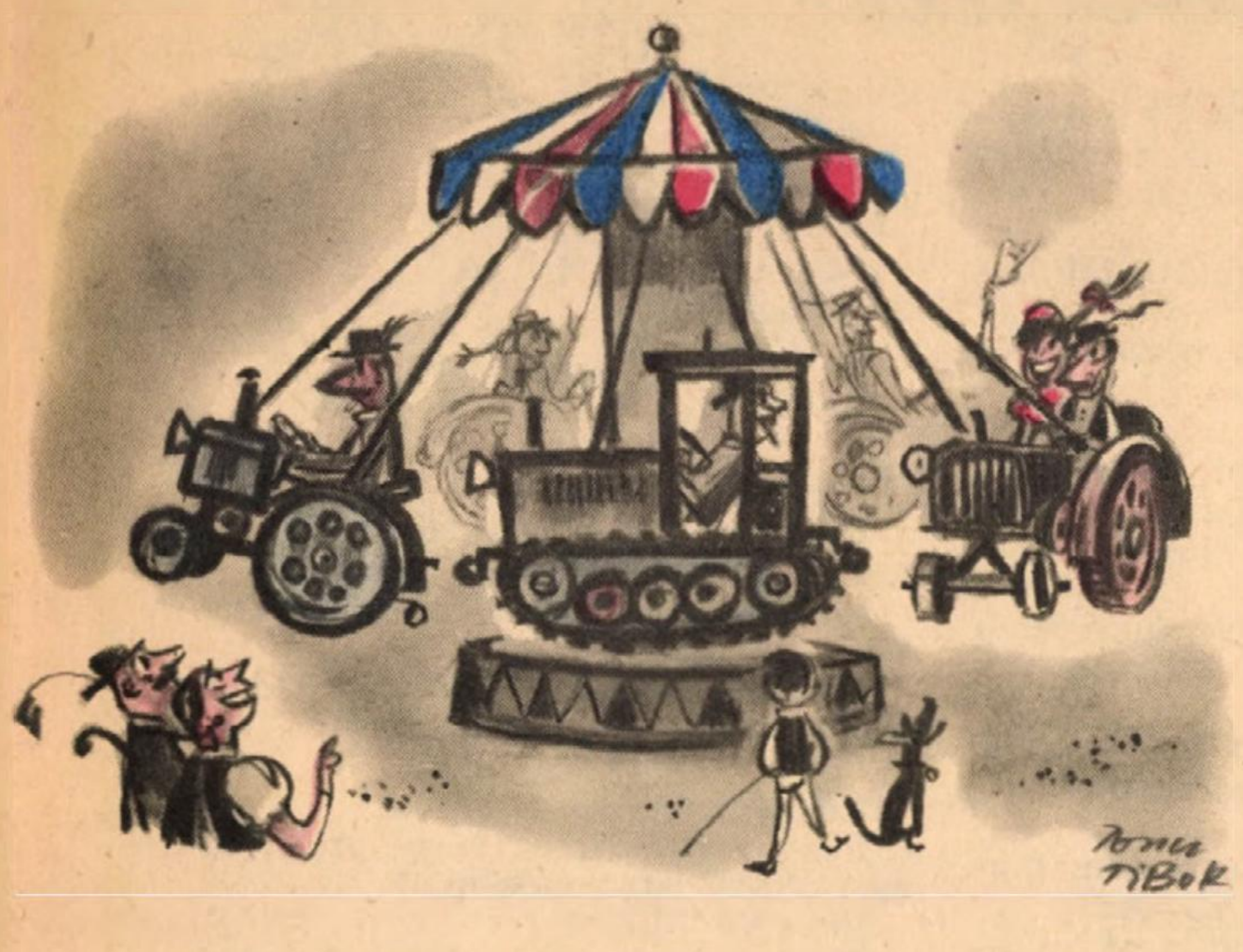

Külföldi nászutazásokat indít az Ibusz

Szür-Szabó József rajza

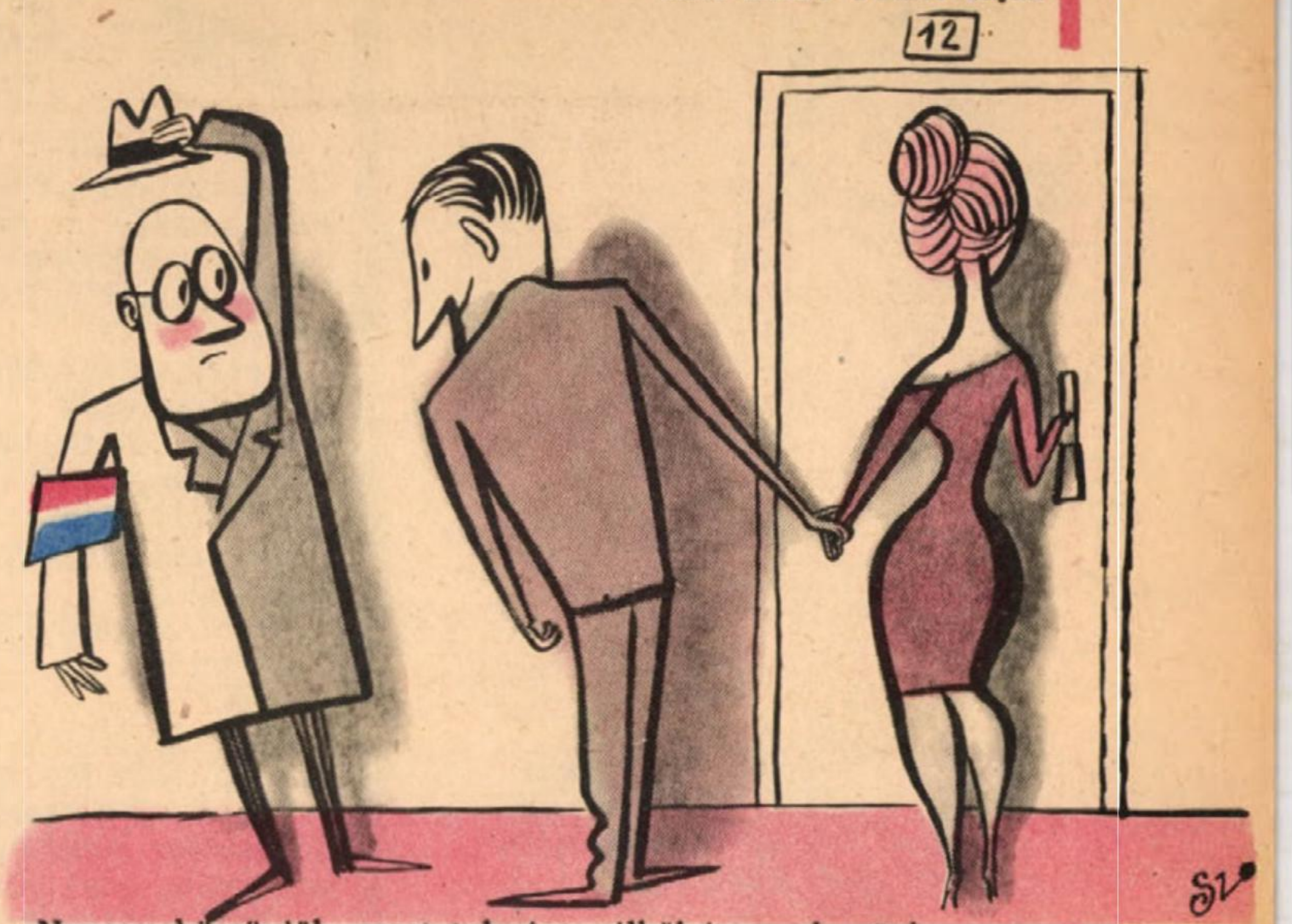

– Nagyon köszönjük, most tolmács nélkül is megleszünk . . .

Helyzetkép egy pesti jegyirodáról

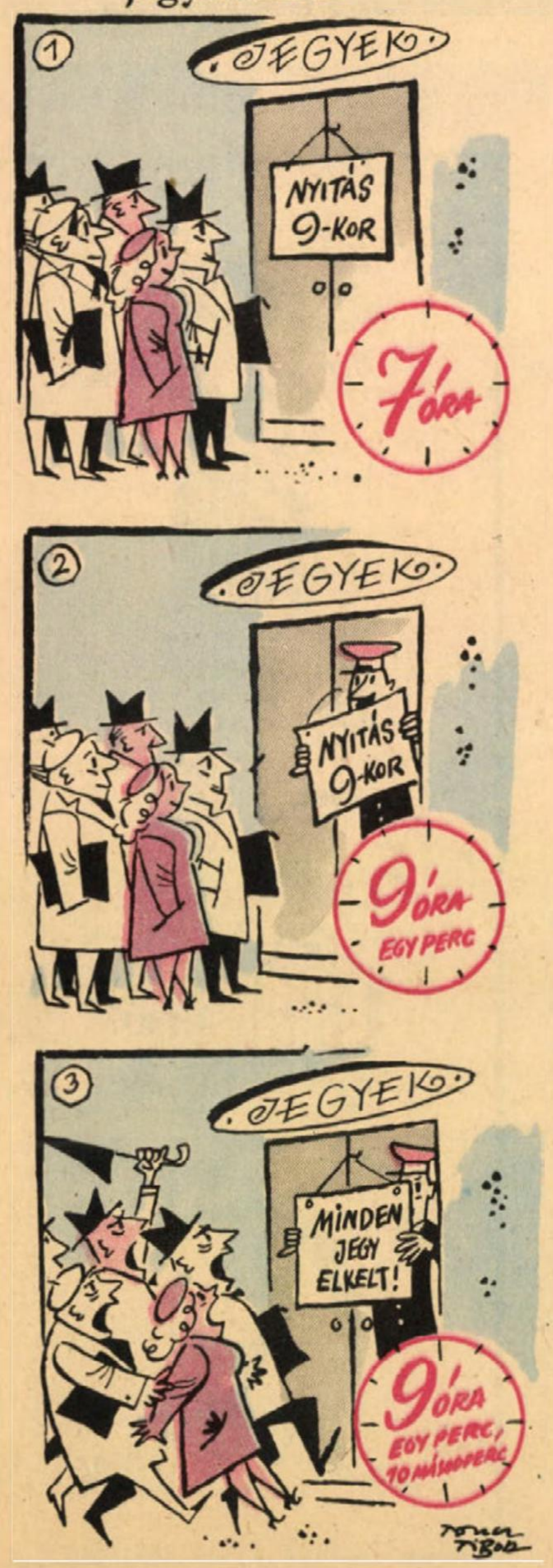

Nászajándékok Margaret-nek

Anglia nagy izgalommal készül Margaret és Tony, vagyis a princessz és a fényképész esküvőjére. A „Daily Mirror" kérdést intézett olvasóihoz, hogy milyen ajándékot adnának a királyi hercegnőnek.

Mrs. K. Canning egy szakácskönyvet adna Margitkának, mert *„a férfi szívéhez a gyomrán keresztül vezet az út"*. Jerman asszony egy bevásárló kosárral lepné meg a princesszt, hogy könnyebben tudja eszközölni a piaci bevásárlásokat.

Ezek az ajándékok talán fölöslegesek is, hiszen Mr. Armstrong-Jones köztudomás szerint azért veszi feleségül Margarétát, mert a hercegnő híres arról, hogy kitűnően főz.

A jó házasság titka

A detroiti Duke-egyetem orvosai megállapították, hogy az a házasság jó és tartós, amelyben a férfi okosabb, mint a nő.

Ezt a megállapítást talán azzal lehetne kiegészíteni, hogy ha a nő elég okos, akkor hagyja, hogy a férfi legyen az okosabb.

A drót

Valamelyik délután megyek haza, sokfelé lótottam, fáradt voltam, elémperdül az előszobaajtóban a feleségem. Megragadta a kezemben izzadó aktatáskát, behajította a lakás mélyébe, aztán kabátom ujjánál fogva elvonszolt, le a lépcsőkön, ki a kapun.

– Húsz perc múlva zárnak a boltok ...

No és? Hát zárjanak. Azoknak is haza kell menni egyszer. Én meg éhes vagyok . . . Kiborultam:

– Ugyan mi a macskafarka ennyire fontos neked, pont ma, pont most, zárás előtt . . . 15 perccel . . . ? !

Oroszlánokat is megszelídítő barna szempillantás:

– Drót . . . valami speciális . . .

Elámultam. Annyira, hogy a meglepődéstől, no meg a rezignáltságtól válaszolni sem tudtam. Egyébként a szavam is elakadt volna, mert nőm nyaktörő tempóban ragadott végig a Körúton . . .

Agyamban sebesen váltották egymást a gondolat-görcsök . . . Mi ez . . . ? Villanyt akar szerelni ez az asszony? Azt én szoktam. Rádiót eszkábál titokban . . . ? Mert ilyesmire már volt példa . . . „Speciális drót" . . . ? Vagy éppen televízió építésére adta volna a fejét? . . . meg akar lepni születésnapomra . . . Be kedves . . . Érdekes, eddig soha a legkisebb jellel sem árulta el, hogy érdeklődik a Technika vívmányai iránt. Sőt. . . És úgy látszik, mégis . . . Hja, modern nő. Korunk Asszonya. A Férfi segítőtársa. Partnere a Tudomány Mezején. Felszabadított, egyenjogú Ember . . . Hát most éppen televíziót épít . . .

Férji és emberi büszkeséggel néztem oldalról a mellettem kipirultan lebegő bájos arcocskát. Pisze orra a levegőbe kémlelt, kitágult cimpákkal kutatta a légkörben a Technika illatát, a katódcsövek, a huzalok és a szigetelőszalag mámorító közelségét . . .

. . . mert e pillanatban valóban odaértünk egy RÁVILL üzlethez.

Még 6 perc volt zárásig.

Istenem, fohászkodtam magamban, csak legyen olyan „speciális drót", drukkoltam magamban, viccen kívül.

A pult elé perdültünk. Most, vagy soha . . .

– Kérem . . . – csicseregte a mérnökasszony. – . . . kérem . . . nekem drót kellene . .

– Tessék. – mondta mosolyogva az eladó. – Milyet parancsol?

És leemelt az állványról vagy három tekercset, még egy negyediket is, odarakta a kipirult műszaki feleség elé, és egészen rajta felejtette a szemét, mert őnagysága ebben a felhevültségében a szokottnál is csinosabb volt.

– Nem . . . – rázta meg asszonyom hajzuhatagát – . . . nem ilyen . . . valami . . . – elszontyolodva tapasztotta szájára kisujját, közben tekintete gyíksebesen futkosott a polcokon – – – – aztán hirtelen örömtüzek gyúltak szembogarán:

– Ott . . . – szinte sikoltott – AZT . . . kérem . . .

Az eladó levette.

– Mennyit szabad?

– Hát úgy . . . – és furcsa ábrákat rajzolt kezével a levegőbe – úgy 4 métert . . . legyen szíves . . .

A kartárs mért. Én ezalatt kihasználtam a tűzszünetet, s a bennfentes szakmai kíváncsiságával fordultam a feleségemhez:

– Nem lesz ez kissé vastag az ellenállás-tekercsbe . . . ?

Akkora szemet meresztett rám, mint nyári estén a telihold . . . és felkacagott:

– MIBE . . . ? ! . . . Ugyan . . . Csacsi . . . !

Aztán annak az embernek lázas izgatottságával tette hozzá, akit nyakonvert az ötös lottótalálat:

– A új fehér alsószoknyámhoz kell . . . spannolni . . .

Tavaszy Sándor

Tavaszi szerelem

Ez virított az egyik parkban
Egy fa derekán: „Ági—Jóska",
Érzelmes ifjú véshette be,
Bár e fogás már kissé ócska.

Egy másik fába ezt faragta
valaki, kinek nincs más dolga,
Éles bicskával, ékes szóval,
Szerelmes szívvel: „Jóska—Olga".

A harmadik fán, mivel itt tán
Ez lehetett a siker kulcsa,
Ezt véste be egy bicska szépen,
Mementóképpen: „Jóska—Julcsa".

Megszemléltem a negyedik fát,
Kés ellen ezt se védte semmi,
Megtudtam itt is a szív titkát,
Ez volt bevésve: „Jóska—Emmi".

Ötödik fa is volt a parkban,
Ránéztem s mentem, szinte futva,
Hasonló stílű faragással
Ezt láttam rajta: „Jóska—Jutka".

Ha ugyanaz a Jóska véste,
E művelete nagyon rávall:
Ideáljait ez a Jóska
Megcsalja fűvel, s főleg fával.

Hidvéghy Ferenc

Kapucni a divat

Gerő Sándor rajza

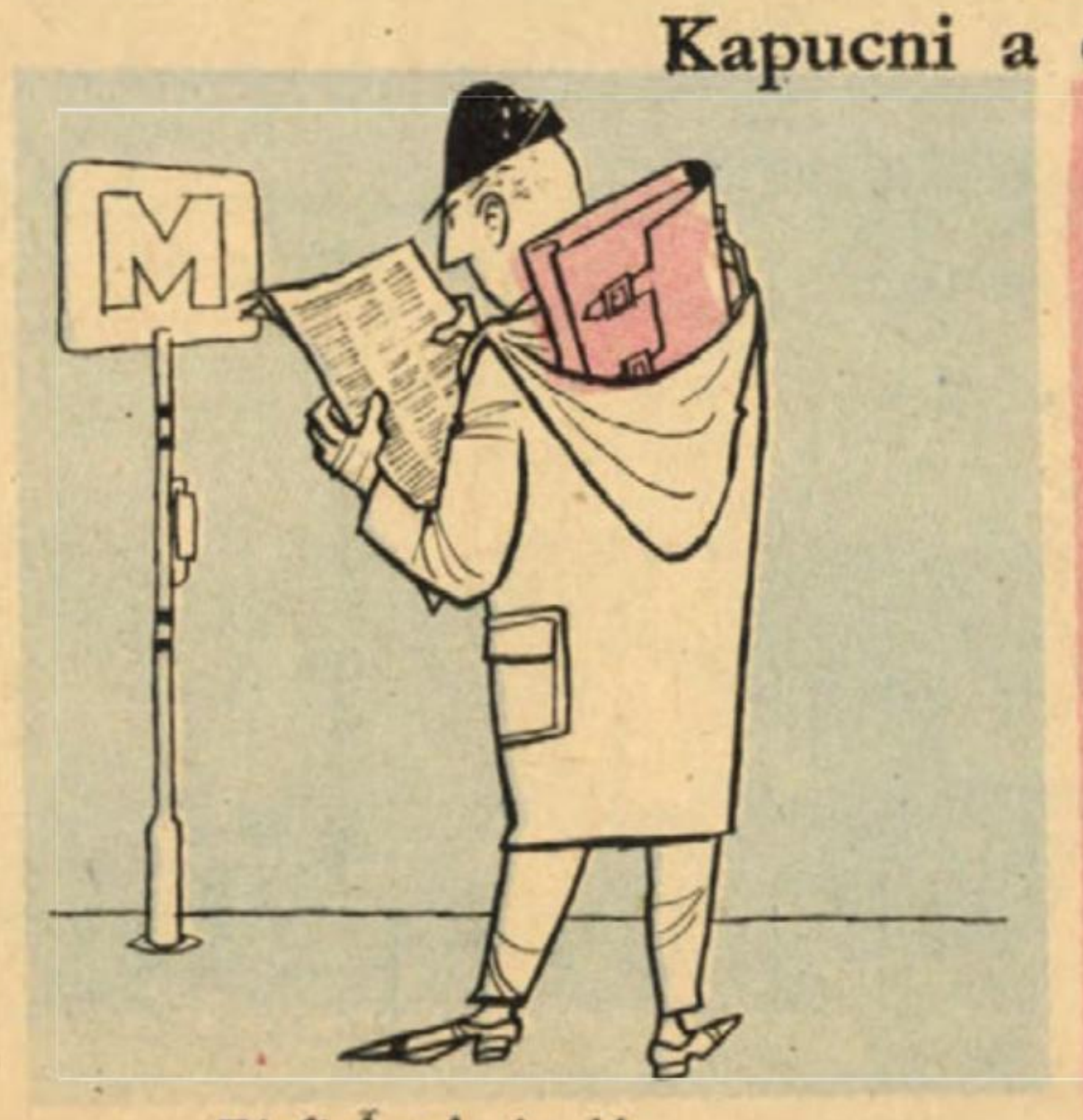

Férfiaknak is jó.

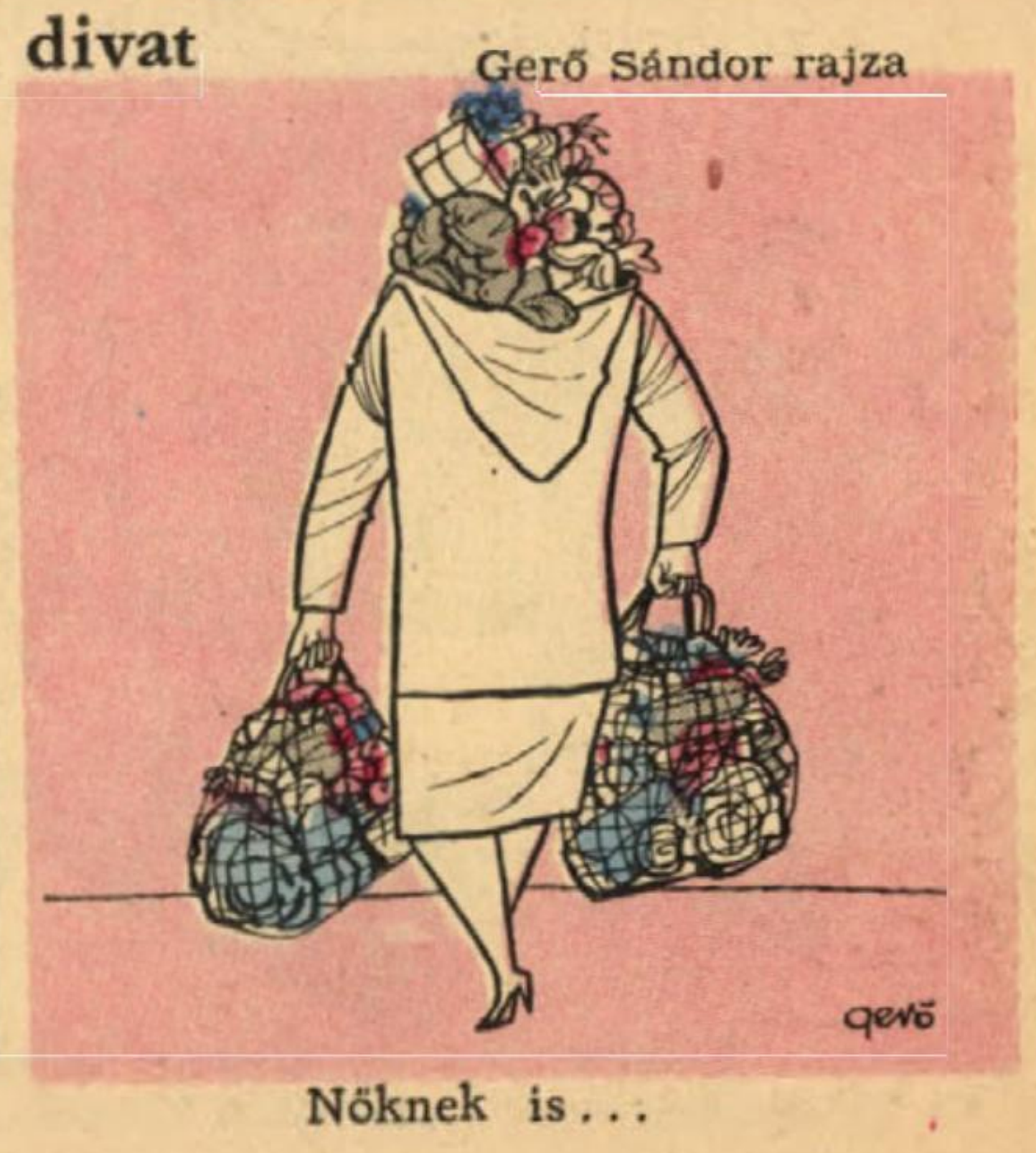

Nőknek is . . .

Az igazságos Ámor

Schwott Lajos rajza

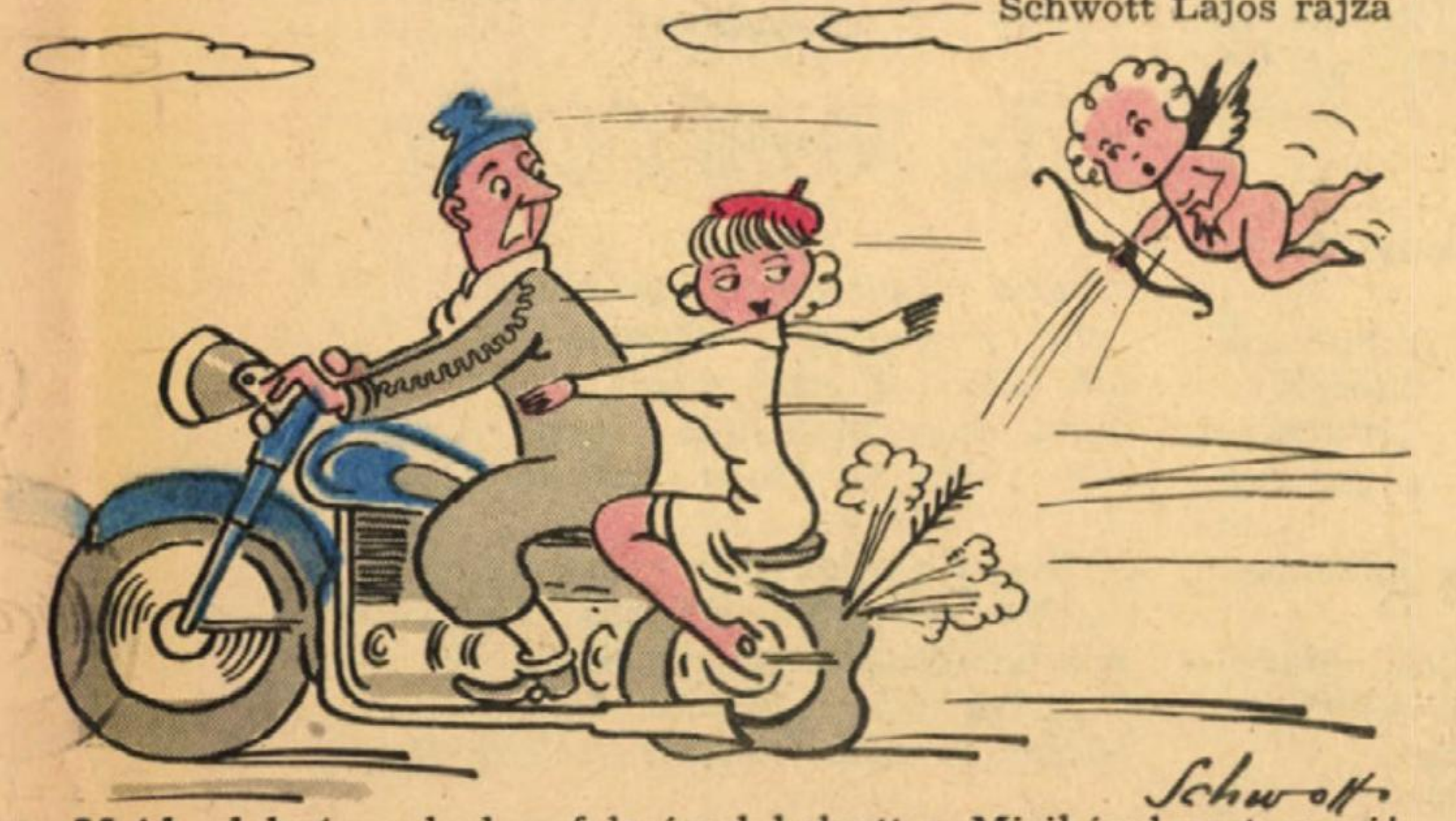

– Majd adok én neked, a feleséged helyett a Micikével motorozni!

Diétás étterem nyílt

Gerő Sándor rajza

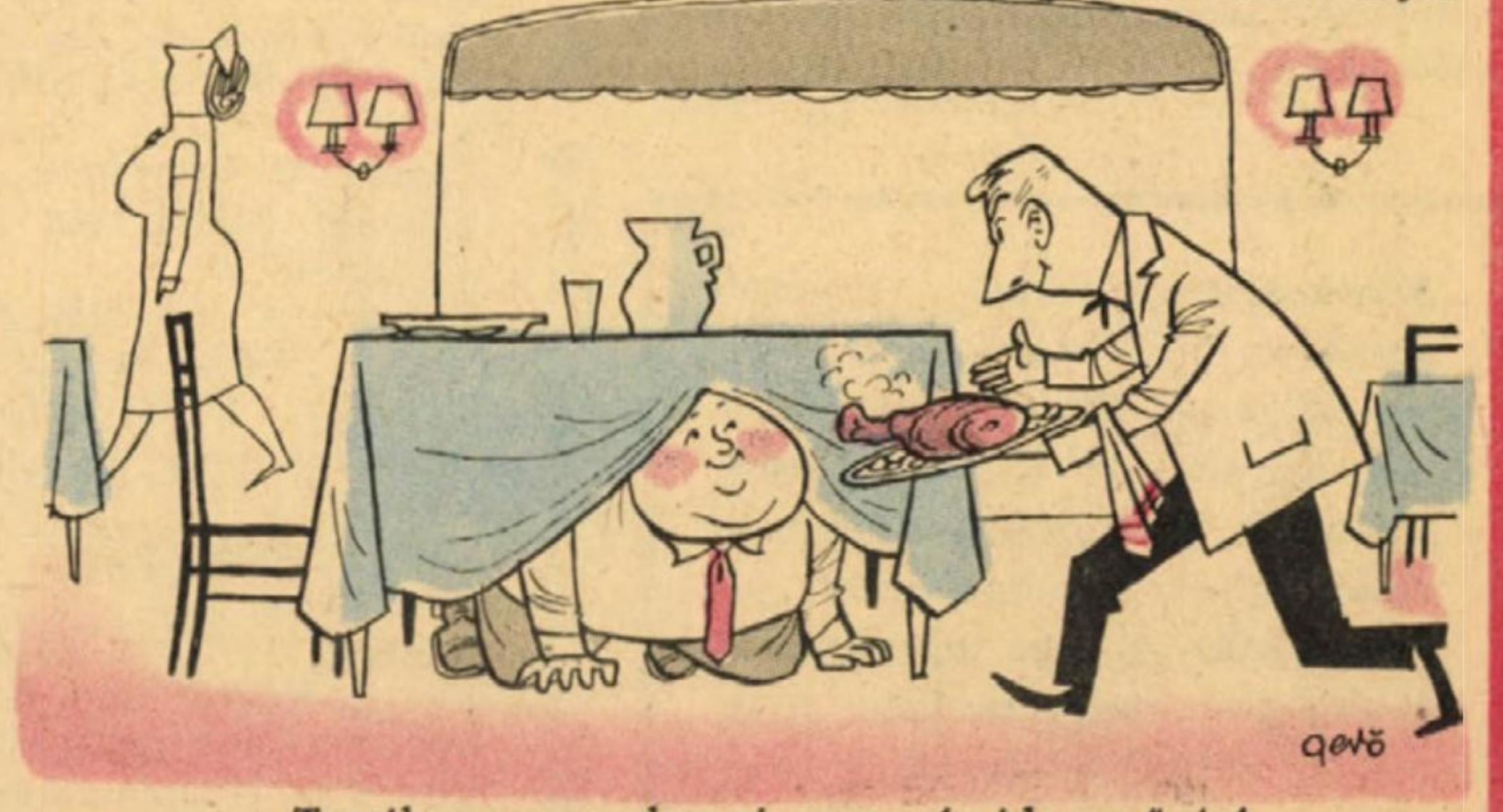

– Tessék gyorsan elvenni, nem néz ide a nővér!

Új bolygó

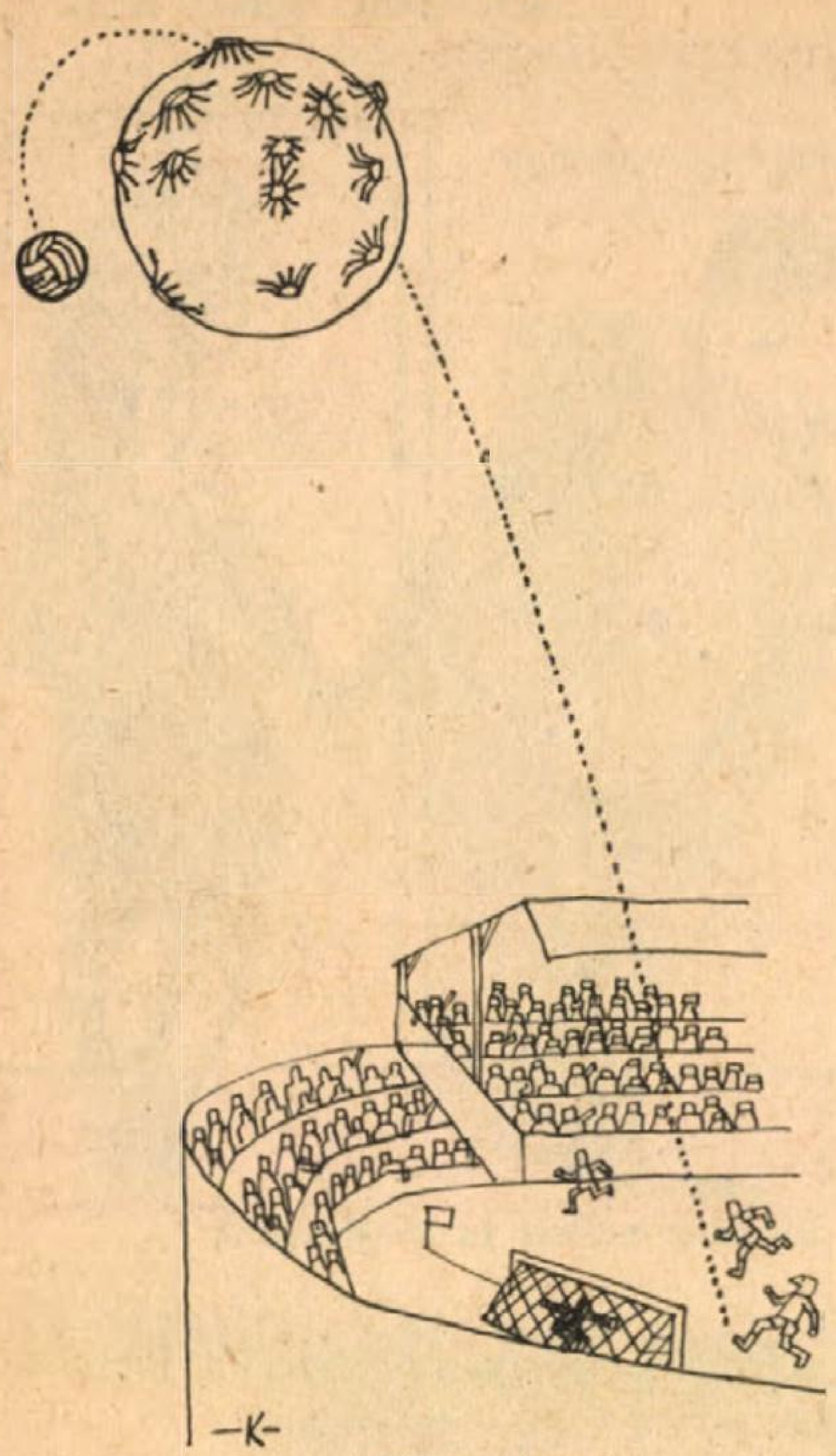

Kész vicc

Zserbó-bó-ban ...

A Mágnás hét leggyönyörűbb bálja a Sigray Antal gróféké volt. Ezen a héten tartották meg azonkívül a póló-bált is, a szokásos hagyományos excluzivitással s egy kis hűvös hangulattal Mecklenburg Borvin herceggel szemben. Hírlik, hogy a lovaspólózó arisztokraták közül többen a herceg miatt nem mennek a pályára. A póló klub egyik tagja egyébként – egy nagyon előkelő születésű miniszteri tanácsos –, karikagyűrűkkel várt a határon egy hollandiai szőke tündért, aki mindössze nyolcmillió holland forint hozományt hozott magával.

(Színházi Élet, 1930.)

Legelő arisztokraták

Mit tudtok ti, angyalom, arról, hogy ifj. Majláth György gróféknál új játékot találtak ki, az élőképrejtvény játékot. Tessék, játsszanak Önök is! Például meg kell rendezni az „Én, a pásztorok királya, legeltetem nyájam" című életképet. Leteszünk a szoba közepére egy pálmát, vagy más, nagyobb szobanövényt. A vendégek közül két fiatalurat odatérdepeltetünk a növény mellé, olyan mozdulattal, mintha legelnének. Mögöttük egy hölgy állna, fején gyümölcsös kosárral. Kezével ostorpattogtató mozdulatokat tenne. De most aztán adieu ...

(Színházi Élet, 1931.)

Szerkesztőségünkbe számos olvasónk küld kéziratokat közlés céljára. Minden kéziratot elolvasunk, de bírálatot csak azokra a kéziratokra küldünk, amelyekben a tehetségnek jelét látjuk. A meg nem felelő kéziratok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A kisegítő

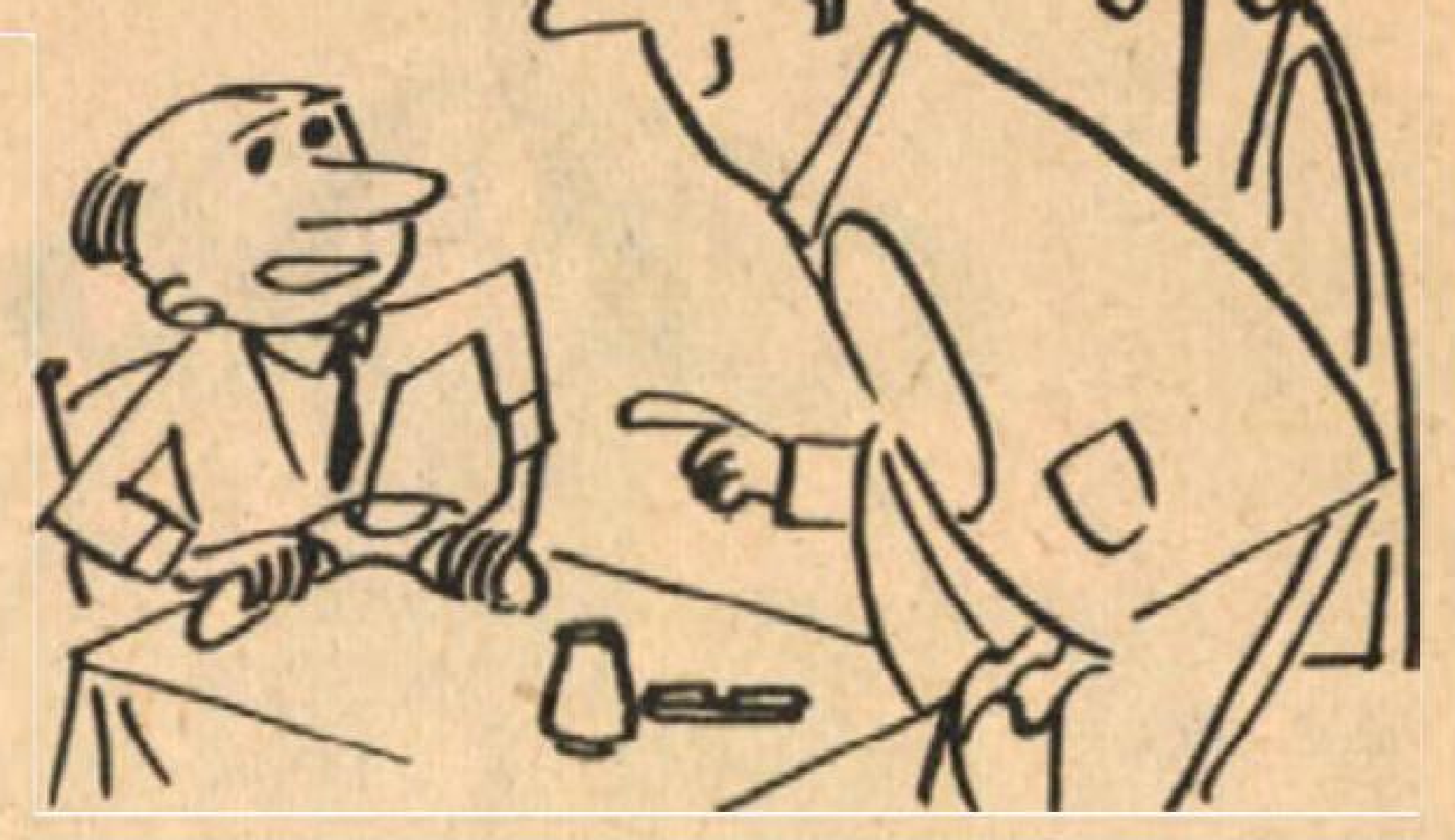

(Tréfa)

Vendég (Belép): Jónapot kívánok... *(A pincér egy asztalnál ül és totózik. Fel se néz.)* ... Alászolgája ... Pincér úr, köszöntem ...

Pincér: Hallottam ... *(Tovább totózik.)*

Vendég: Mondja, itt nem szokás visszaköszönni?

Pincér: Nem tudom ... Csak két napja vagyok itt, mint kisegítő ... Még nem ismerem a helyi szokásokat.

Vendég: Megengedi, hogy helyet foglaljak?

Pincér: Csakis! Nálunk nincs állva fogyasztás ... Finom étterem vagyunk.

Vendég: Ennek örülök ... Akkor bizonyára finom ebédet kapok.

Pincér: Bizonyára ...

Vendég: Hogyan? Maga nem biztos benne, hogy jó lesz az ebéd?

Pincér: Honnan tudhatnám? ... Én nem jós vagyok, hanem pincér.

Vendég: Ha pincér, akkor kérem az étlapot.

Pincér: Tessék!

Vendég: De hiszen ez a tegnapi étlap!

Pincér: Nem tesz semmit ... Az ételek is tegnapiak.

Vendég: Biztató ... Csináltasson nekem valami frissen sültet ... Borjút vagy szárnyast.

Pincér: Azzal nem szolgálhatok ... Tegnap vasárnap volt ... Több fogyott, mint amennyit beütemeztünk... Uraságodnak nincs fogalma, mit képesek a vendégek összezabálni.

Vendég: Éhes vagyok! Csináltasson valami vacakot.

Pincér: Vacakot?! ... Uraságod elfelejti, hogy finom étterem vagyunk. Csak elsőrendű ételt szolgálunk fel.

Vendég: Hát akkor adjon elsőrendűt!

Pincér: Az viszont elfogyott ... Hacsak nem akar uraságod készételt.

Vendég: De az tegnapi.

Pincér: Nem mind ... Van tegnapelőtti is.

Vendég: Szép dolog! Hozzon valami italt ... Milyen bort tud ajánlani?

Pincér: Hát ajánlhatok, kérem, Csopakit, Kéknyelűt, Ezerjót, de ahogy uraságodat nézem, biztosan sört fog rendelni.

Vendég: Miből gondolja?

Pincér: Mert a bor is elfogyott.

Vendég: Hallatlan! Micsoda bejzli!

Pincér: Kérem uraságodat, ne sértegesse az üzemünket ... Ha valami nem tetszik, írja be a panaszkönyvbe.

Vendég: Be is írom! Hol a panaszkönyv?

Pincér: A konyhán.

Vendég: Miért van a panaszkönyv a konyhán?

Pincér: A szakácsnő gyerekei olvassák ... Egész nap azon röhögnek.

Vendég: Gyönyörű! ... Illetékes személyek nem olvassák a panaszkönyvet?

Pincér: Dehogyse ... Ők is szeretnek nevetni ...

Vendég: Örülök, hogy ilyen jókedvűek ... Kérek egy pohár sört!

Pincér: Csak üveg-sör van.

Vendég: Hozzon üveggel!

Pincér: Világosat vagy barnát?

Vendég: Világosat.

Pincér: Csak barna van.

Vendég: Akkor miért kérdezte?

Pincér: Illik érdeklődni a vendég ízlése iránt.

Vendég: Nagyon kedves ... Akkor kérek egy üveg barna sört.

Pincér: Lehet export?

Vendég: Belföldit kérek.

Pincér: Fogadjunk, hogy uraságod export-sört fog rendelni.

Vendég: Miért?

Pincér: Mert ma csak exportot szolgálunk fel.

Vendég: Hogyhogy csak exportot? A vendég talán kutya?!

Pincér: Nem ... De a tervteljesítés se kutya ... A prémium meg pláne nem!

Vendég: Hát akkor hozzon export barnát ... De jó hideg legyen!

Pincér: Fájdalom, ezt az egy kívánságát kivételesen nem tudom teljesíteni ... A jég is elfogyott.

Vendég: Hát ez példátlan! Nem kell a sör! Adjon egy sóskiflit!

Pincér (Elvesz a szomszéd asztalról egy kiflit és „gyalogkézzel" lecsapja a vendég elé): Itt van!

Vendég: Hallja, udvariasabb is lehetne!

Pincér: De nem olyan vendéggel, aki sóskiflit cehhel ...

Vendég: Finom kiszolgálás! Kíváncsi vagyok, mit szólna, ha nem adnék borravalót?

Pincér: Jobb, ha uraságod nem érdeklődik ...

Vendég: Hallatlan! Ez a kifli kőkemény ... *(Miután hiába próbálta rágni és törni, az asztalhoz verdesi. A kifli azonban „se nem hajlik, se nem törik" ...)*

Pincér: Jó masszív kifli ...

Vendég: Felháborító! Ezt a kiflit nem lehet megrágni! Küldje ide az üzletvezetőt!

Pincér: Küldhetem, de felesleges.

Vendég: Miért?

Pincér: Ő se tudná megrágni ...

Függöny

Király Dezső

Az örök különc

Ekként panaszkodott egy bliccelő:
„elit sportom már a tömegé lett,
ülő kalauznál nem művészet;
újabb szórakozás után nézek."
Ekkor még azt hittem, csak viccel ő.

A buszra velünk száz ember várt ott,
s mikor megjött – egymást mind töltolta,
mintha erődítményt ostromolna.
S ő, bár előre sodorták volna,
láttam, körmönfontan jegyet váltott.

Dunai Ferenc

Ünnep a Nagykörúton

Erdei Sándor rajza

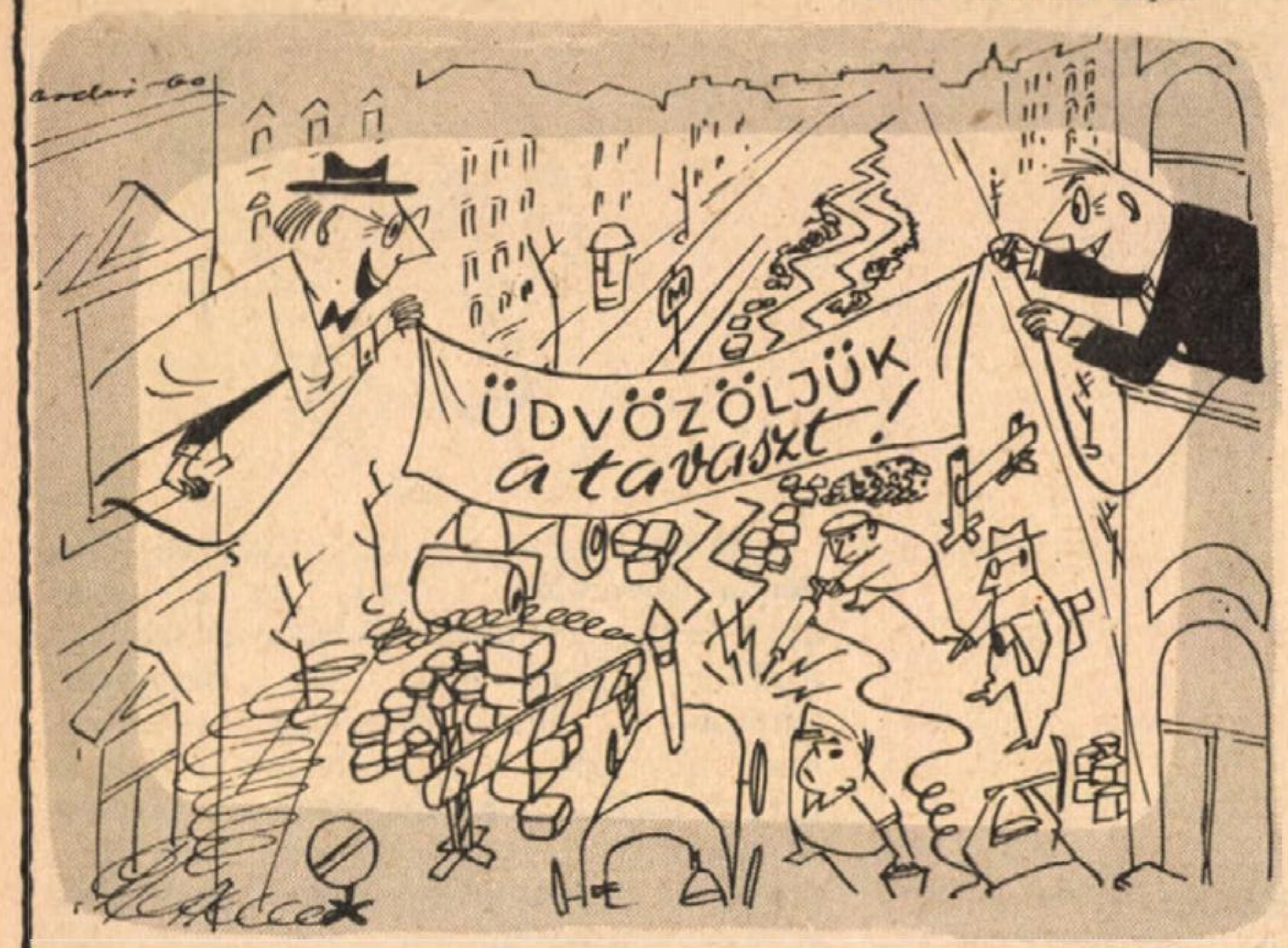

Átmeneti állapot

Takács Zoltán rajza

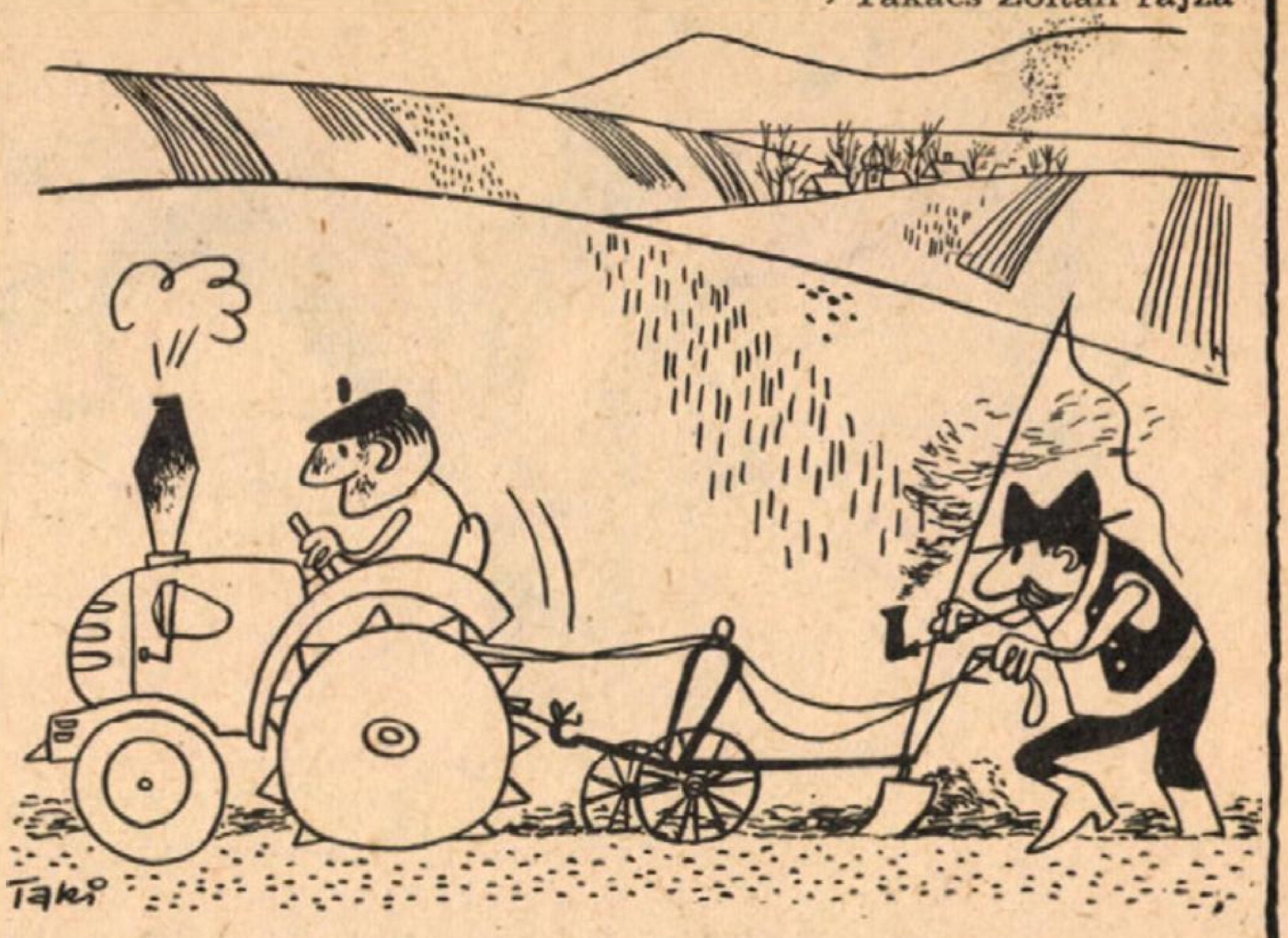

Nehezen szokja meg az újat...

N. Labkovszkij:

A FELESLEGES SZÓ

A postahivatalban alig volt látogató. Bájos, fiatal lány lépett a távirati ablakhoz, benyújtotta a kitöltött űrlapot, és pénz helyett nyugtát adott át.

– Magának tíz válasz-szót fizettek – szólt az éltes tisztviselőnő –, a táviratán pedig tizenegy van. Rá kell fizetnie.

– A világ minden kincséért sem! – kiáltotta a kislány hevesen.

– Mindössze harminc kopejkáról van szó.

– Nem a pénz számít. Ez elvi kérdés! Tessék nekem megmondani, hallotta-e valaha, hogy egy fiú táviratban valljon szerelmet?

A tisztes korú nő arca mosolyra derült, amiből arra lehetett következtetni, hogy látott már ő életében ennél cifrábbat is.

– Néni kérem, képzelje – folytatta a lány –, két éve folyton a sarkamban van. Két évig nem szólt a szerelemről egy árva szót sem. Nem találta meg a szavakat! Most pedig elutazott Kazahsztánba, és táviratot küldött. Hallgassa csak meg, mit ír benne: „Morozova, Moszkva Potovszkij 10 szeretlek táviratozz leszel e feleségem Viktor." Kifundálta: pontosan tíz szó. És fizette a választ... szintén tíz szót! Tessék megmondani, ilyen esetekben fizetett válasszal szoktak táviratozni?

– Csak amikor az illető nincs meggyőződve róla, hogy a címzett válaszolni fog.

– Nagyon muris! Nincs meggyőződve! No majd én meggyőzöm. Elvből ragaszkodom a tíz szóhoz.

– Akkor egyet ki kell húzni. Válassza ki! – A tisztviselőnő hangosan felolvasta a táviratot: „Viktor Ignatjev Kusztanajszkij terület uricki járás állami gazdaság nem leszek Valja." Mit húzzak ki?

– Nem tudom – mondta a kislány elpittyenve. – Talán a címből?

– Abból nem szabad kihúzni semmit. Talán jó lesz aláírás nélkül. Akkor pontosan tíz szó.

– Nem, nem! Aláírás nélkül, nem érdekes... Két esztendeig udvarolt, és nem találta meg a helyes kifejezést! Most pedig pontosan kiszámította, hogy a címmel együtt tíz szó legyen...

A kislány a szeméhez emelte a zsebkendőjét.

– Nagyon kérem, húzzon ki egy felesleges szót saját belátása szerint. Hiszen a néni olyan tapasztalt...

A tisztviselőnő a szemüvege fölött nézett a kislányra.

– Rendben van – mondta nyájasan – ha bízik bennem...

És a néni kitörülte a „nem" szót.

Azt mondják, hogy ennek a törlésnek következtében címváltozás történt. Most már nem úgy kell írni, hogy Morozova, Moszkva Potovszkij 10, hanem Ignatjev Viktorné Kusztanajszki terület, uricki járás, állami gazdaság.

Oroszból fordította Pogonyi Antal

Ismertetőjel

Balázs-Piri Balázs rajza

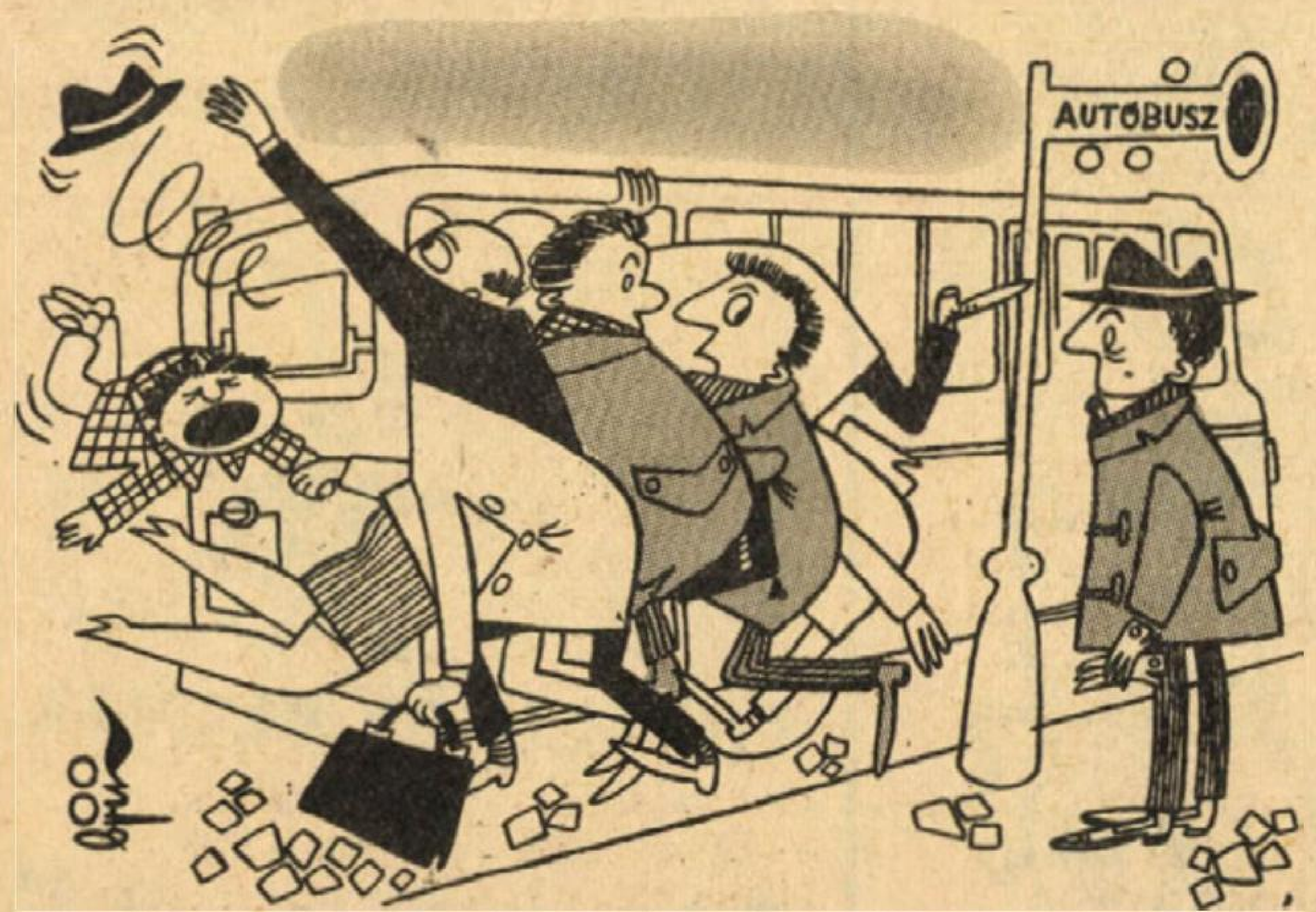

– Ez a muki csak külföldi lehet! Nem tolakszik!

Ravasz teherfuvarozók...

Schwott Lajos rajza

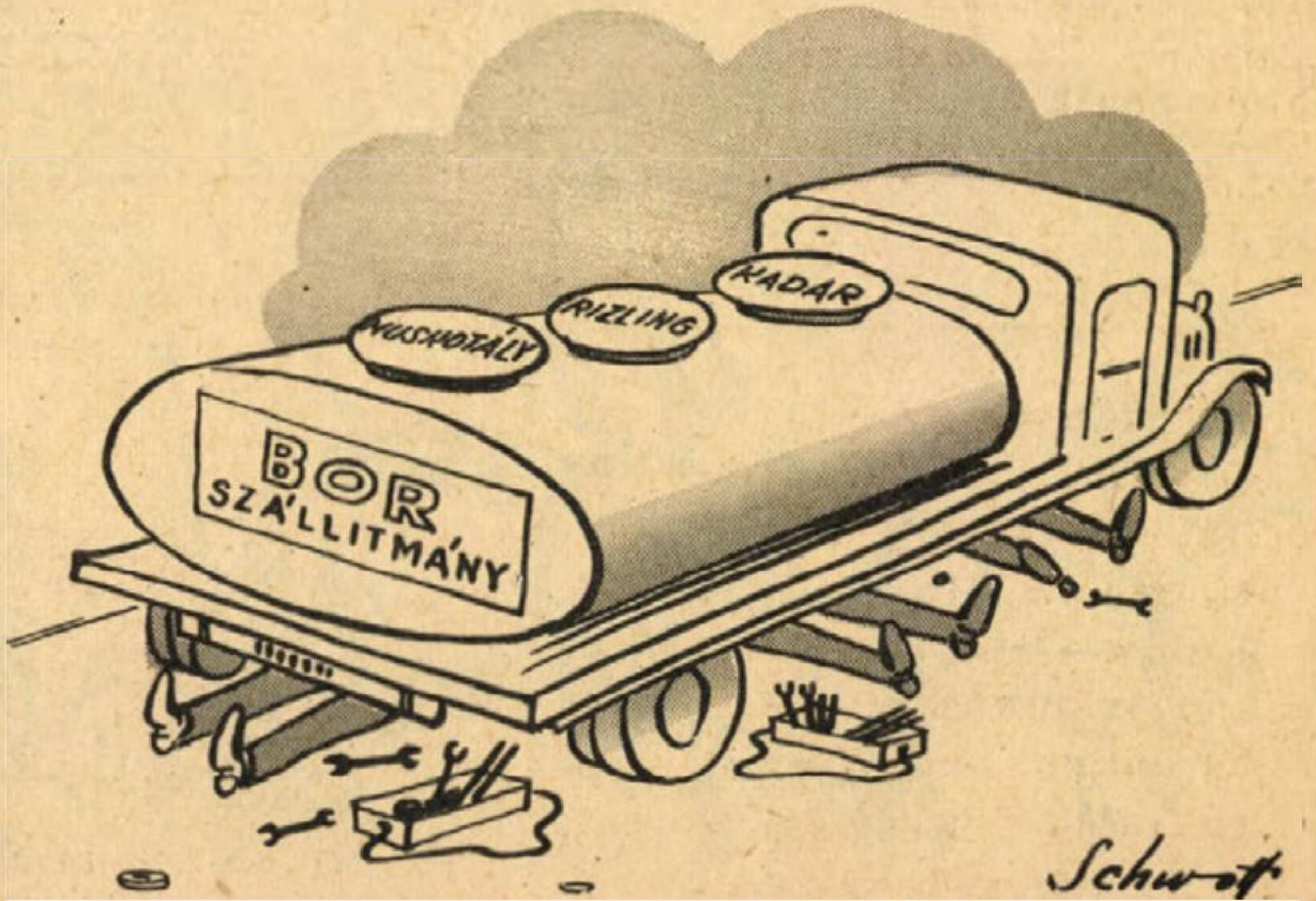

„Munkaebédek" Genfben

Erdei Sándor rajza

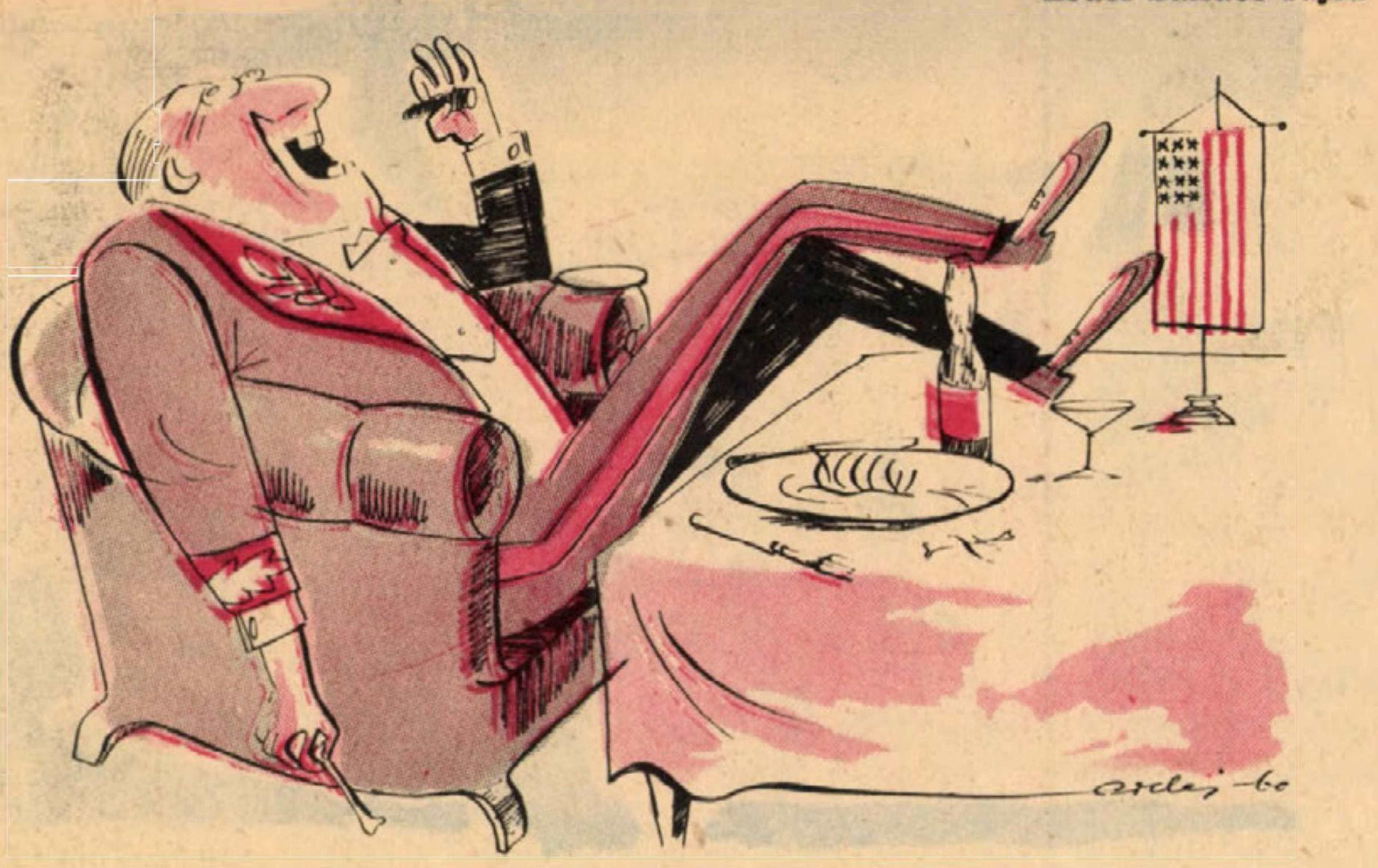

– Úgy jóllaktam, hogy beszélni sem tudok a leszerelésről!

A leszerelési konferencia „célja"

Hegedűs István rajza

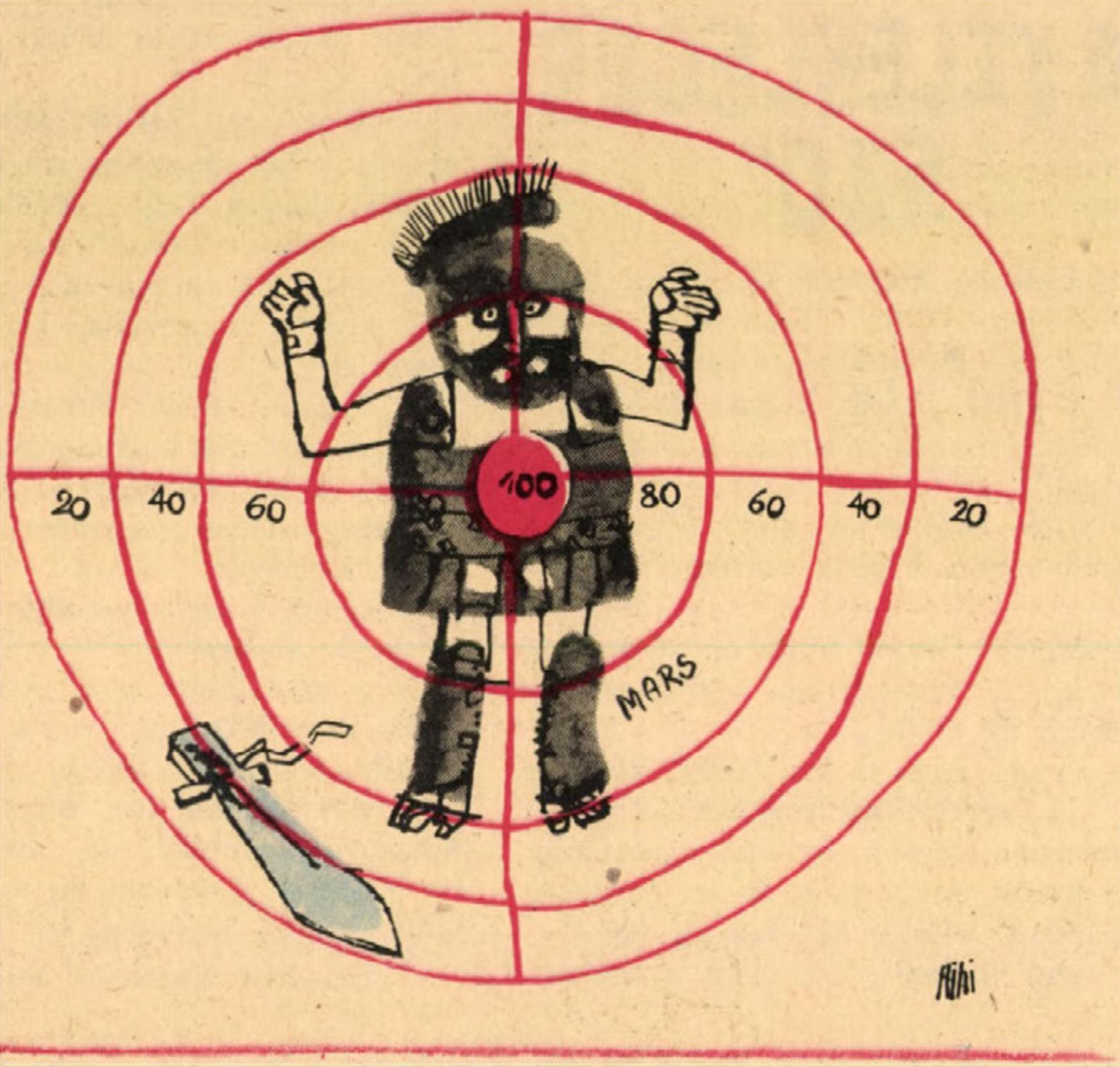

Tavasz

Várnai György rajza

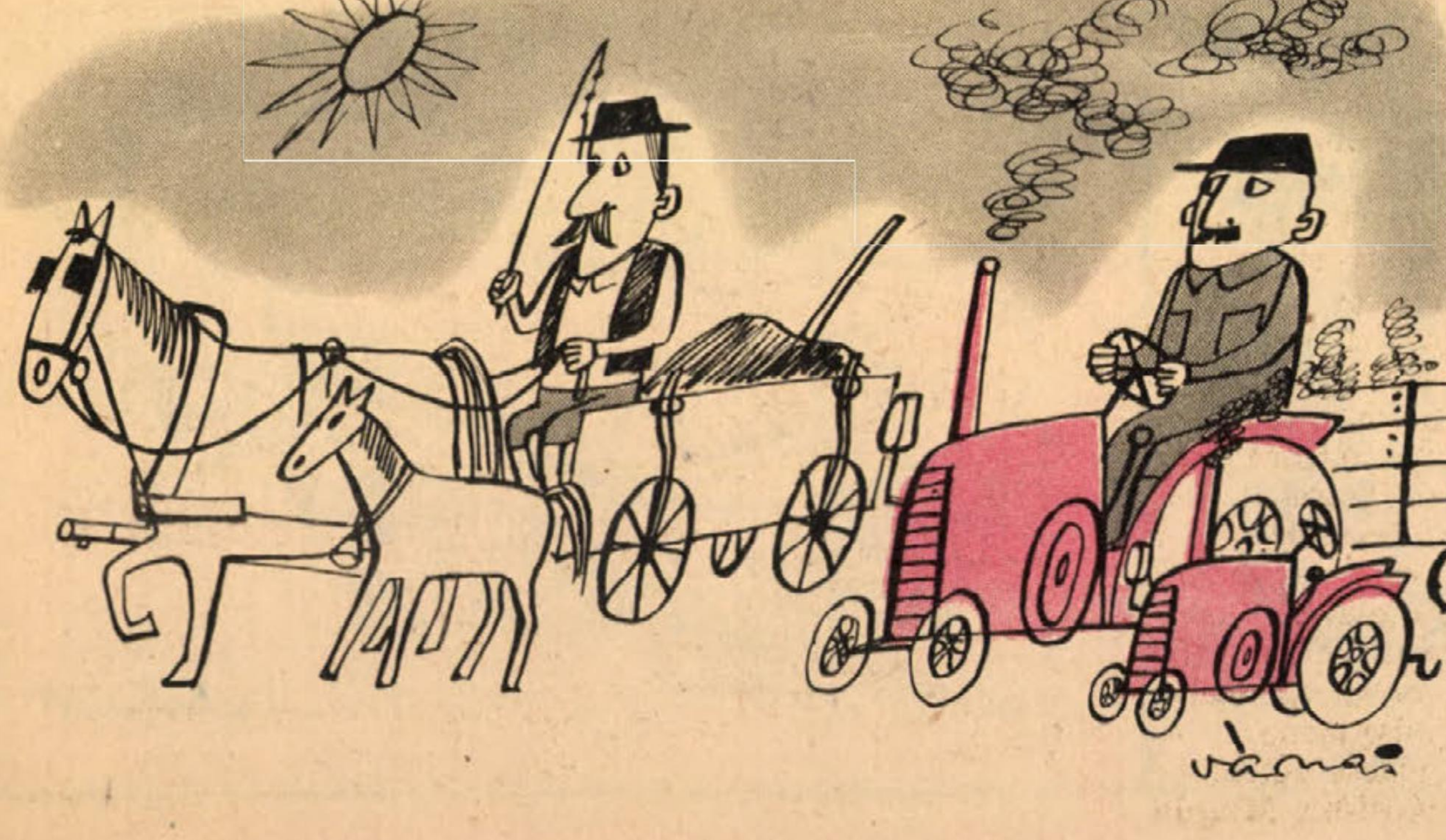

Ludas Matyi emlékkönyvébe

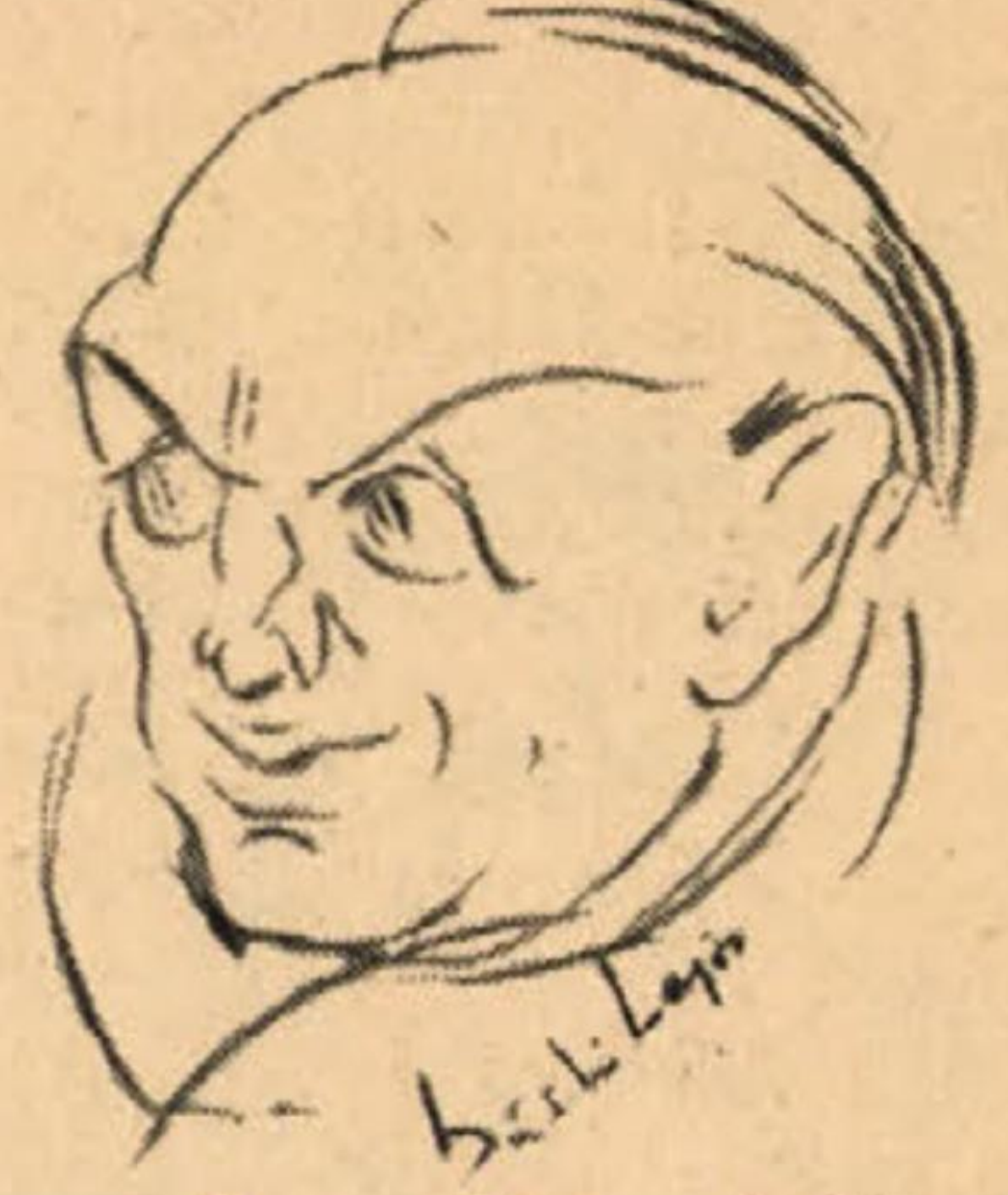

1933-ban, amikor a Színművészeti Akadémia növendéke voltam, egyik tanárnőnk furcsa kollektív módszerrel tanított. Amikor például Jókai Mór „Szigetvári vértanúk" című drámáját tanultuk, nyolc növendék volt egyszerre Zrínyi és hat növendék Anna. Mi nyolcan egyszerre esküdtünk, egyszerre rohantunk ki a várból és hat Anna egyszerre borult térdre a vár udvarán.

Amikor a Romeo és Júliát tanultuk, az erkély-jelenet során hat Júlia szorongott egyszerre az erkélyen és nyolc Romeo cibálta a lelógó selyemsálat az erkély alatt.

A szöveget kórusban kellett mondaniok a fiúknak és a lányoknak is. Aki hamarább vágott be, vagy lekésett, az kikapott, mert rosszul játszott.

Egy alkalommal, a Romeo és Júlia jelenet forrpontján, nyílt az ajtó és belépett Ódry Árpád, az Akadémia igazgatója. Csodálkozva, szinte megkövülten figyelte a furcsa kollektív oktatási módszert. A mi aranyos tanárnőnk is észrevette Ódry arckifejezésén, hogy módszere nem helyes, és hogy megmentse a helyzetet, bájos mosollyal fordult a nagy színész felé:

– Tavaszi csacsiság az egész. Commedia dell'Arte . . .

Básti Lajos

E heti hirdetésünk

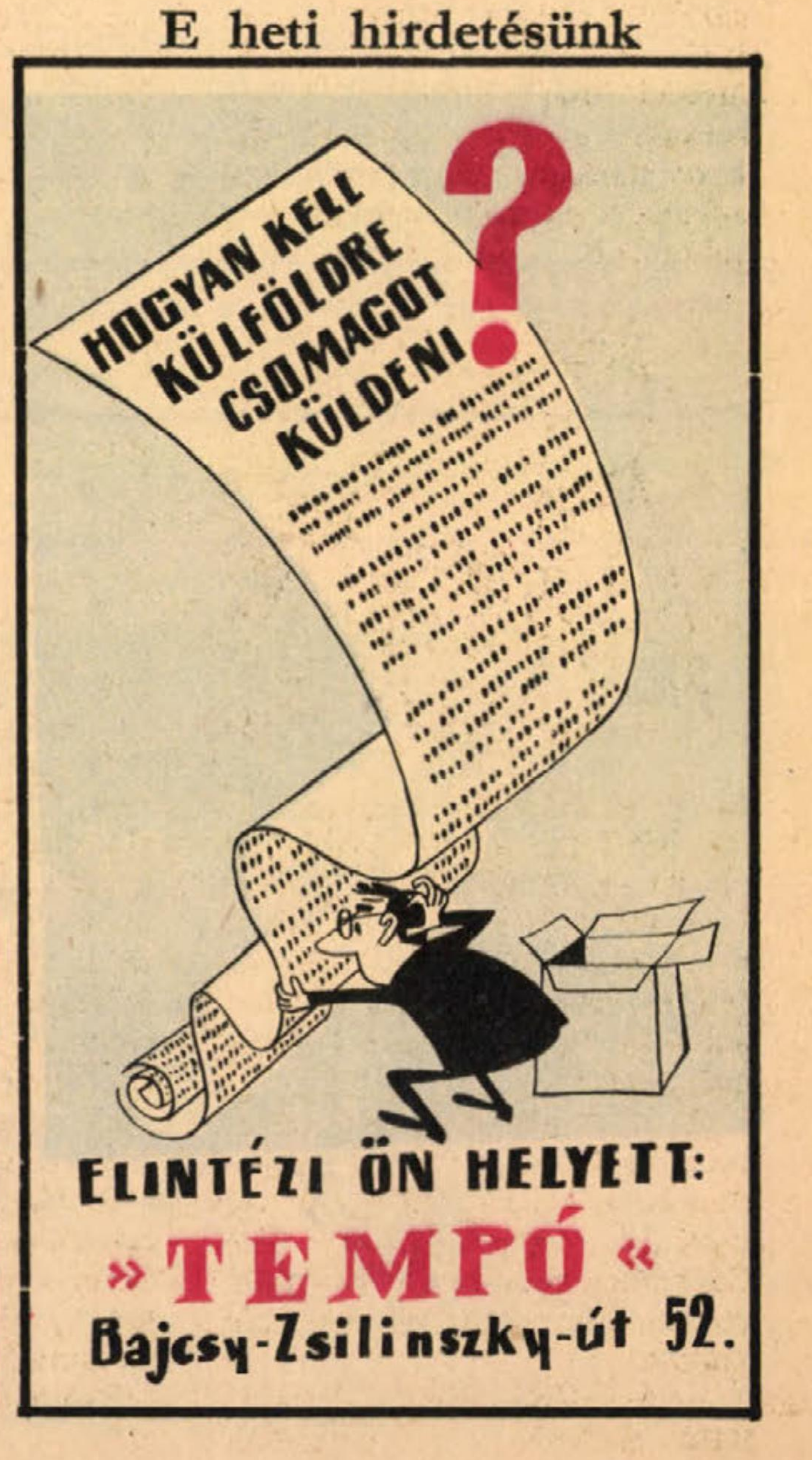
HOGYAN KELL KÜLFÖLDRE CSOMAGOT KÜLDENI?

ELINTÉZI ÖN HELYETT:
»TEMPÓ«
Bajcsy-Zsilinszky-út 52.

Szűzföld

Midőn Kelemen Lonci, született Varga Gézáné, előbbi lánynevén Balogh Tódorné, elfoglalta posztját a gébicskemenesi Béke-cukrászda új kávéfőző gépe mellett, azonnal felismerte: a korlátlan lehetőségek honába érkezett, továbbá, hogy elérkezett az ő ideje.

A dombok között fekvő kies Gébicskemenes szűzföld volt, koffeintől feltöretlen ugar. Lakói csupán annyit tudtak a feketéről, hogy sötét, és hogy isszák. Kelemen Loncira várt a feladat, hogy a község lakóit megismertesse a kávé ízével, aromájával. Lonci nagy körültekintéssel látott missziója teljesítéséhez. Alapos, elmélyedt munkával kidolgozott egy pörköltárpából, Családi, Pátria és Doscal kávéból álló keveréket. Néhány pillanatig eljátszott a gondolattal, hogy tesz hozzá némi valódi babkávét is, de aztán elvetette a futó ötletet. Veszélyes kísérletnek ítélte azt, – aki kisujját nyújtja az ördögnek – alapján. Helyette inkább cikóriával ízesítette a főzetet.

A kávé – noha pocsék volt – mégsem ízlett a gébicskemenesieknek. De véka alá rejtették véleményüket. Nehogy alpári, faragatlan és maradi ízlésűnek tartsák őket.

Lonci löttye így divatba jött. A modernség jelképévé vált. A haladó gazdák fröccs helyett dupla mellett vitatták meg a Gébicskemenesi S. E. és a Mátraszentkleofási T. E. vasárnapi összecsapásának esélyeit. A fiatalemberek nem limonádéval kínálták szívük szerelmét, hanem duplával. És hogy a dolgok mennyire a képzelőerőn múlnak, arra mi sem jellemzőbb, mint hogy a lányok a második duplát már így hárították el: – A világért se kérek több feketét. Máris úgy dobog a szívem! (Mondanunk sem kell, hogy e tünet felidézésében a főzet teljesen ártatlan volt. A szívdobogást egész más okozta.)

A lötty hitelét és tekintélyét jelentősen megszilárdította midőn az új eszpresszó egyik legbuzgóbb támasza, Hamar Laji Gébicskemenes hitelesített falurossza, illetve huligánja zsábát kapott.

– A mértéktelen feketézés tette tönkre... – suttogták utcaszerte, ahogy Hamar Laji görnyedt derékkal végigcsoszogott az új aszfalton.

Az anyák könyörögtek fiaiknak: ne rongálják fiatal életüket azzal a méregerős itallal, sőt a község jámbor tisztelendője is, egyik vasárnapi prédikációjában felemelte intő szavát a sátán csábító serlege ellen. A démonian végzetes hírnevet végleg alátámasztotta az, hogy Retek Barna, a helybeli szövetkezet megtévedt raktárnoka a Békében mulatta el fekete mellett az elsikkasztott 150 forintot.

A kitűnő reklám csak még jobban felvirágoztatta a Béke-eszpresszót. Olyannyira, hogy Lonci komolyan forgatni kezdte fejében: visszavonul a magánéletbe és egy harmadik férj oldalán élvezi tisztességgel szerzett gazdagsága örömeit.

A következő héten már fel is küldött egy hirdetést a budapesti lapba: „Házzal, berendezéssel, vagyonnal, szőlővel, birtokkal rendelkező, sokat csalódott fiatalasszony boldogságát keresi becsületes férfi oldalán. »Tiszta élet« jeligére."

Úgy látszik a tiszta élet varázsos hatással van a férfiakra, mert Lonci a pályázók tömege között válogathatott. Ki is választotta a legbecsületesebbet, egy gebines boltvezetőt, aki tisztességes munkával, egy év alatt összekuporgatott egy házat, birtokot, szőlőt és autót.

Képzelhetjük a gébicskemenesiek bánatát, midőn meg kellett válniok kávéfőzőnőjüktől. Balsejtelemmel néztek a jövő elé, vajon kit küld a sors és a központ? Nem kapnak még egyet, aki ilyen kávét főz nekik, mint ez a Lonci!

Balsejtelmük beigazolódott. Ibolya került hozzájuk, egy ifjú, idealista lány. Ibolya hitt az emberiség fejlődésében, a nők egyenjogúságában, abban, hogy a férfi és nő között létezik őszinte barátság. Levelező tanfolyamon képezte magát, nyelveket tanult és a feketét tiszta babkávéból főzte.

Nagy volt a gébicskemenesiek megdöbbenése, midőn megkóstolták az első feketét. Még csak nem is emlékeztetett Lonci megszokott főzetére!

– Nem az igazi – csóválták bánatosan a fejüket. – Biztosan elsikkasztja belőle a feketét. Eleget olvas az ember ilyesmiről az újságban.

És nagyon elkeseredtek.

Kertész Magda

A Szirén

Szegő Gizi rajza

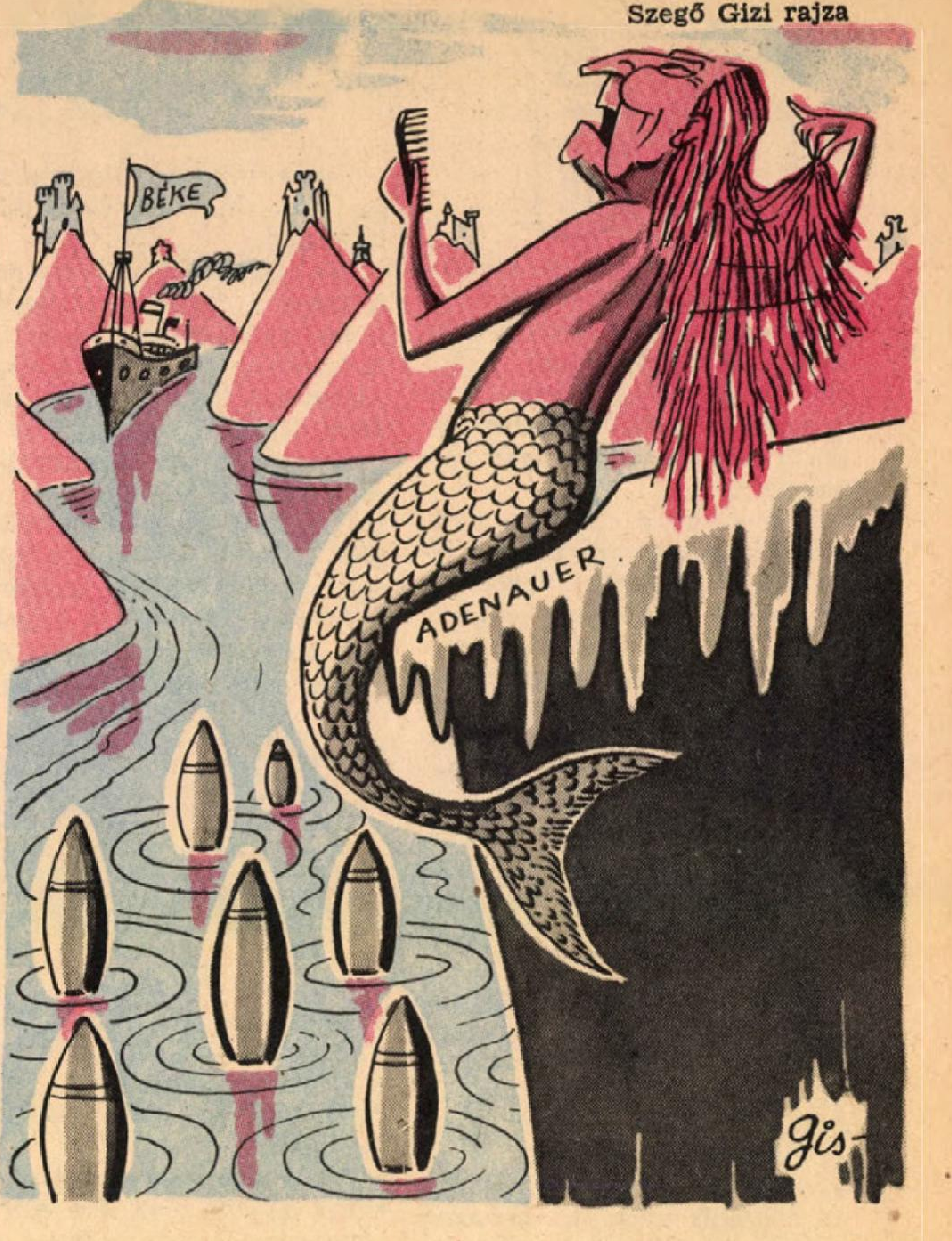

Termelési értekezlet a Meteorológiai Intézetben

Szür-Szabó József rajza

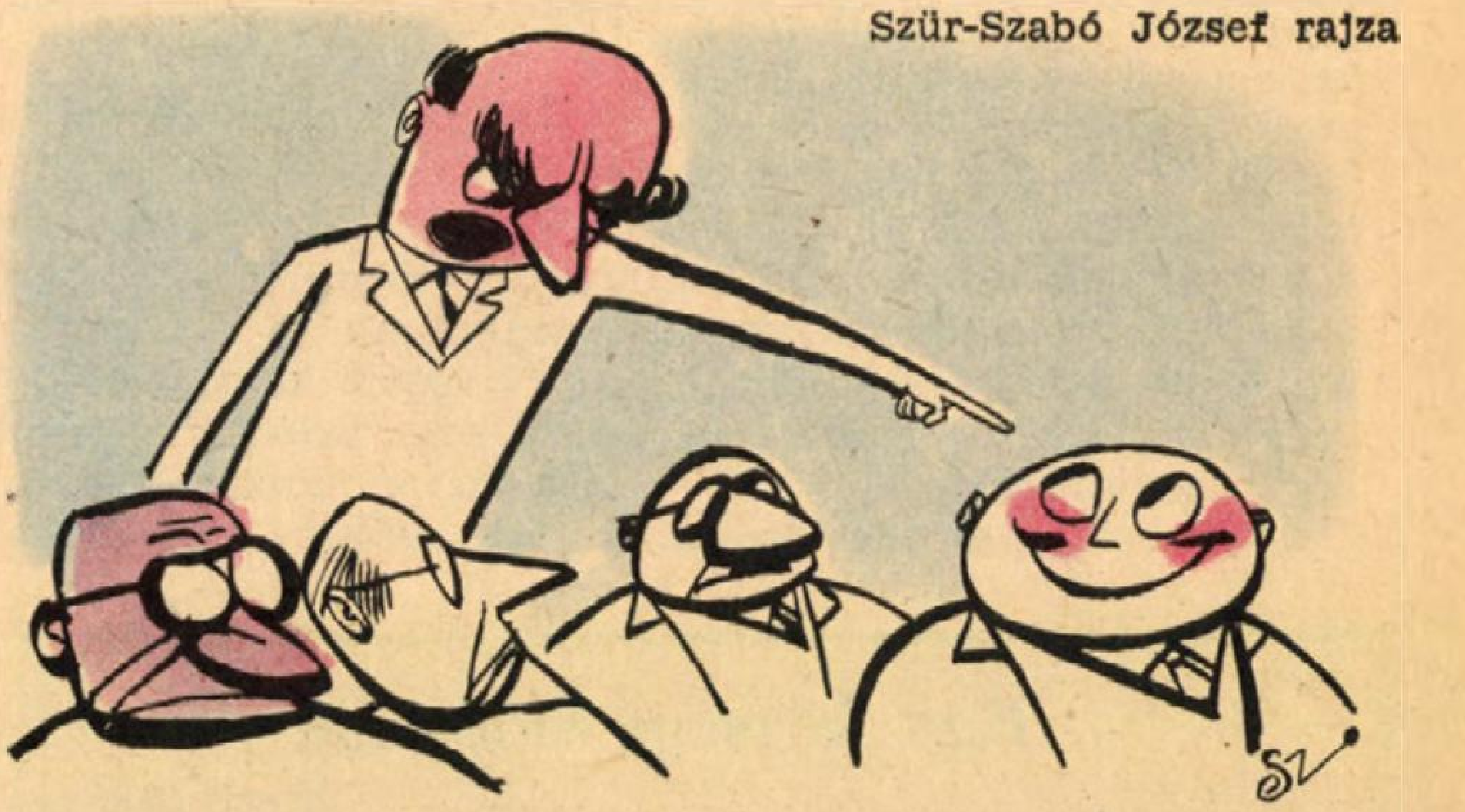

– Miért kivételeznek Kovács kartárssal? Mindig neki jut a derült, szép idő jóslása!

Üzemi tolvaj

Hegedűs István rajza

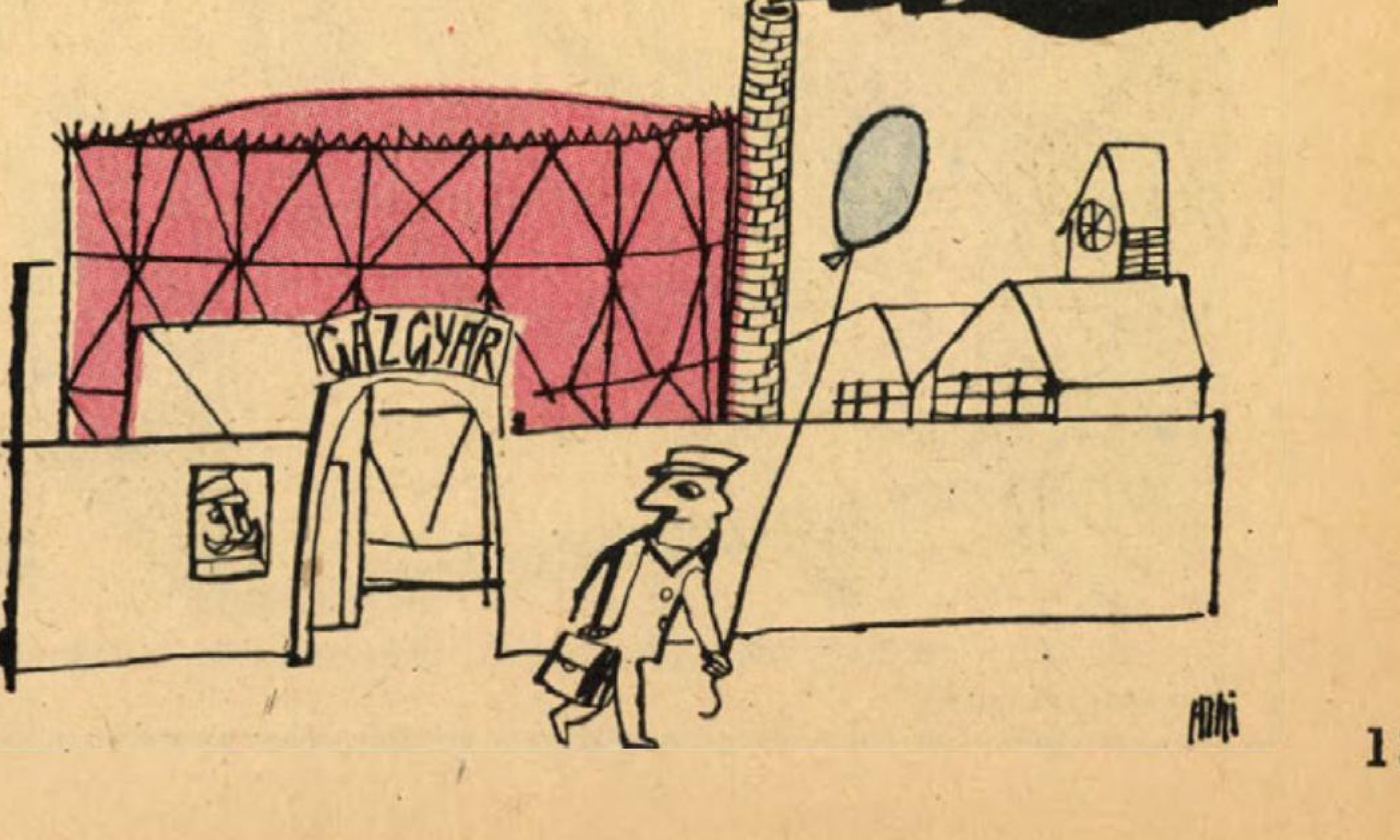

Praktikus újítási javaslatok

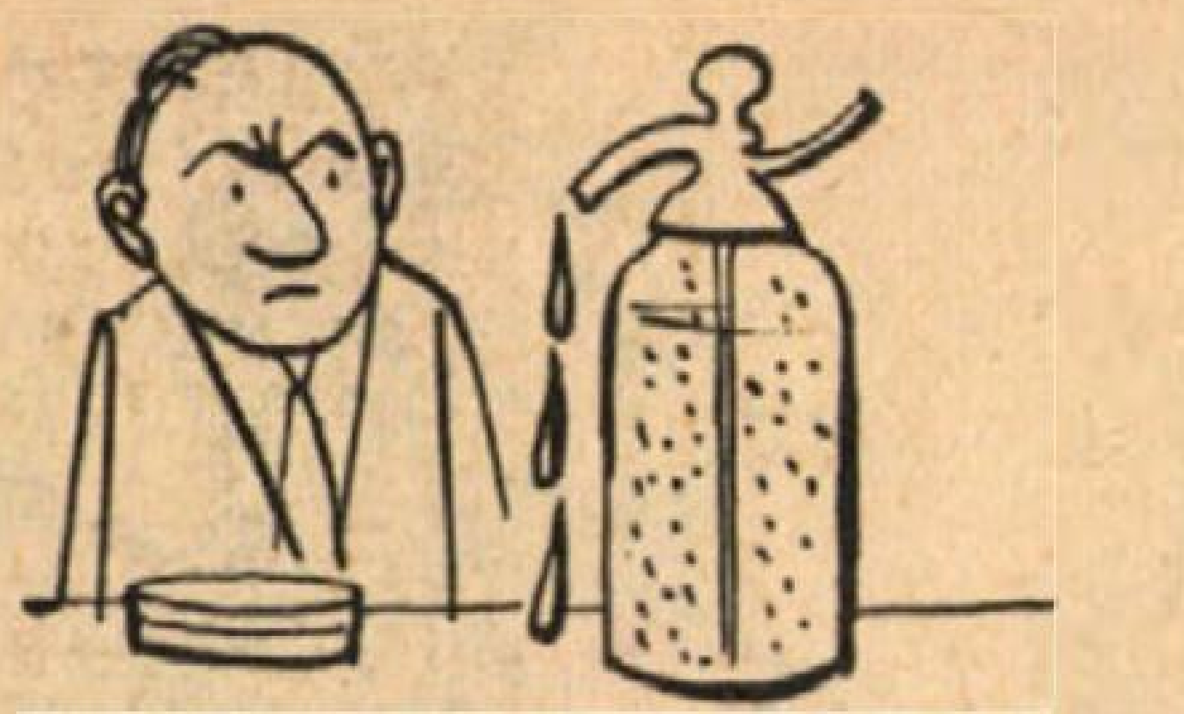

Az újító mozgalom napról napra csodálatos eredményeket produkál, s úgy vélem, hogy nekem is kötelességem a szocialista építéshez néhány közhasználati cikkel kapcsolatosan a magam újítási javaslatait megtenni.

1. A szódavizes üveg. Kétféle szódavizes üveget ismerünk. Az egyik, amelyik a spriccelő fogantyúval végzett kitartó tornagyakorlatok dacára sem hajlandó az üveg tartalmának felénél többet a fogyasztó rendelkezésére bocsátani. A másik típus még veszélyesebb, mert alig hozzuk el a boltból, máris hullatni kezdi szénsavas könnyeit. Pár óra múlva a padlón hatalmas tócsa jelzi, hogy az odaállított üvegben valaha szódavíz volt.

Javaslat: Szódavíz helyett igyunk Mira vizet.

2. A cipőpasztás doboz. Fémdobozokba préselik bele azokat a különböző színű kenőcsöket, melyekre cipőink karbantartásához feltétlen szükségünk van. A dobozok oldalára ún. nyitó csappantyút is szerelnek, amely azonban az istennek sem hajlandó segítségünkre lenni a szorosan zárt fémdobozok felnyitásánál. Így azután véső, kés, harapófogó és más szerszámok igénybevételével lehetséges csak azok felnyitása. Sokan e makacsság ellen úgy védekeznek, hogy nem zárják le az egyszer már felnyitott dobozt, ami viszont azzal a következménnyel jár, hogy kiszárad a kenőcs.

Javaslat: Térjünk vissza a suvikszhoz.

Győri Illés István

Le a bürokráciával

Tiszteletére!?

Nemrégiben ünnepeltük az ötvenedik Nemzetközi Nőnapot.

Az üzemekben, hivatalokban a férfiak ünnepségeket rendeztek a nők tiszteletére és virágokkal, ajándékokkal lepték meg őket. Hosszú beszédek is elhangzottak ez alkalomból és a beszédek végén a férfiak megígérték, hogy ezentúl másképp lesz: többet fognak segíteni az asszonynak, részt kérnek a háztartás gondjaiból, a tenyerükön hordozzák majd a feleségüket, és nem fogják azt mondani: fáradt vagyok, ha az asszony arra kéri őket, hozzanak le egy csillagot az égről.

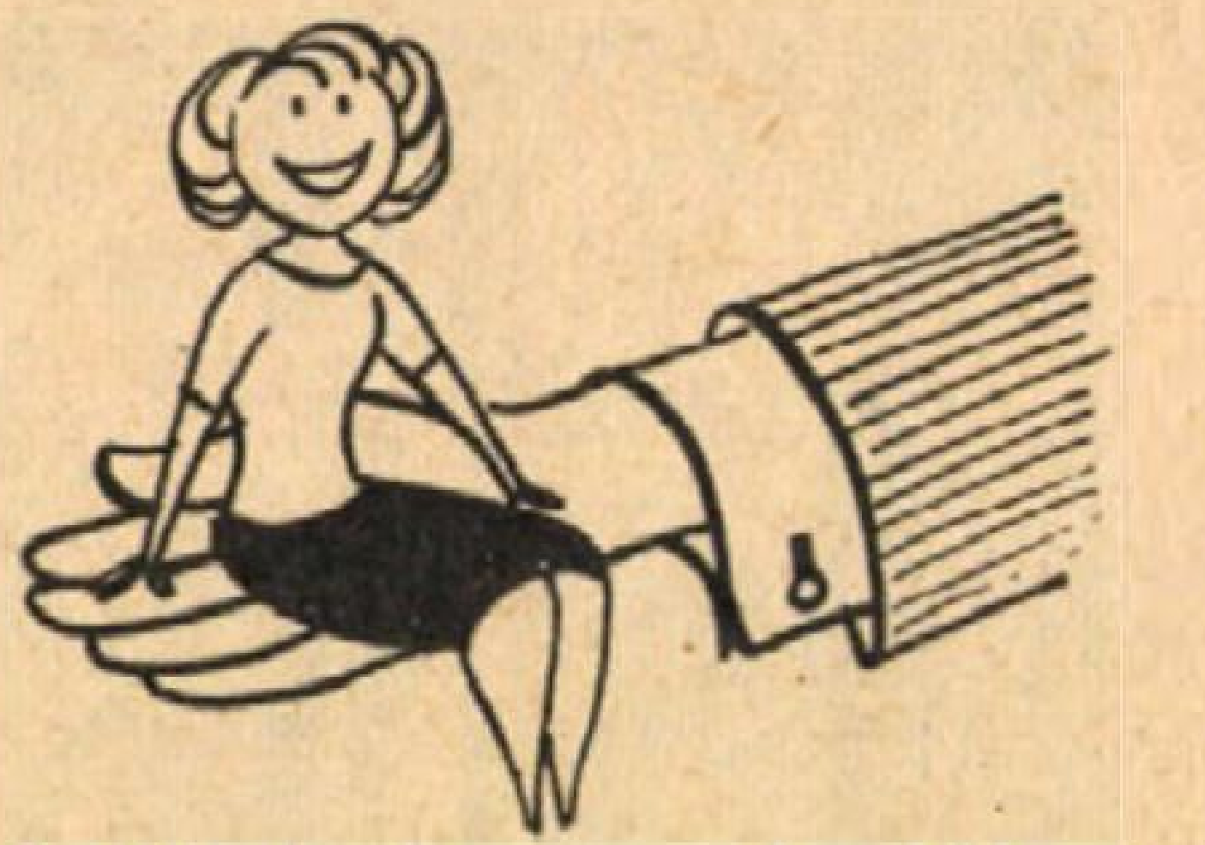

Az ünnepségsorozatból — mint azt az Esti Hírlapban olvastam — az újpesti Állami Áruház is kivette a részét, és egy óriási hirdetésben tudatta az olvasókkal, hogy árusítással egybekötött cipőbemutatókat rendez a Nőnap tiszteletére.

Ezt én már akkor sem értettem — ma sem értem.

Mi az összefüggés az újpesti Állami Áruház cipőosztályának árusítással egybekötött bemutatója, és a Nőnap között? Ha nem lett volna Nőnap, nem mutatták volna be, és nem árultak volna cipőket? Hogy került a cipő az ünnepi asztalra? Miért kapcsolják össze a vevőtoborzást a Nőnappal? Megpillantottam a hirdetést, és máris ketten tiltakoztunk: a jóízlésem és én. Aztán mások is szóltak nekem.

De nemcsak az újpesti Állami Áruház használta fel reklámcélokra a Nemzetközi Nőnapot, hanem a RÖLTEX vállalat is. Egy olvasónk eljuttatott hozzánk egy szalvétát, amelynek az egyik felén ez áll: „50 éves a Nőmozgalom." A másik felén: „10 éves a RÖLTEX Rózsi."

Véleményem szerint, ha a RÖLTEX szalvétákat akar osztogatni a vevőinek, ám tegye, de elég, ha a szalvétákon csak a RÖLTEX Rózsi szerepel. Esküszöm, hogy senki sem fogja azt mondani: ez a szalvéta politikailag helytelen szalvéta.

A buzgalomnak is van határa. Sajnos, egyesek túlbuzogják.

(mikes)

Az érdekeltek hozzászólnak

„Nem lehetne egyszerűbben?" című cikkükkel kapcsolatban az alábbiakat közöljük: A reklamációk intézése valóban indokolatlanul hosszú ideig tart. Többszöri sürgetésünkre ígéretet kaptunk az Akkumulátorgyártól, hogy a jövőben nagyobb gondot fordítanak a javításokra és azok átfutási idejét jelentősen csökkentik.

RÁVILL Nagyker. V.
Gazda Tamás
főoszt. vez.

Kefekorong

Múlt év nyarán a győri OTP-ház lakói közösen vettek egy Elekthermax parkettkefélő gépet. Nagy volt az öröm a háznál, mert a gép kitűnően vikszelt. Örömünk azonban csak ez év januárjáig tartott, amikor is a kefekorong elkopott és pótolni kellett. A pótkefe beszerzését a kis kollektíva rám bízta. A győri boltban kezdtem meg a beszerzést, ahova hetenként bejártam, és ahol hetenként kaptam meg az ígéreteket. Később pesti boltokban is próbálkoztam, de sikertelenül. Végül megunván a sok üzletjárást, telefonon felhívtam Budapesten az Elekthermax Üteg utcai szervizét és kértem, adjanak készülékünkhöz egy garnitúra kefét. Közölték velem, hogy ők csak akkor adhatnak, ha a gépet beviszem. Én meg közöltem velük, hogy a gépet Győrből Pestre hozatni kefecsere céljából egy kicsit költségesnek és ésszerűtlennek tartom. Akkor pedig, mondották bölcsen, várjak türelemmel, amíg majd a KERAVILL-nál lesz kefe. A fentiekkel kapcsolatban a következőket kérdezem:

1. Mikor ezeket a kefélő-gépeket forgalomba hozták, miért nem gondoskodtak rendszeres alkatrész-ellátásról?

2. A budapesti javító-részleg miért nem ad ki alkatrészt különösen a vidékiek részére, mivel a gép Pestre szállítása körülményes és költséges?

3. Miért nem állít fel a gyártó vállalat a nagyobb vidéki városokban javító-szolgálatot, amely biztosítaná a gépek zavartalan üzemeltetését?

A géptulajdonosok nevében:

Mózes Ödön
gépészmérnök,
Győr, Lukács S. u. 20.

Egy községi tanácsnál

Szegő Gizi rajza

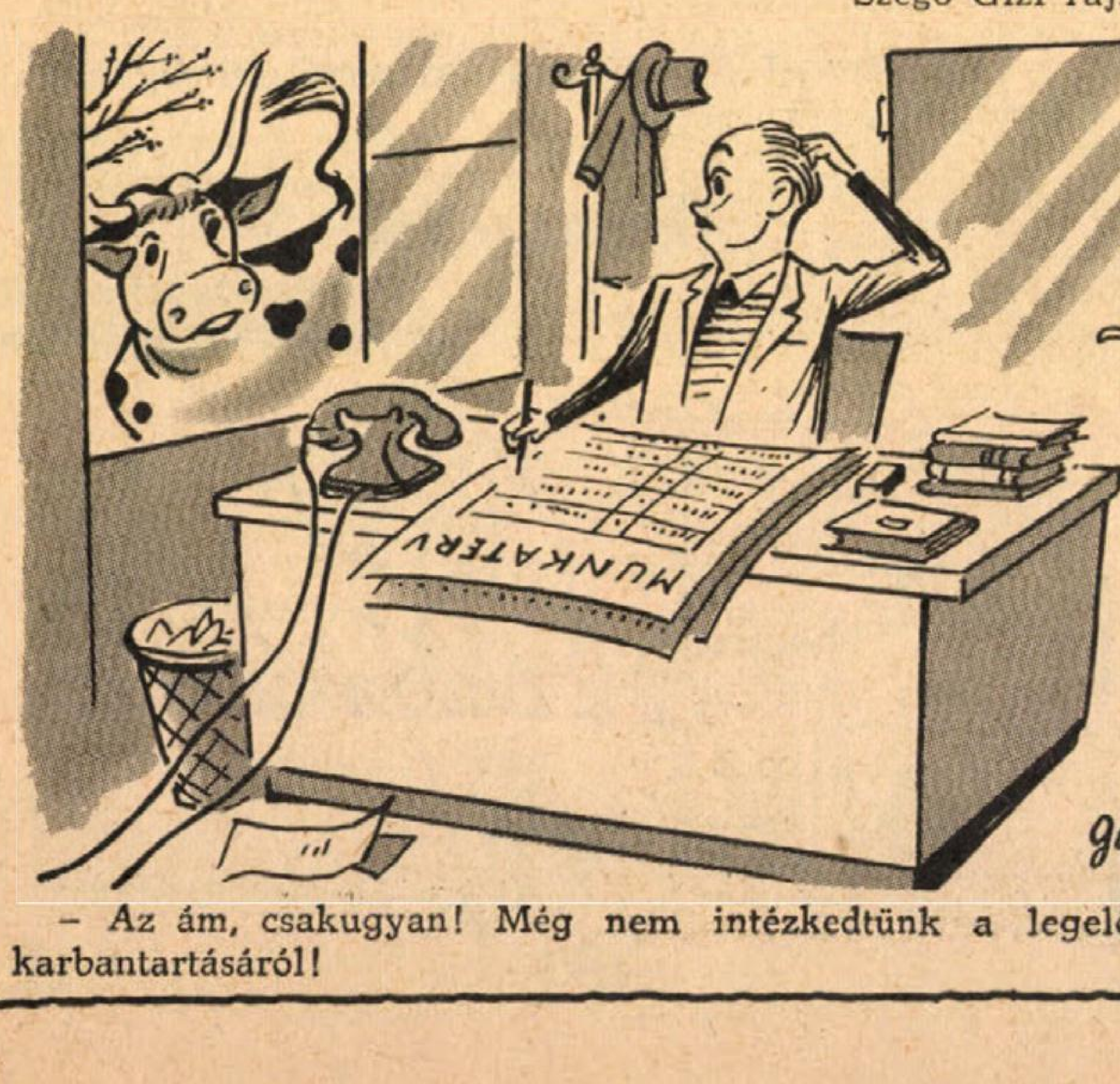

– Az ám, csakugyan! Még nem intézkedtünk a legelők karbantartásáról!

Újdonság: Közért-busz

Várnai György rajza

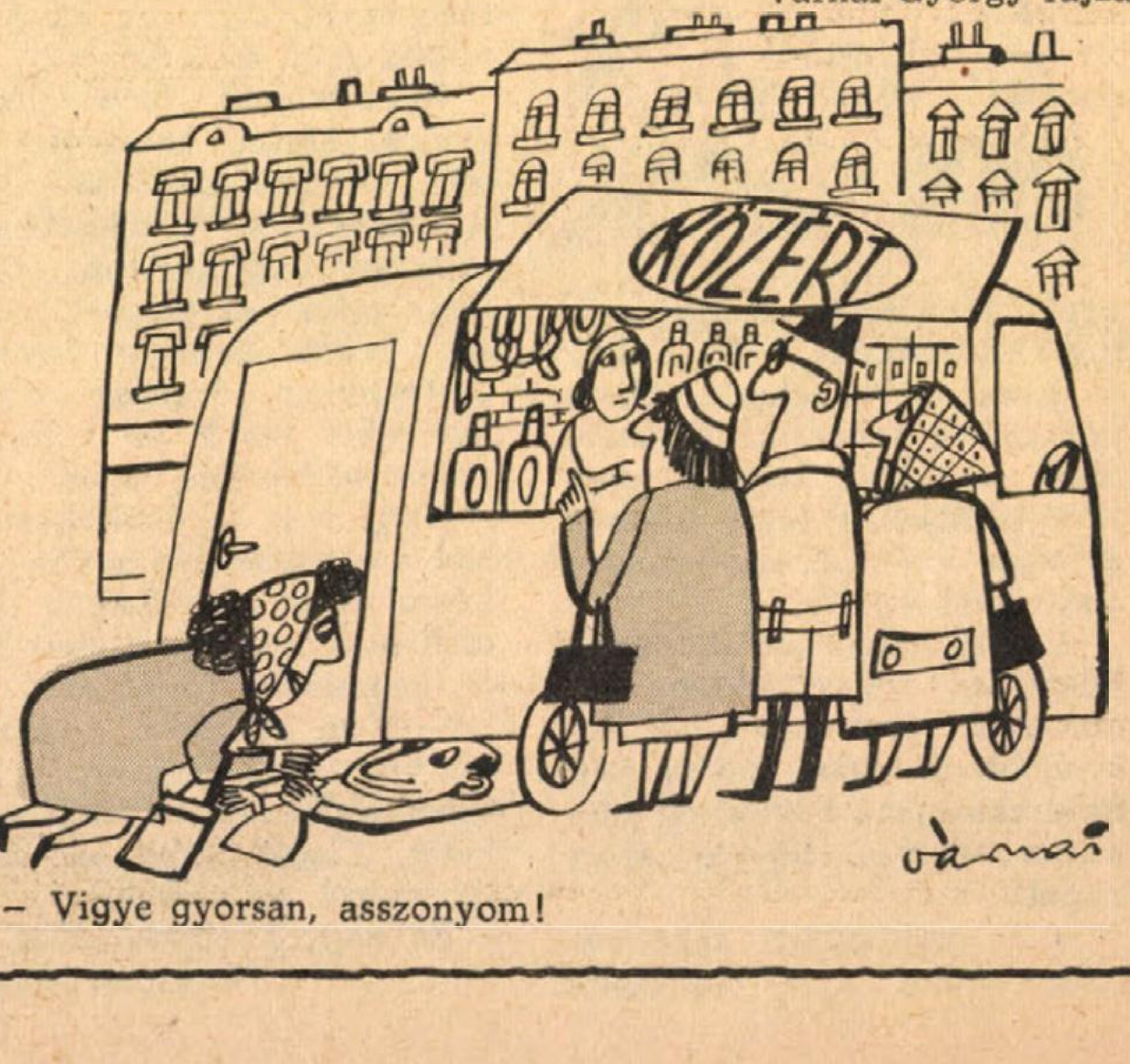

– Vigye gyorsan, asszonyom!

Séta a székesfehérvári Vadásztölténygyárban

1

Miért Vadásztölténygyár a Vadásztölténygyár, amikor főként rádiót, televíziót, motorkerékpárt gyártanak, és csak negyedsorban vadásztöltényt? Nem tudom, miért. A gyár pontos neve tehát a következő:

Székesfehérvári Televízió-, Rádió-, Motorkerékpár- és Vadásztölténygyár.

Belátom, hogy ez így kicsit hosszú, de mit szólnának ehhez a frappáns rövidítéshez:

„SZÉTERÁMOKEVATÖLGY".

2

Bevallom őszintén, indiszkréciót követtem el: beleolvastam egy brigád intim naplójába.

Megtudtam a naplóból, hogy a brigád mikor és milyen felajánlást tett, és ebből mit és mennyit teljesített; megtudtam azt is, hogy közösen megnéztek egy filmet, és mozi után sörözni voltak.

A napló realista alkotás, tömör, főleg tényekre és adatokra szorítkozik, de épp ez az erénye. Nem tudom, mit szólna az üzemvezető, ha egy romantikus lelkületű brigádvezető azt írná a naplójába:

„Ma a brigád minden tagja ábrándozással töltötte a munkaidőt. Zsuzsára, Jutkára, Ibire, Évire és Klárikára gondoltunk. A brigádvezető."

3

Az üzemben sok fiatal dolgozik – a vezetők általában idősebbek. Következésképpen a megszólítás többnyire: néni, bácsi. Erzsi néni, Sanyi bácsi.

Egy fiatal szakmunkás állítólag egyszer így sóhajtott fel:

– Ha szorgalmasan dolgozom, és képezem magam, egyszer majd engem is előléptetnek bácsinak . . .

4

Elpanaszolták nekünk: kicsi az étterem, és ebédidőben ritka kincs az üres asztal.

Érdekes, nekünk más tapasztalataink voltak. Azonnal kaptunk asztalt, tiszta terítőt és jó ebédet. Egy percet sem kellett várakoznunk.

Ajánljuk tehát, ha valaki rögtön asztalhoz akar jutni, legegyszerűbb, ha beiratkozik az egyetemre, az egyetem elvégzése után elhelyezkedik egy újságnál, és aztán javaslatot tesz a szerkesztőnek, hogy körül kellene nézni a székesfehérvári Vadásztölténygyárban. Ha a szerkesztő elfogadja a javaslatot, a munkatárs azonnal leutazik Fehérvárra, és megebédel.

Fogadjunk, hogy rögtön kap asztalt.

5

A gyár nyolcvan holdon terül el. Jó nagyot kell kerülnie itt a munkakerülőnek.

6

Elmondták az üzemben azt is: ha a gyár futballcsapata győz – jobban megy a munka. Ha veszít – észrevehetően csökken a tempó.

A közgazdászokra vár a feladat, hogy kimutassák az összefüggést a gólok és a termelési indexszámok között, a lesgólok és a munkatempó között. Érdekes volna még tanulmányozni a bírói tévedések és a népgazdaság viszonyát is.

Természetesen, adott időszakban.

M. Gy.

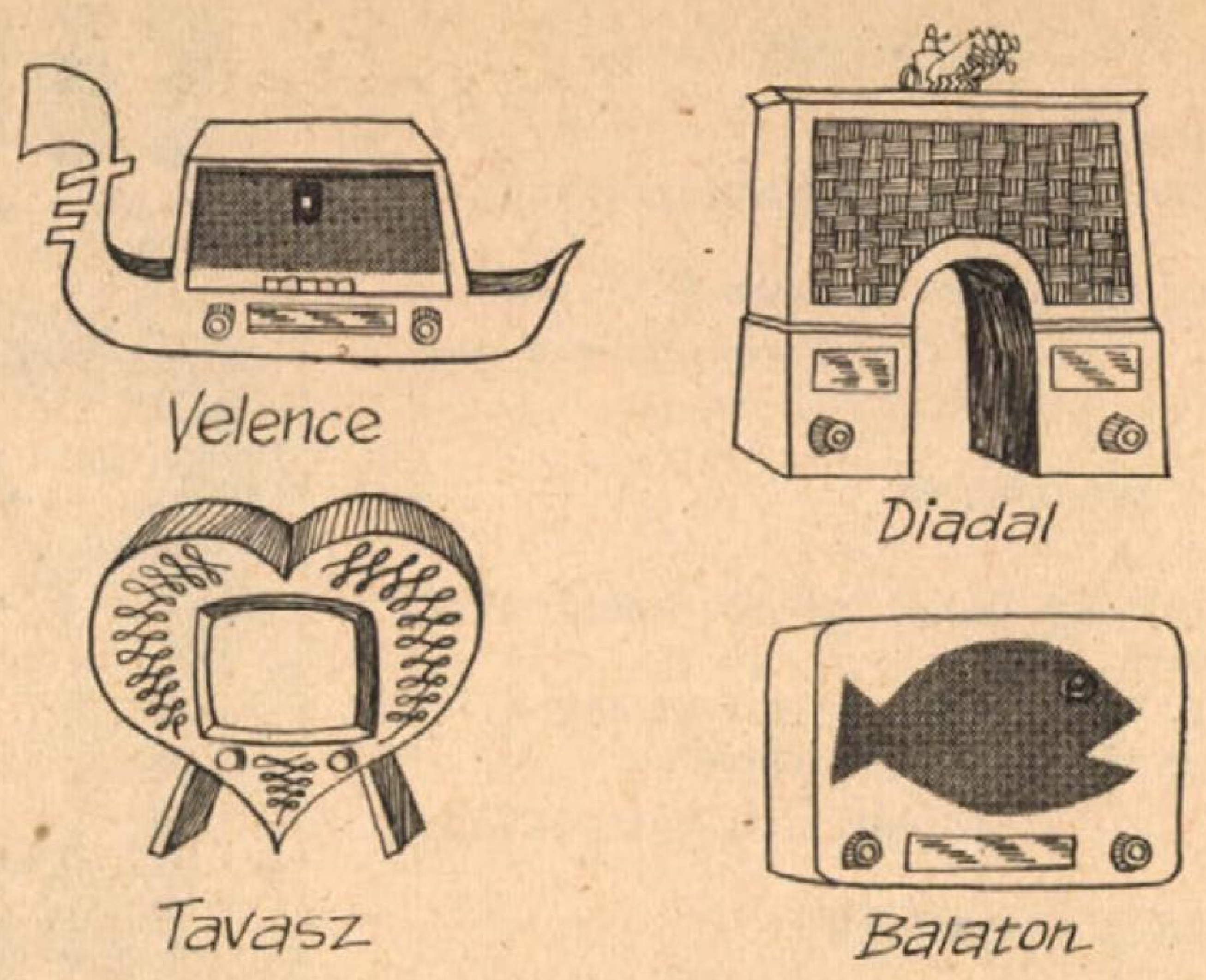

A mi rádió és televízió formaterv javaslataink.

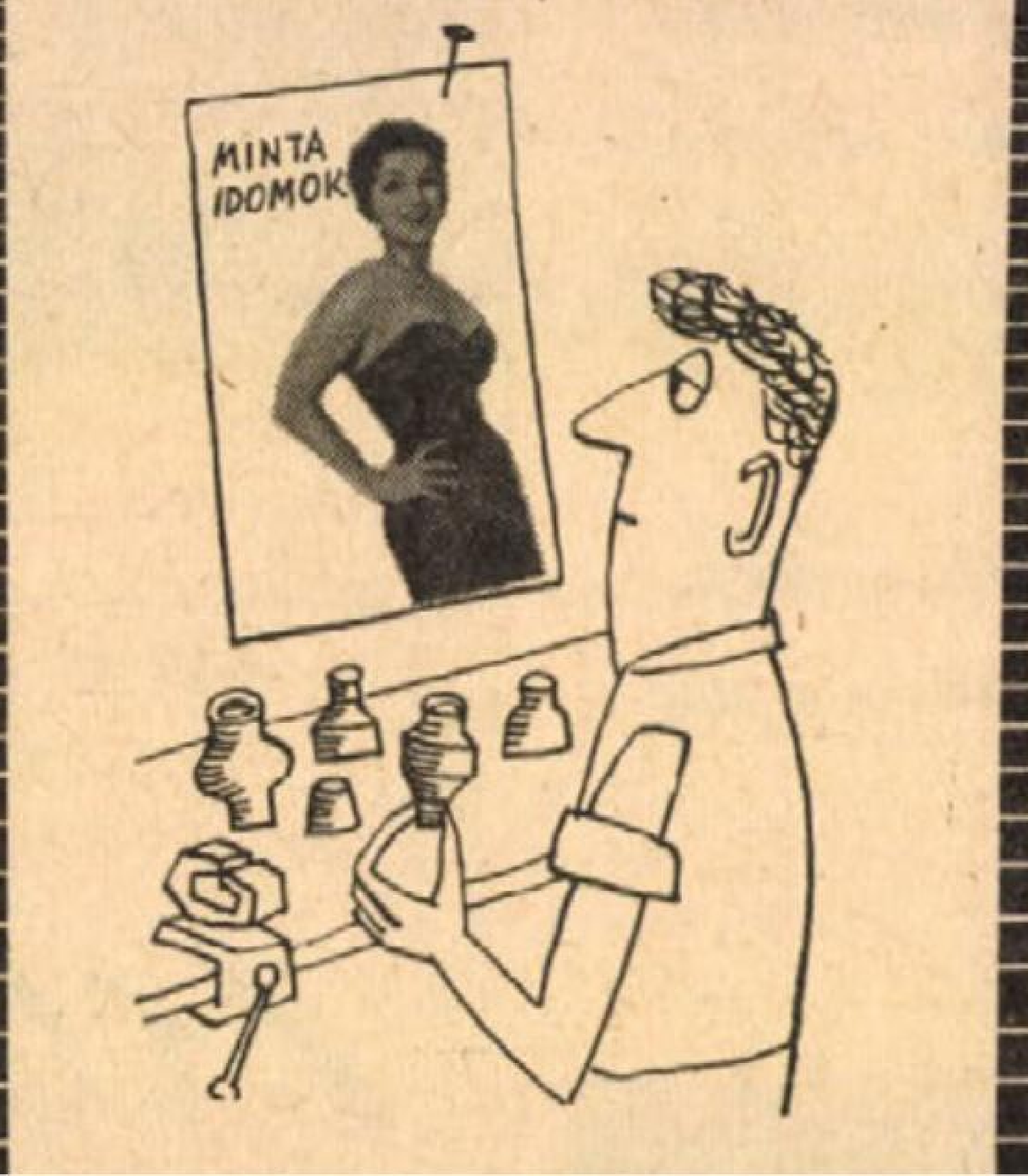

Az idomszerész.

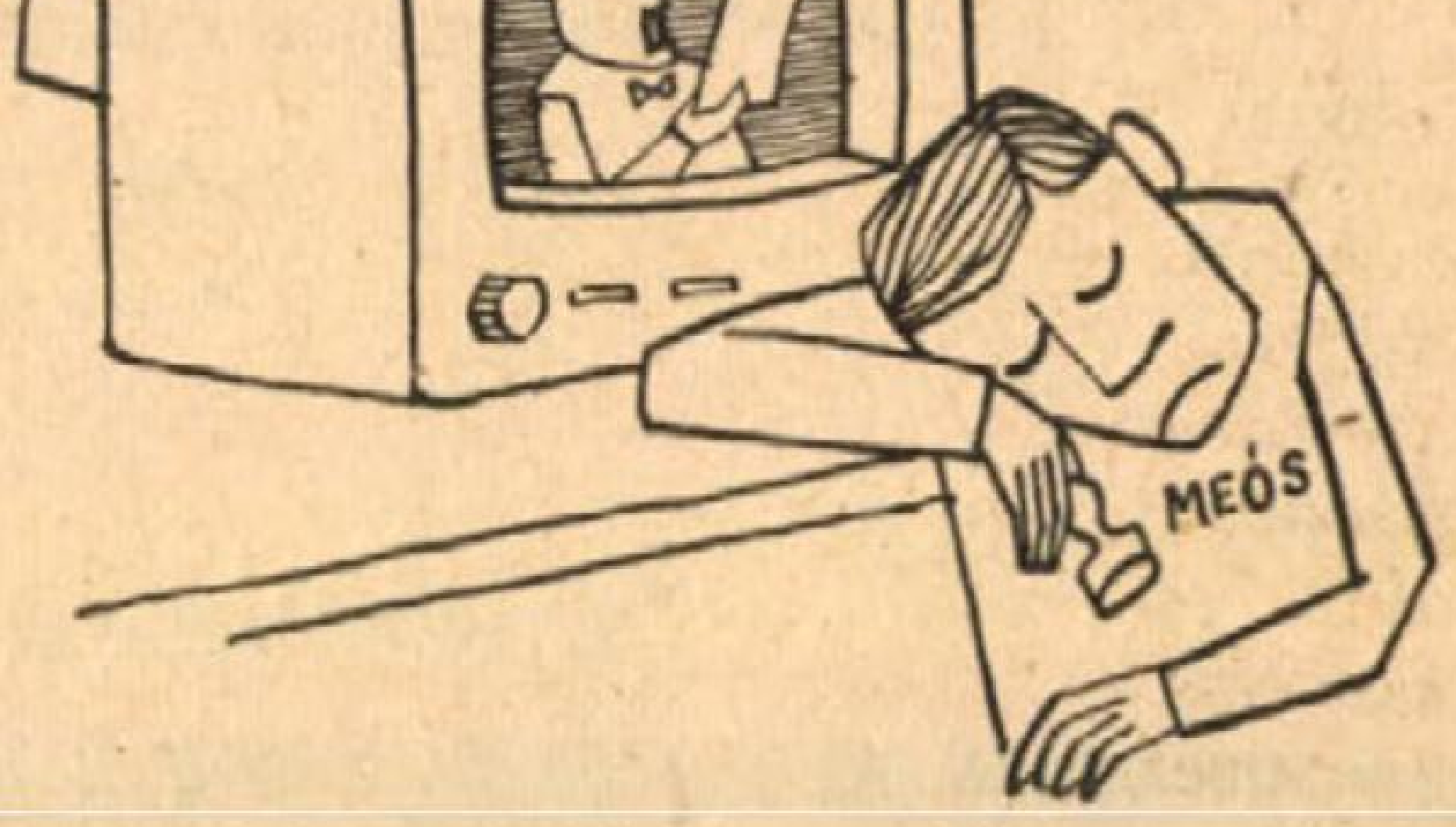

A készülék jól működik.

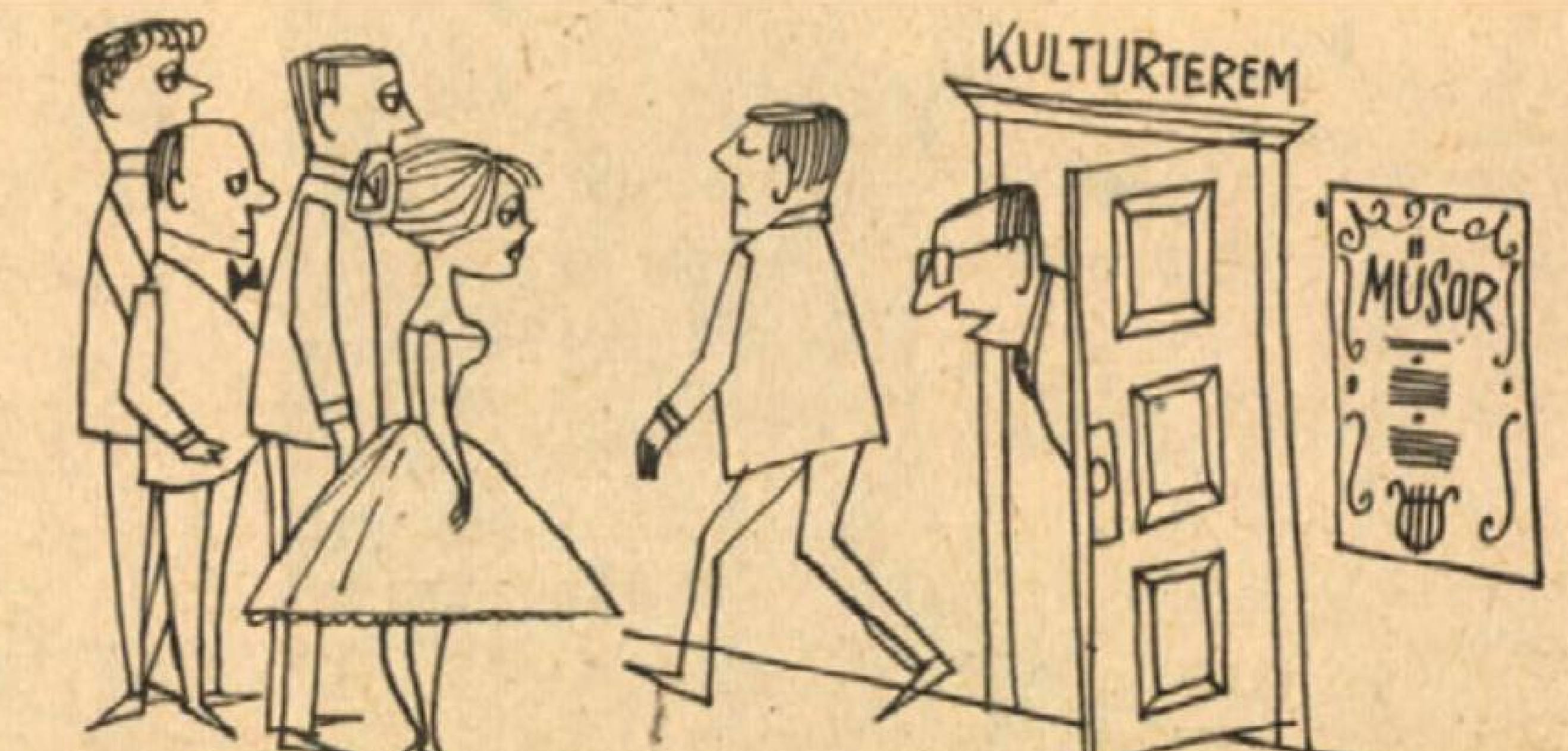

– Sajnos, kicsi a kultúrtermünk . . . Kérem a következő nézőt!

Kereskedelem: Ez túl modern! Maradjunk a bevált réginél.

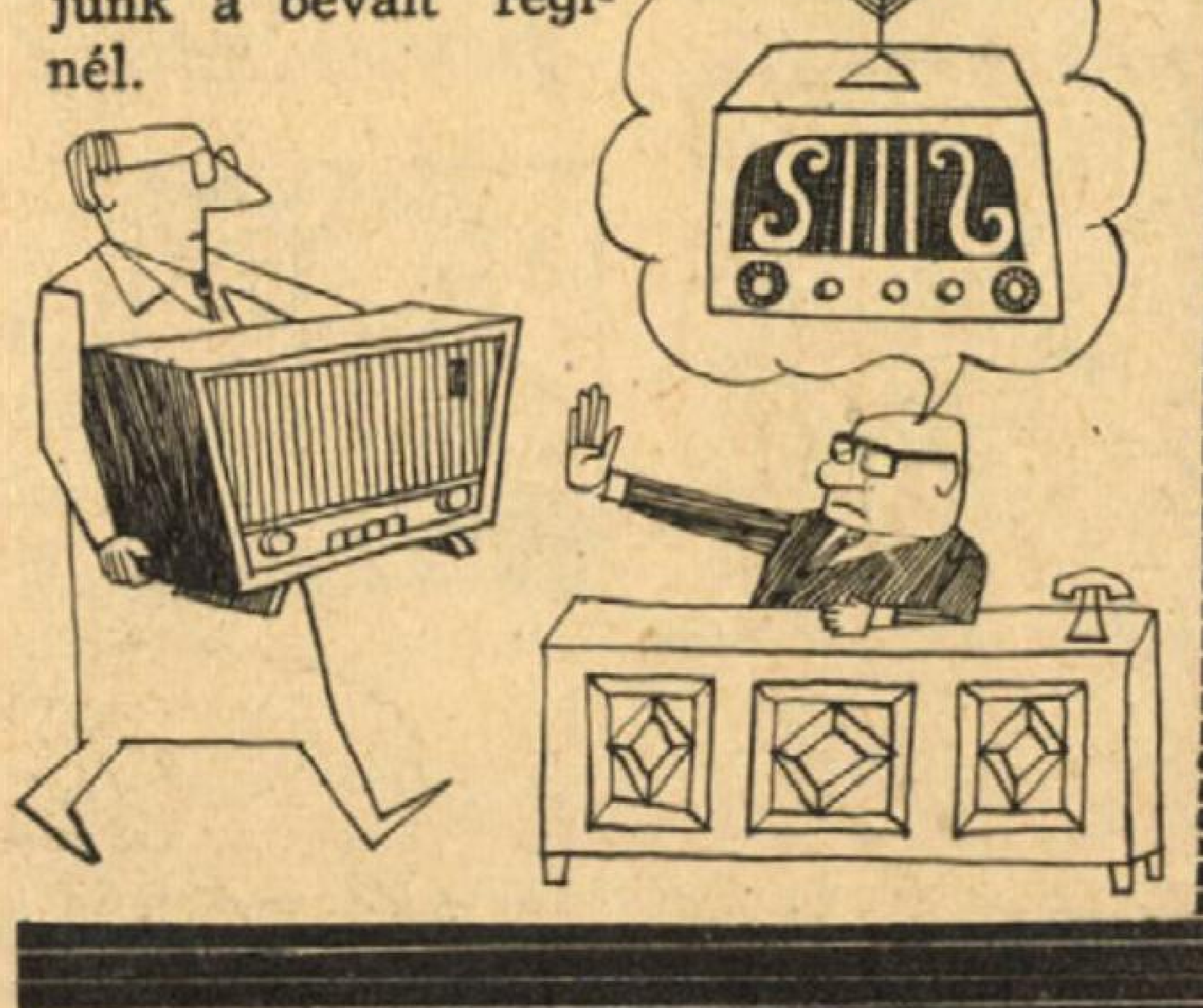

Kaján Tibor rajzai

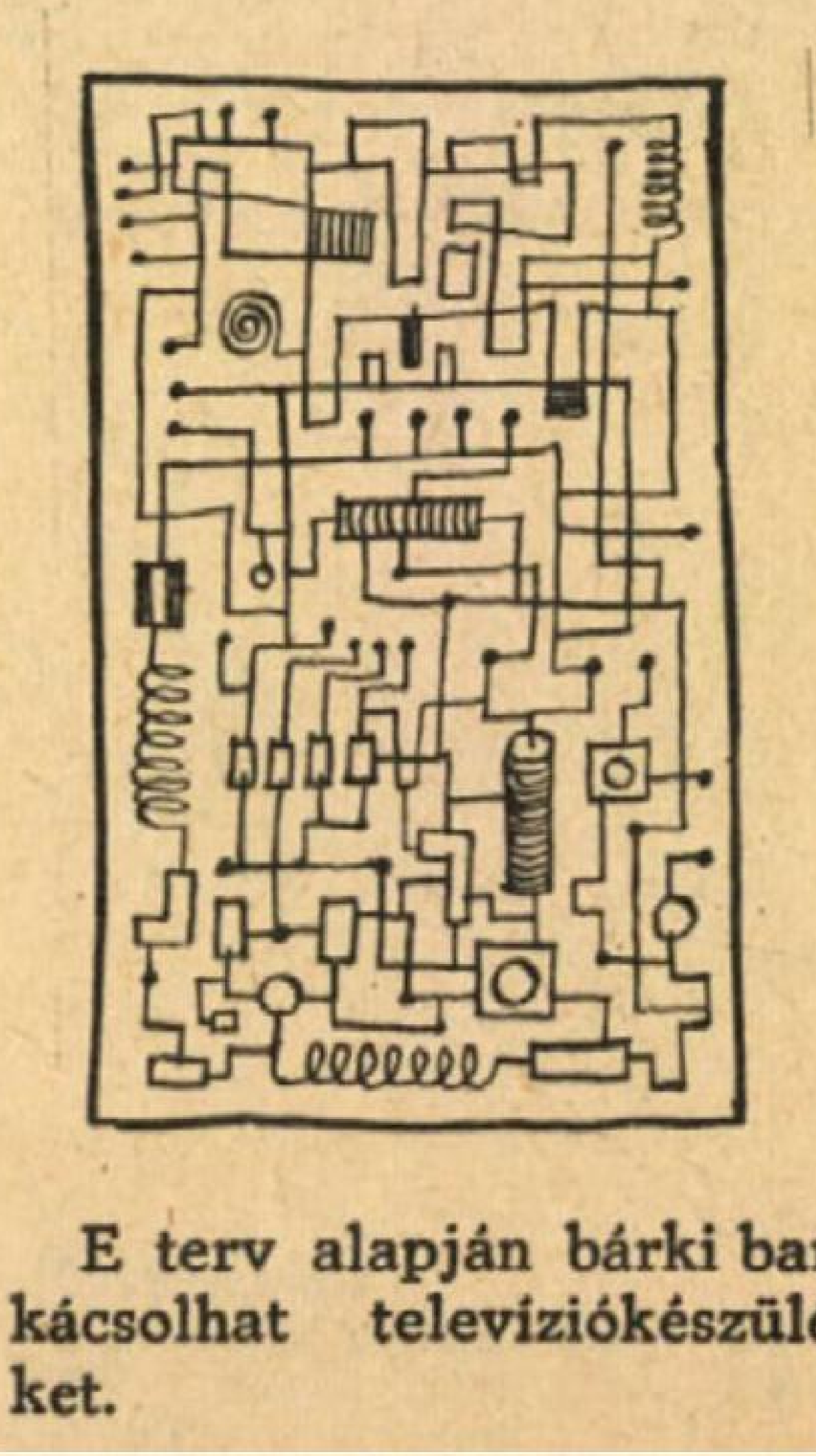

E terv alapján bárki barkácsolhat televíziókészüléket.

EGY KIS EMLÉKEZTETŐ

Feketézők

– Hova siet, Sötét úr?

– Tudok egy helyet, ahol három mázsa zsír van eladó . . .

– Várjon! Átadna egy levelet a fiamnak Vácon?

(I. évf. 15. sz. 1945. aug. 26.)

Művészek

– Hallotta? A kormány 50 000 pengős kölcsönöket folyósít a művészeknek.

– Jó, jó. De kiket tart a kormány művészeknek?

– Akik a kölcsönt vissza tudják fizetni.

(I. évf. 9. sz. 1945. júl. 15.)

Nincs semmi baj

– Mit gondol, hány napig bírja az ember az éhezést?

– Harminc napig.

– Akkor jó. Tudniillik jövő vasárnapra van mozijegyem.

(I. évf. 24. sz. 1945. okt. 28.)

Szomorú vicc

– Igazán boldog vagyok, hogy most már atomokra tudjuk bontani az anyagot . . .

– Miért örül ennek olyan nagyon?

– Na hallja? Be tudom majd osztani a cukor-adagomat.

(I. évf. 15. sz. 1945. aug. 26.)

Sötét kilátások

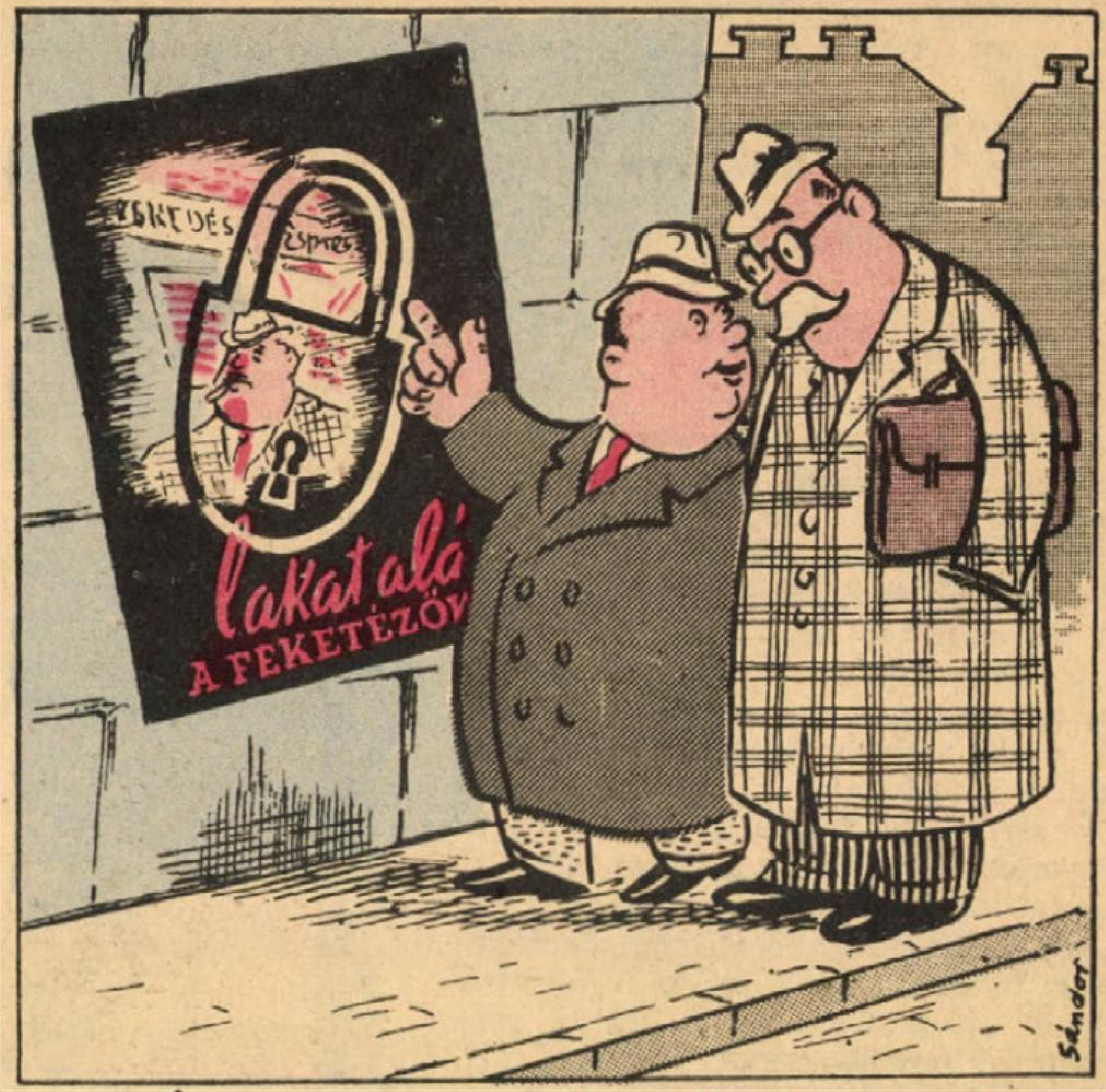
lakat alá
A FEKETÉZŐ
Sándor

Ápropó . . . volna egy félvaggón lakatom eladó!

Ludas Matyi, 1945.

Holdtöltekor

Kaján Tibor rajza

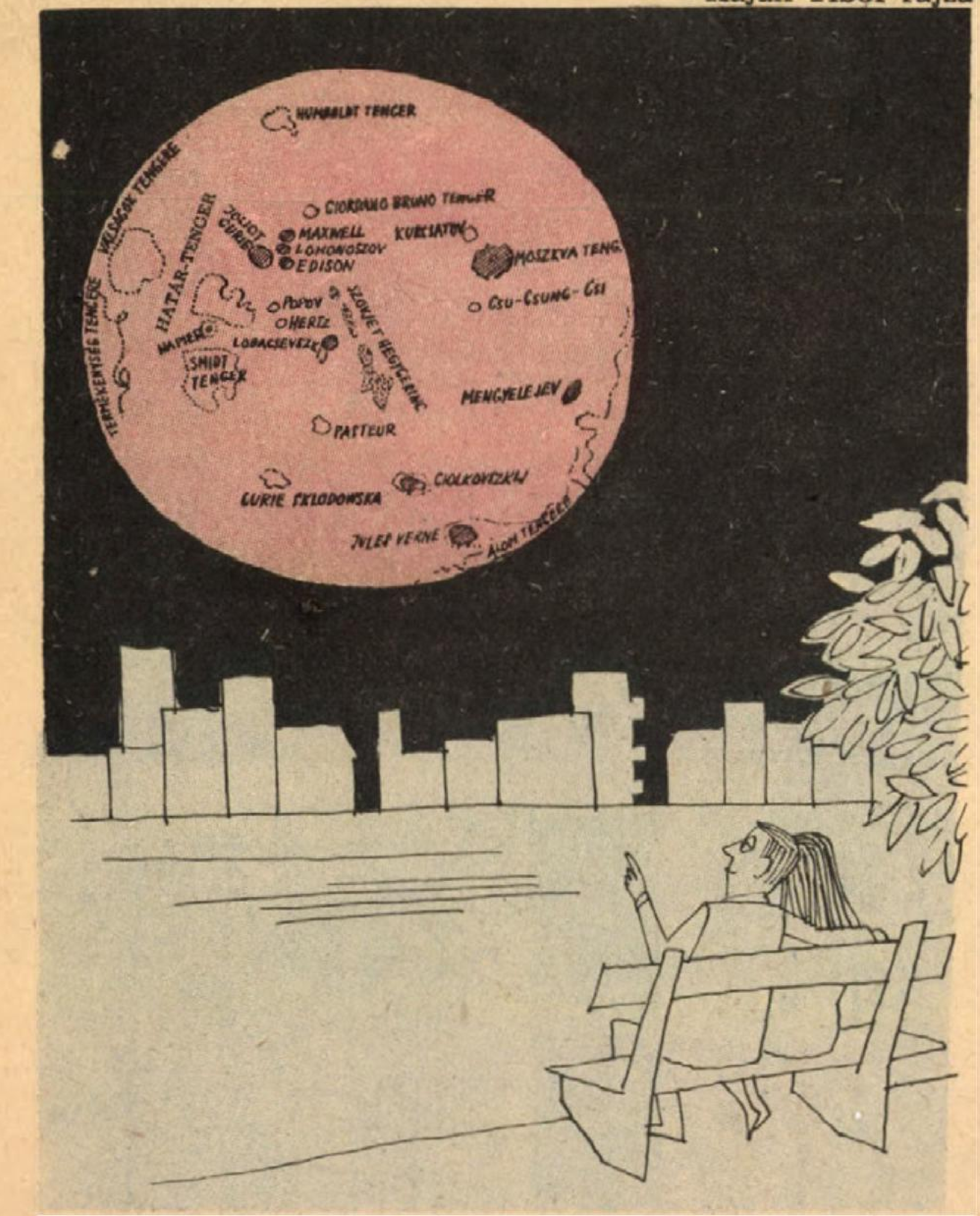
HUMBOLDT TENGER
GIORDANO BRUNO TENGER
JOLIOT CURIE
MAXWELL
LOMONOSZOV
EDISON
KURCSATOV
MOSZKVA TENG.
CSU-CSUNG-CSI
VÁLSÁGOK TENGERE
HATÁR-TENGER
TERMÉKENYSÉG TENGERE
POPOV
HERTZ
NAPIER
LOBACSEVSZKIJ
SZOVJET HEGYLÁNC
SMIDT TENGER
MENGYELEJEV
PASTEUR
CURIE SKLODOWSKA
CIOLKOVSZKIJ
JULES VERNE
ÁLOM TENGERE

– Látja, Gizike, ez itt a Hold másik oldala. De ezt csak magának mutatom!

tollhegyről

Egy íróhoz

Azt állítják felőled némelyek,
hogy hazugság minden leírt szavad.
Én cáfolom e merev nézetet:
a névelőid mindig igazak.

Gyakorlat teszi . . .

Hajdan, ha hazudott s én rajtakaptam,
még elpirult és homloka lehorgadt.
Ma nagy tekintély egy főhivatalban,
s már nem pirul . . . Lám, mit tesz a gyakorlat?!

Találkozásom egy költőtársammal

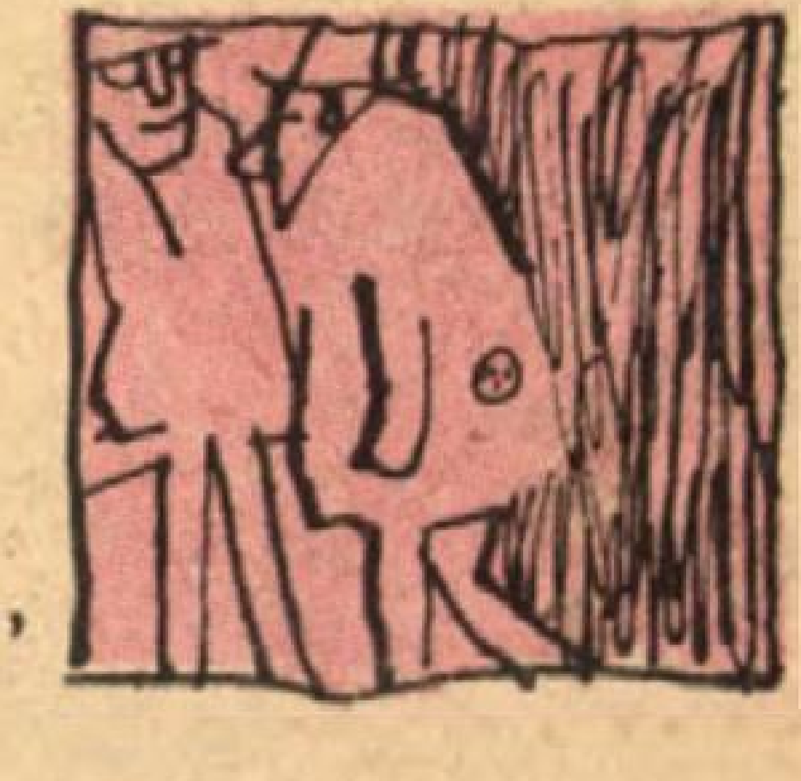

Vagy három éve, hogy visszavonult,
s már nem érdekli más, csupán a múlt.
Blazírtan kérdi: „Hol jársz mostanában?"
Nevetve mondom: „Én, komám? A mában!"

Vegetius követőihez

„Ha békét akarsz, készülj háborúra" –
vallják ma is még . . . Vessék el e mintát,
mert mindig háborút szült, aki készült.
S készüljenek tán a *békére* inkább.

Hollós Korvin Lajos

LUDAS MATYI – SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László. – Szerkesztő: Földes György. – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. – Felelős kiadó: Csollány Ferenc. – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel. 343–100, 142–220. – 60.1193 – Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. – Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. – Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180–850.